

MÜHENDİSNAME

İTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ SÜRELİ YAYIN ORGANIDIR

AĞUSTOS 2014 / SAYI 43

Derneğin ana hedeflerini
**VELİ TAN KİRTİŞ, HÜSEYİN CEVAHİROĞLU ve
SADİ ABALI** anlatıyor

TASARIM

Doğan Hasol, Hakan Kodal, Hakan Koçer,
Necdet Torunbalcı, Meltem Erdem Kaya
görüşlerini paylaştı

KKTC Eski Başbakanı HAKKI ATUN

'Politikaya girmeme rağmen mimarlığa
sevgim hiç eksilmedi'

İNCİ ÇAYIRLI

'Semada sanat adına tek ses müziktir'

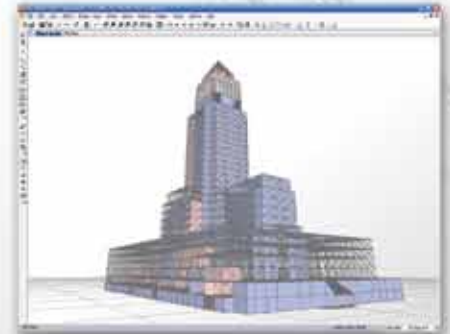
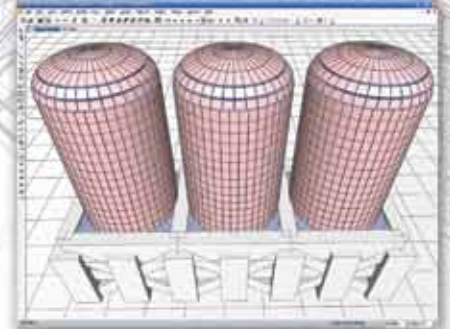
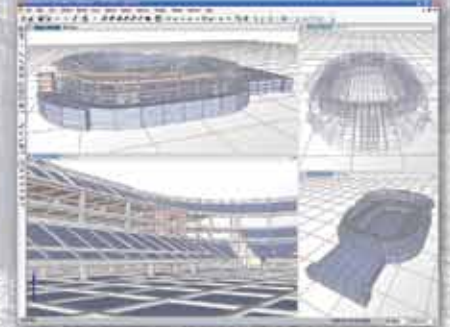
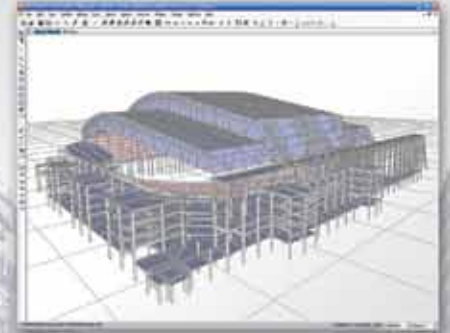
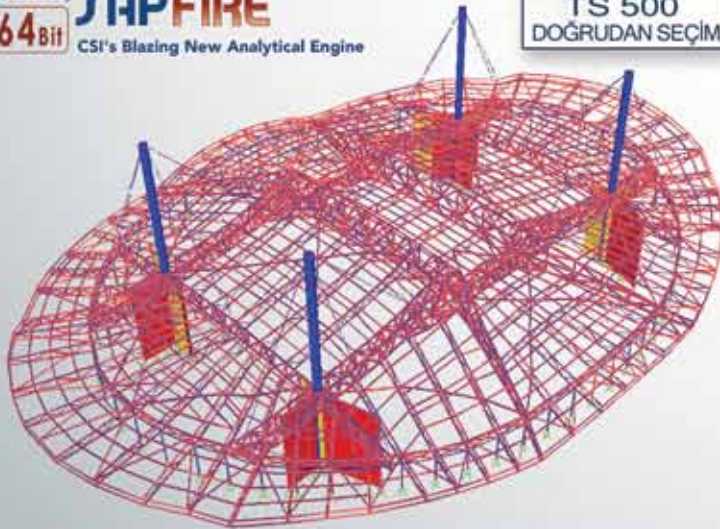
SAP 2000

STATİK, DİNAMİK VE DEPREM MÜHENDİSLİĞİ
HER TÜR DEN YAPININ ÜÇ BOYUTLU
SONLU ELEMAN ANALİZ VE BOYUTLAMA YAZILIMI

- Endüstriyel Yapılar, Enerji İletim Hatları Kuleleri, Kablo Yapılar, Kablo Anten Direkleri, Bacalar, Soğutma kuleleri, Makina Temelleri, Spor Tesisleri, Kazık Temelli Yapılar, Barajlar, Petrol Tankları, Kıyı ve Açık Deniz Yapıları, Blok Temeller.
- Simetrik ve Simetrik Olmayan Genel Şekilli Yapılar
- 3 Boyutta hızlı Modelleme-Analiz-Dizayn-Optimizasyon
- Büyük sistemlerin 64 bit, çok prosesörlü, çok kanallı ve çok hızlı analizi
- Betonarme, Çelik, Alüminyum ve İnce Cidarlı Kesitlerin Dizaynı
- Modal Analiz, Mod Birleştirme Yöntemine göre Davranış Spektrumu Analizi, Zaman Alanında Lineer ve Nonlineer Analiz, Statik İtme (Pushover) Analizi, Kuvvet Spektrumu Yoğunluk (Power Spectral Density) Analizi
- Sismik İzolatörler, Viskoz Damperler,
- İnşaat Aşamalarını dikkate alan Modelleme ve Yükleme, Yüksek Frekanslı İnfilak Analizi,
- Betonda Zamana Bağlı Rötre ve Sünme,
- Depremde hasar görmüş ve hasar görecekteki yapılarda güvenlik saptaması - güçlendirme hesapları, Ekranda Deprem Simülasyonu

Powered by
64Bit **SAP FIRE**
CSI's Blazing New Analytical Engine

TS 500
DOĞRUDAN SEÇİM

Distribütör:

**COMPUTERS &
ENGINEERING**

SOFTWARE & CONSULTING

COMPUTERS & ENGINEERING

Yapı Yazılımları Danışma ve Sağlama Merkezi

Holzmuher Weg 87-89, D-35457 Lollar
Tel: 0049 6406 73667 Fax: 0049 6406 4745
E-Mail: baser@comp-engineering.com
Web: www.comp-engineering.com

Deneme sürümleri: www.comp-engineering.com/download.htm
www.yapiyazilim.com

TEKLA (Xsteel)

Konsept Tasarım

Temel yapısal elemanlar
Taslak resimler

Satış & Teklif

Maliyet analizi
Alternatif çözümler

Satın Alma

Malzeme listeleri

Detaylandırma

3D Çelik, yerinde dökme ve
prefabrik betonarme modeller
Birleşim Detayları
İmalat Resimleri

Montaj Resimleri

Enkesit ve Plan Görünüşleri

İmalat Entegrasyonu

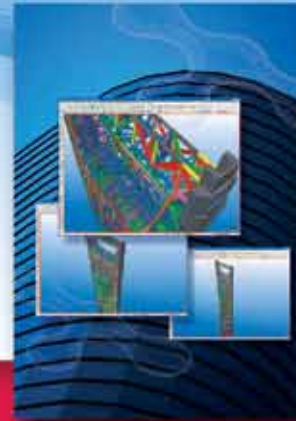
İmalat otomasyonu
MIS bilgi akışı
CNC

Montaj Planlama

Montaj planlama ve takibi
Proje yönetimi

Tekla (Xsteel) yazılımı ile çalışmak; çelik ve betonarme endüstriyel tesisler, ticari binalar, stadyumlar, prefabrike binalar, açık deniz yapıları, temelden kaplamalara kadar yapının tümünün modellenip detaylandırılması, ayrıca imalat ve montajına en gelişmiş ve bütünleştirilmiş şekilde hükmedilmesi demektir.

Tekla, imalatın daha ileri otomasyonu, MIS sistemleri ve CNC makineleri ile arayüz bağlantısıyla 4D proje yönetimi sayesinde özellikle büyük ve data bakımından zengin projelerin verimliliğini artırmak için BIM esaslı bir çözüm sunmaktadır.

COMPUTERS &
ENGINEERING

SOFTWARE & CONSULTING

COMPUTERS & ENGINEERING
Engineering Software Consulting and Provision Center

Holzmlühler Weg 87-89, D-35457 Lollar
Tel: 0049 6406 73667 Fax: 0049 6406 4745
E-Mail: baser@comp-engineering.com
Web: www.comp-engineering.com

AUTHORIZED

TEKLA
A TRINITEC COMPANY

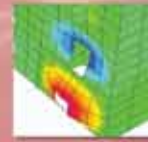
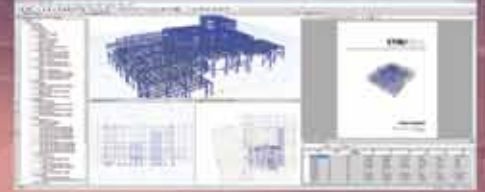
RESELLER

ETABS® 2013

BETONARME, ÇELİK VE YIĞMA BİNALARIN VE BİNA TİPİ YAPILARIN LİNEER VE NONLİNEER, STATİK-DİNAMİK OTOMATİK ÇÖZÜM VE BOYUTLANDIRILMASI

ETABS binalar için tamamen entegre bir analiz ve boyulama ortamıdır. ETABS'ın entegre ortamı tek katlı binalardan dünyanın en yüksek yapılarına, her türlü çelik veya betonarme binanın lineer, nonlineer statik ve dinamik analizi için ideal bir ortam oluşturur. ETABS ile simetrik veya düzensiz binalar, kafes çerçeveli veya R-Kirişli yüksek yapılar, rijit ve esnek döşemeler, kompozit kiriş, betonarme perdeler, temel dizaynı, modal analiz, davranış spektrumu analizi, zaman alanında lineer-nonlineer analiz, statik itme analizi, sismik izolatörler, viskoz damperler, aşamalı bina inşaatı analizleri yapılabilir ve donatı resimleri ve çelik planları otomatik olarak hazırlanabilir.

Powered by **SAP FIRE**
CSI's Blazing New Analytical Engine

TS 500
DOĞRUDAN SEÇİM

Distribütör:

**COMPUTERS &
ENGINEERING**
SOFTWARE & CONSULTING

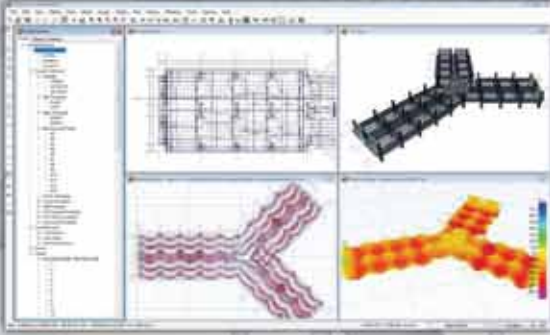
COMPUTERS & ENGINEERING
Yapı Yazılımları Danışma ve Sağlık Merkezi

Holzgrübler Weg 87-89, D-35457 Lollar
Tel: 0049 6406 73667 Fax: 0049 6406 4745
E-Mail: baser@comp-engineering.com
Web: www.comp-engineering.com

SAFE

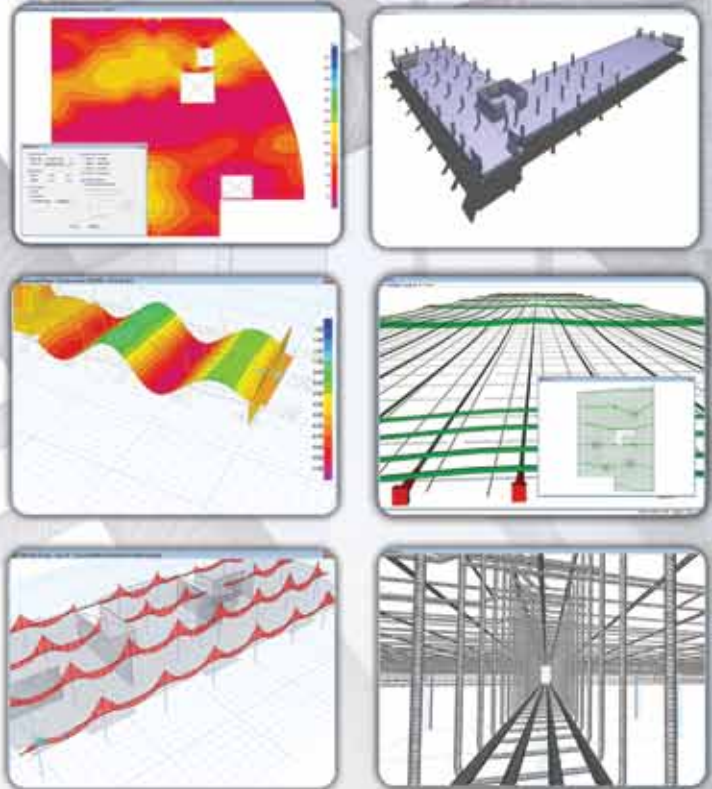
2014

BETONARME VE ARD-GERMELİ
DÖŞEME VE TEMEL SİSTEMLERİNİN BOYUTLAMA VE
OTOMATİK DONATI RESİMLERİ HAZIRLAMA YAZILIMI

SAFE (Slab Analysis using Finite Elements)
Betonarme ve ard-germeli döşeme ve temel sistemlerinin tasarımında ileri seviyede yararlı bir araçtır. Çok kullanışlı, görsellik açısından üstün ve öğrenilmesi kolaydır. Donatı resimleri ve malzeme listelerini otomatik üretir.

Doğrudan TS500 ve TS3233 Seçim
Hazır Şablonlar-Templates
Grafik Arabirimi (GUI)
Yay Mesnetler
Ard-Germe Tendonları (P/T)
Grid Sistemleri
Kullanıcı Koordinat Sistemi (UCS)
Nesne Tabanlı Bölümlendirme
Model Gezgini
Genel Dizayn Şeritleri
Otomatik Şerit Genişliği
Otomatik Şerit ve Ard-Germe Düzeni
Çabuk Çizim Araçları

Powered by
64Bit **SAP FIRE**
CSI's Blazing New Analytical Engine

**COMPUTERS &
ENGINEERING**
SOFTWARE & CONSULTING

Deneme sürümleri: www.comp-engineering.com/download.htm
www.yaplyazilim.com

COMPUTERS & ENGINEERING

Yapı Yazılımları Danışma ve Sağlama Merkezi

Holzmuhter Weg 87-89, D-35457 Lollar
Tel: 0049 6406 73667 Fax: 0049 6406 4745
E-Mail: baser@comp-engineering.com
Web: www.comp-engineering.com

İçindekiler

KAPAK

İTÜ Mezunları Derneği Başkanı Veli Tan Kırtış, Başkan Yardımcıları Hüseyin Cevahiroğlu ve Sadi Abalı 'Derneğin ana hedefi tabana yayılmak'

10

18

İTÜ Mezunları Derneği'nin yeni Yönetim Kurulu seçildi

TEMA: TASARIM

Mimar Doğan Hasol, KREA Gayrimenkul İcra Kurulu Başkanı Hakan Kodal, Homend Genel Müdürü Hakan Koçer, İTÜ Mimarlık Fakültesi Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölüm Başkanı Prof. Dr. Necdet Torunbalcı, İTÜ Peyzaj Mimarlığı Bölüm Başkan Yardımcısı Yrd. Doç. Dr. Meltem Erdem Kaya

22

SPOR

Mezunlar Master Games'de buluştu

34

SANATÇI

İnci Çayırılı 'Semada sanat adına tek ses müziktir'

36

SÖYLEŞİ

KKTC Eski Başbakanı Hakkı Atun 'Politikaya girmeme rağmen mimarlığa sevgim hiç eksilmedi'

42

FAKÜLTELER

İTÜ Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Sinan Mert Şener 'Mutlu bir mimarlık fakültesi'

48

SÖYLEŞİ

Hüseyin Arıkan 'Hayatımın en mutlu anını İTÜ'yü kazandığımda yaşadım'

56

DERNEKLER

İTÜ Mezunları Derneği - Kıbrıs Kıbrıs'taki İTÜ'lüleri bir araya getiren dernek

60

SÖYLEŞİ

Yiğit Şardan 'Diplomamı çerçevelettirip anneme götürdüm'

64

SÖYLEŞİ

Dr. Rüstem Eyüboğlu 'Tüm uğraşım iyi insan yetiştirmek'

68

MEZUNLAR YURDU

İTÜ Mezunlar Yurdu'nun açılışı gerçekleşti

70

76

ETKİNLİK

İTÜ Onur Günü onurlandırdı

HABERLER

Hezarfen Ahmet Çelebi Heykeli tamamlandı

80

82

SANAT

Mühendishane'de musiki

84

KONUK YAZAR

Fatoş Karahasan Gerçek bir lider nasıl olunur?

86

TEKNOLOJİ

Timur Sırt İnsan tasarımının merkezinde

88

GEZİ

Prof. Dr. Orhan Kural Omo Vadisi'nde ilginç bir yolculuk

92

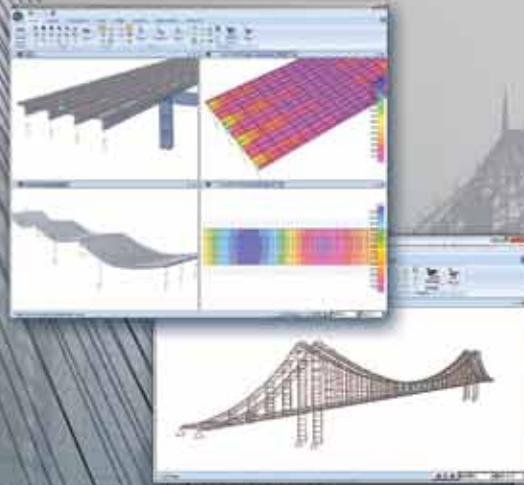
KİTAP

CSiBRIDGE 2014

ÜÇ BOYUTLU ENTEGRE KÖPRÜ ANALİZ VE BOYUTLANDIRMA YAZILIMI

Köprü tarzı yapıların modellenmesi, analizi ve boyutlandırması, mühendislerin ihtiyaçlarını karşılamak için CSiBridge yazılımı altında birleştirildi.

CSiBridge kullanılarak karmaşık köprü geometrileri, sınır koşulları ve yük durumları kolaylıkla tanımlanabilir. Köprü modelleri konuda uzman mühendislerin kullandığı terimler kullanılarak parametrik olarak hazırlanabilir.

Powered by

SAPFIRE

CSI's Blazing New Analytical Engine

Distribütör:

**COMPUTERS &
ENGINEERING**
SOFTWARE & CONSULTING

COMPUTERS & ENGINEERING

Yapı Yazılımları Danışma ve Sağlama Merkezi

Holzmuher Weg 87-89, D-35457 Lollar
Tel: 0049 6406 73667 Fax: 0049 6406 4745
E-Mail: baser@comp-engineering.com
Web: www.comp-engineering.com

Deneme sürümleri: www.comp-engineering.com/download.htm

Yüz bini aşkın İTÜ mezunu ile buluşmanın en kolay yolu

Mezunları arasındaki iki cumhurbaşkanı, üç başbakan, sayısız bakan, milletvekili, iş adamı, bürokrat, mühendisle İstanbul Teknik Üniversitesi çatısındaki İTÜ Mezunları Derneği'nin dergisi Mühendisname, 43'üncü sayısında da ilginç konu ve konuklarla yüksek çitasını koruyor.

5 bin kişiye imzalı dağıtılan ve iPad/ iPhone versiyonu ile binlerce kişiye ulaşan dergimizin bu sayısının ana teması tasarım.

Dergide haber olarak yer almak için selinb@marjinal.com.tr, reklam ve ilan vermek için sibelu@marjinal.com.tr ile irtibata geçiniz.

Reklam Ücretleri

İç sayfalar	1.500 TL+KDV
Kapak içleri	2.500 TL+KDV
Arka kapak	3.000 TL+KDV

Teknik Özellikler

Boyut: 21 x 27.5 cm, +5'er mm taşma payı
CMYK, 300 Dpi Tiff ya da PDF

Rezervasyon için irtibat telefonları

0212 219 29 71 / 0530 232 68 96

www.itumd.org.tr

MÜHENDİSNAME

İTÜ Mezunları Derneği Adına İmtiyaz Sahibi
Erol Bilecik

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Pınar Efendioğlu

Yayın Kurulu
Erol Bilecik, Haluk Taner, Çağatay Özdoğru,
Aysun Barın, Esra Öztezcan, Sibel Kerimoğlu, Timur Sirt,
Veli Tan Kirtiş, Azmi Bakdur, Ali Rıza Efendioğlu,
Pınar Efendioğlu, Cem Yazıcı

Yönetim Yeri
İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi No:1/3 Maslak İSTANBUL

Tel: 0212 328 34 54 3 Hat
GSM : 0533 772 08 17
Faks : 0212 328 34 57
E-posta : bilgi@itumd.org.tr

Yapım
Marjinal | PORTER
NOVELLI

Yayın Koordinatörü
Selin Babacan
selinb@marjinal.com.tr

Editör
Aysun Babacan, Leylan Yener Sınırdere

Sanat Yönetmeni
Şevket Dönmezoglu

Katkıda Bulunanlar
Zeynep Balıkcıoğlu

Reklam Satış ve Pazarlama
Sibel Üstünişik
0212 219 29 71 - 0530 232 68 96
sibelu@marjinal.com.tr

Marjinal Porter Novelli
Cumhuriyet Caddesi El Irak Apt. 165/5
Harbiye 34373 İstanbul

Baskı
Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Baha İş Merkezi A Blok Kat 2
34310 Haramidere İstanbul
Sertifika No: 12026
Tel: 0212 412 17 00

Bastığı Yer ve Tarih: İstanbul, Şubat 2014
Yayın Türü: Yerel, süreli, üç aylık

Reklamlar, reklam veren şirketin sorumluluğundadır.
Dergimizde yayımlanan yazılar, kaynak belirtilmek suretiyle
kullanılabilir. Fotoğraflar izin alınmadan kullanılamaz.

Mühendisname, Basın Meslek İtkeleri'ne uymayı taahhüt eder.

Veli Tan Kırtiş
İTÜ Mezunları Derneği
Başkanı

Mühendisname dopdolu 43'üncü sayısıyla karşınızda

Değerli İTÜ mezunları,

16 Nisan günü derneğimizin Olağanüstü Yönetim Kurulu toplantısını gerçekleştirdik ve yeni Yönetim Kurulumuzu seçtik. Benim de üyesi olmaktan gurur duyduğum bir önceki Yönetim Kurulumuz, geçtiğimiz iki yılda çok başarılı işlere imza attı, birçok önemli projeyi başlattı ve önemli bir kısmını başarıyla tamamladı. Yoğun geçen iki yıl boyunca İTÜ Mezunları Derneği'nin üniversitemiz ve mezunlarımız tarafından tekrar ilgi odağı olmasını sağladı.

Geçtiğimiz Yönetim Kurulunda yer alıp, üniversitemize ve mezunlarımıza hizmet vermek için maddi, manevi destek olan, vakit ayıran başta başkanımız Erol Bilecik olmak üzere, tüm Yönetim Kurulu Üyesi dostlarımıza, mezunlarımız adına teşekkür ediyorum. Yeni Yönetim Kurulu olarak, bizler de yenilikçi projelerimiz ve tüm mezunlara hitap eden aktivitelerimizle bu farkındalığı ve ilgiyi daha da artırmayı hedefliyoruz.

Her sayısında birbirinden değerli isimleri sayfalarına taşıdığımız Mühendisname'nin bu sayısının kapak konusunda yeni Yönetim Kurulumuzu sizlere tanıtmak istedik. Yeni yönetim olarak neler yapacağımızı anlattığımız söyleşimizi ilerleyen sayfalarda okuyabileceksiniz.

Tema konumuzu ise 'Tasarım' olarak belirledik. Mimariden küçük ev aletlerine, AVM'lerden endüstriyel tasarım ve peyzaj tasarımına kadar farklı alanlarda değerli isimlere tasarımla ilgili çeşitli sorular yönelttik, görüşlerine yer verdik. Keyifle okuyacaksınız.

Sanatçı köşemizin bu sayıdaki konuğu, halen İTÜ Korosunu da yöneten Devlet Sanatçımız Sayın İnci Çayırılı Hanımefendi oldu. Spor sayfamızda ise bu sene birincisi gerçekleştirilen ve çok sayıda İTÜ mezunumuzun başarıyla yer aldığı, spor müsabakaları etkinliği "Üniversite Mezunları Master Games 2014" yer aldı.

Ayrıca, her sayımızda olduğu gibi, ilginizi çekeceğini düşündüğümüz birbirinden değerli isimlerle söyleşiler gerçekleştirdik. KKTÇ eski Başbakanı Hakkı Atun; Eyüboğlu Eğitim Kurumlarının kurucusu Dr. Rüstem Eyüboğlu; Güzel Sanatlar Grubu'nun yönetim kurulu başkanı Yiğit Şardan ve sanayici Hüseyin Arıkan İTÜ yıllarından bugüne kadar hayatlarına dair çok önemli noktaları bizlerle paylaştı.

Derneklerimiz sayfasının konuğu İTÜ Mezunları Derneği Kıbrıs olurken, Fakülteler sayfasında ise Mimarlık Fakültesini tanıttık. Bu sayıda ayrıca, geçtiğimiz yönetim kurulu döneminde tamamladığımız, 1700'e yakın mezunumuzun maddi katkısı ile bir ilki gerçekleştirdiğimiz, İTÜ Mezunlar Yurdu'nun açılışı ve yine ilkini geçtiğimiz aylarda gerçekleştirdiğimiz İTÜ Onur Günü haberlerini de sayfalarımızda bulabileceksiniz.

Dergimizin diğer sayfalarında, konuk yazarımız Bilgi Üniversitesi Öğretim Üyesi, Capital ve Tempo Dergileri Yazarı Fatoş Karahasan'ın özel yazısını, Orhan Kural'ın "Gezi" ve Timur Sirt'in "Teknoloji" yazısını da okuyabileceksiniz.

Gelecek sayılarda, aydınlık günlerde buluşmak dileğiyle, keyifli okumalar diliyorum.

**Her fert istediğini
düşünmek, istediğine
inanmak, kendine mahsus
siyasi bir fikre sahip olmak,
seçtiği bir dinin icaplarını
yapmak veya yapmamak
hak ve hürriyetine sahiptir.
Kimsenin fikrine ve
vicdanına hakim olunamaz.**

Mustafa Kemal Atatürk

Astana Medya Center

Astana, Kazakistan

Proje : Medya Merkezi Yayıncılık Sistem Entegrasyonu

Firma : AKFA TEKNOLOJİ

75.000 m²'lik kapalı alanda, 20 ulusal tv kanalı altyapısı ve 10 radyo istasyonu kurulumu 10 ay içerisinde tamamlanmıştır

DÜNYANIN PROJELERİNE TEKNOLOJİ İMZASI

Uluslararası yüksek teknoloji projelerinin arkasında artık bir Türk şirketinin imzası var.

Rusya, Orta Asya, Orta Doğu ve Afrika'da, havaalanlarından olimpiyat köylerine, yüksek teknoloji akıllı binalardan, global medya merkezlerine ve hastanelere, anahtar teslim teknoloji çözümlerimizle sizlerin yanındayız.

Yakın coğrafyamızda hızla büyüyen Türk müteahitlik firmalarını, yüksek teknoloji hizmetlerimiz ve yerel iş yapma becerilerimizle desteklemekten gurur duyuyoruz.

AKFA HOLDİNG

ISTANBUL NEW YORK MOSCOW WARSAW ASTANA DOHA JEDDAH BENGHAZI SHARJAH

www.akfaholding.com

Derneğin ana hedefi tabana yayılmak

İTÜ Mezunları Derneği Başkanı Veli Tan Kirtiş, Başkan Yardımcıları Hüseyin Cevahiroğlu ve Sadi Abalı, yeni yönetim adına hangi projeleri hayata geçireceklerini ve gündemlerindeki konuları anlattı.

İTÜ Mezunları Derneği Başkanı Veli Tan Kirtiş, Başkan Yardımcıları Sadi Abalı ve Hüseyin Cevahiroğlu

Yeni dönemde derneği neler bekliyor?

Veli Tan Kırtış: Dernek çok büyük bir camiaya hizmet etmesi vizyonuyla kurulmuş ve içinde çok değerli insanları barındırıyor. Ama çok büyük bir eksiği olmuş. Hiçbir zaman tabana yayılmamış. Hep birkaç yüz kişi aktif olarak sistem içerisinde kalmış. Bizim en büyük özleştirimiz kendi adımıza 10 binlerce mezununa tam olarak dokunabilmiş bir dernek haline gelebilmiş miyiz sorusunun cevabında. Geçtiğimiz dönemde hepimiz yönetim kurulundaydık ve bunun da farkındaydık. Geçen dönemde pasif yönetim yerine proaktif yönetimi tercih edip çok vurucu projeler yapmayı tercih ettik ki, amacımız hem üniversitede hem de mezunlar tarafında derneğin varlığını hatırlatmaktır. Bunu da çok iyi yaptığımızı düşünüyorum Erol başkanın liderliğinde.

Yeni dönemde 25 yıllık dernek geçmişimizin temel eksikliği olan daha fazla mezunumuza, tabana dokunma konusuna daha çok odaklanmak istiyoruz. 100 bine yakın mezundan bahsediyoruz. Bu kadar mezunun 30-40 bin tanesinin hâlâ görünür, ulaşılabilir, dokunabilir olduğunu düşünüyorum. Bir iletişim platformunda bu kişilerle bir araya gelmek, bir mesaj verdiğimiz zaman bu mesajın bu kişilere ulaştığından emin olmak, bu arkadaşlarımız bir şekilde bize ulaşmak istedikleri zaman ulaşılabilir olmayı sağlamak çok önemli. Mezunlarımızın hangi amaca hizmet ettiğimizi, ne yaptığımızı biliyor olmaları gerekiyor. Yani mesajlarımızı maksimum mezunumuza bir şekilde ulaştırabiliyor, anlatabiliyor olmalıyız.

Değişik iletişim kanallarıyla bunları yapacağız. Mümkün olduğu kadar çok kişinin katıldığı, emek verdiği bir şeyler yapalım istiyoruz. Bu şekilde derneğimizin gerçekten adına yakışır bir mezunlar derneği yapısına bürünmesini sağlayacağımızı düşünüyorum.

İşin bir diğer boyutu düzenli kaynak getirisi. Çok fazla taşıma su kullanıyoruz. Yani her projemizde özel finansman ihtiyaçlarımız oluyor. 10 binlerce kişiye ulaşmak istiyorsanız, ilgi çekici bir şeyler sunuyor olmanız gerekir. Bunu yapmak için düzenli kaynak gerekiyor; para ve gönüllü insan. Paraya ihtiyacımız olduğunda, aidatlar dışında o konuya ilişkin olarak şartları uygun olan mezunlarımızdan yardım rica ediyoruz. Halbuki, herkesin daha ufak katkılarla içinde olduğu sürdürülebilir işler yapabilirsek, çok daha kalıcı, önemli işler yapma şansımız olacak. Daha keyifli, daha kalabalık, daha ilgi çekici projeler gerçekleştirebileceğiz.

Sivil toplum kuruluşlarının sahip olması gereken en önemli kültürün, üyelerini bir şekilde sürekli o yapı içerisinde güncel tutması ve iletişim içerisinde olmasıdır diye düşünüyorum. Hemen hemen birçok STK gibi bizim de böyle bir sıkıntımız var. Birçok üyemiz, bir şekilde üye olmuş ama sonra üye olduğunu bile unutmuş! Gönderdiğimiz hiçbir 'merhaba, nasılsın?' mesajını fark etmemiş! Bir gün aidat borcu ile ilgili bir mesaj gittiğinde, 'Ben üye miyim?' diye sorabiliyor. Yani kolay üye oluyoruz ama çok kolay da vazgeçiyoruz. Bir şekilde devamlılık kültürünü yaygınlaştırmak için birtakım araçlar bulmamız lazım. Bu çift taraflı, gelişmeye açık bir alan. Yani dernek olarak sorumluluklarımız var ancak STK üyesi olan mezunlarımızın da desteği gerekiyor. Aklıma şöyle bir örnek geliyor, hafta sonu sahile çıktığınızda insanların köpek gezdirdiğini görürsünüz. Köpeklerin yaşına bakarsanız, 10 yaşından büyük çok az köpek görürsünüz. Neden mi? Çünkü birçok insan heves edip, köpek alıyor ancak bir köpeğe 14-15 yıl bakabilen çok az insan var. Yani çuvaldız bize ancak iğnenin de adresi belli! Bize düşen, mezunlarımızın sürekli ilgisini çekecek, fayda sağlayacak içerik sağlamak olacaktır. Buna çok kafa yoracağımıza emin olsun mezunlarımız. En temel hedefimiz bu.

Birtakım sayısal hedefler koyacağız. Yani olaya biraz analitik bakacağız. Kaç kişiye dokunduk, kaç kişinin ilgisini çektik, nasıl üye yaptık, nasıl devamlılığı sağladık bunları analiz edeceğiz. En kıymetlisi de birine bir kanalla 'merhaba' dediğimizde, kaç kişi yanıt veriyor, bunu ölçeceğiz.

Sadi Abalı: Nispeten daha genç olan jenerasyonun 'Dernek bana ne veriyor?' sorusuna cevap verebilecek projelerimiz olacağını tahmin ediyorum.

Veli Tan Kırtış: Yönetim kuruluna yeni arkadaşlarımızı davet ederken, bu vizyona paralel bir yaklaşımımız oldu. Daha çok kişiye dokunalım vizyonumuzu paylaşan arkadaşlarımızı öncelikle işin içine katmaya çalıştık. Mevcut yönetim kurulumuzun üçte ikisi eski arkadaşlarımızdan oluşuyor. Ekibimiz zaten çok iyiydi, sadece bayrak değişimi yaptık ve yaş ortalamasını düşürdük biraz. Yaş ortalamamız hala oldukça yüksek. Tecrübe iyidir, bunun birçok bakımdan faydası var ama genel olarak baktığınız zaman, bu durum geniş kitlelere dokunmayı galiba biraz zorlaştırıyor. Enerji çok önemli. Mezun olduktan sonra ilk 10 yılda kimse mezunlar derneğine üye olmayı demiyor. 'Bana ne veriyor?' diye bakıyor ve bu sorunun somut bir karşılığı ne yazık ki yok. Bunun yanıtını verebilirsek, genç arkadaşlarımıza dokunma şansımız çok daha fazla olacaktır.

Var mı böyle projeler?

Veli Tan Kırtış: Bir araya gelebileceğimiz, üniversite kampüsü dışında kendimize bir mekan yaratmak istiyoruz. İki türlü olabilir. İçerisinde daha çok sosyal faaliyetlerin, spor faaliyetlerinin de yapıldığı bir mekan edinmek istiyoruz. Bu orta vadeli, birkaç yıllık hedefimiz. Ama daha kısa vadeli, lokal tarzı bir mekanı hemen yaratmak istiyoruz.

İnsanlar bir şekilde sosyalleşmek istiyorlar. Teknik Üniversitelerinin aktif olarak içinde olduğu bir

İTÜ Mezunları Derneği Başkan Yardımcısı Sadi Abalı

mekanın özellikle gençler arasında ilgi çekeceğini düşünüyoruz. Çünkü gençler daha çok dışarıda. İkincisi, üye kartımızı daha cazip hale getirmek istiyoruz. İş Bankası'yla yaptığımız bir kredi kartı anlaşması var. Derneğe üye olmak, sosyalleşmeyi, bireysel olarak toplumdaki aldıklarımızı geri vermek gibi manevi fırsatları sunarken, bazı somut faydaları da sunmak gerekiyor. Örneğin üyelerimiz üniversitenin sosyal spor tesislerinde ciddi indirimler alabiliyor. Bu tip faydaları hızla artırmak istiyoruz. Bir içerik oluşturmaya çalışacağız. İTÜ mezunlarının ortak noktalarını bulacağız bu konuda. İndirimler, servisler koymaya çalışacağız.

Sadi Abalı: İş Bankası'yla yaptığımız kredi kartı sözleşmemiz derneğe bir fon yaratıyor. Ve kendi banka kartıyla ilgili herhangi bir dezavantaj yaratmıyor. Dernek de bu fonu bursa kullanıyor. Bu kartın içeri doldürmek istiyoruz. Sadece bir kredi kartı değil, aynı zamanda sadakat kartı olsun istiyoruz.

Veli Tan Kırtış: Şu anda İTÜ Geliştirme Vakfı, İTÜ Vakfı ve İTÜ MED olarak ortak gündemimiz var: İTÜ Yaşlılar Evi. İTÜ mezunu olup belli bir yaşın üzerine gelmiş, sosyal ortamda daha fazla birlikte olmak, birlikte yaşamak, bunun yanında birtakım

hizmetlerden de yararlanmak isteyen çok mezunumuzun olduğunu görüyoruz. Biz İTÜ Mezunları Derneği olarak yüzde 100 bu projenin destekçisi olmak istiyoruz. Bu projeye İTÜ adı altındaki vakıf ve derneklerin bir araya gelerek yapması gereken bir proje olarak bakıyoruz.

Hüseyin Cevahiroğlu: Üniversite yönetimi ve fakültelerle ilişkilerimizi geliştirip, fakültelerde yapılması gereken işleri o fakülteden mezun olmuş arkadaşlara dernek aracılığıyla yaptırmak, üniversitenin bilgi havuzunu derneğin bilgi havuzuyla birleştirip daha çok mezuna ulaşmak ve bu ulaşmanın getireceği artı değerleri üniversitemize kazandırmak da ana hedeflerimizden. Bu sene çok fazla üyeye ulaşıp, onlardan gelecek geri bildirimlerle üniversitemize daha faydalı hale gelmeye çalışacağız.

Eski projeler devam ediyor mu? Tamamlanan Mezunlar Yurdu'yla ilgili bilgi verebilir misiniz?

Veli Tan Kırtış: Dernek olarak geçtiğimiz dönemde başladığımız önemli bütün projeler devam edecektir. Bazıları ise tamamlandı. Örneğin, Mezunlar Yurdu projesi tamamlandı. Mezunlar Derneği olarak yurt projesini düşünce olarak ortaya çıkardık, projelendirdik ve üç yıl içinde 2.9 milyon lira bir nakit katkı sağladık. Böylece projenin tanıtım,

Komiteleşme başladı

Hüseyin Cevahiroğlu: Çeşitli komiteler oluşturduk. O komitelerde herkes kendi işini yapıp, yönetim kuruluna sonuç getirecek. O konu da çok önemli. Dolayısıyla herkesin birlikte çalışması ve görev yapması söz konusu olacak.

Veli Tan Kırtış: Aslında geçtiğimiz dönemde de böyle çalıştık. Bu dönem aynı süreci devam ettireceğiz. Amacımız, biraz daha değişik alanlarda komite oluşturup bütün yönetim kurulu üyelerinin katkı sağlamasını gerçekleştirmek. Üyeye nasıl dokunacağımız konusunda şundan bahsetmek lazım: bir CRM projesi başlatacağız. Üyelerimiz ya da mezunlarımızla olan iletişimimizi, yönetilebilir platforma almak istiyoruz ki gerçekten insanlarla olan hikayemizin hepsi kayıtlı kalsın. İnsanlara düzenli aralıklarla dokunabilelim, eksiklerimizi tamamlayalım ve belki de kitle bazlı, kişi bazlı, coğrafya bazlı insanlara hangi mesajları ulaştırırsak daha fazla ilgi çekeriz, oturup buna kafa yoracağız. Aslında üye sayısını artıralım, daha fazla insana dokunalım derken bu hedeflerin altında böyle bir proje var. Teknik altyapısını da kuracağız, hayata geçireceğiz. Dijital platformda daha fazla iletişim kurmak istiyoruz. Twitter, Facebook iletişimimiz var ve bunun etkinliği sonsuz. Bunu ciddi oranda artırmak istiyoruz. Bu işi bilen Türkiye'nin profesyonelleri olan yeni üye arkadaşlarımız var. Yeni projelerden bir tanesi bu; derneğimizin kurumsal hafızasını oluşturmak istiyoruz. Bütün mezunlarımızın katkısını bekliyoruz, buna gerçekten çok ihtiyacımız var.

Hüseyin Cevahiroğlu: Aslında çok zor bir üniversitedeyiz, çünkü mezunlarımız çok hareketli. Dünyaya yayılan çok mezunumuz var. Ayrıca bir de çok yaşlı üyelerimiz var. Bunların elektronik ortamda hiçbir izi yok. Adreslerde problem var. Gençler de çok hareketli, ulaşma zorluğu var. Orta gruba ulaşabilirsek, o motivasyonla iki tarafa da ulaşmaya çalışacağız.

Sadi Abalı: Mezunları daha erken derneğe çekebildiğimizde o bağı bundan sonra sürdürmek çok daha mümkün ve kolay olacak. Baştan kaybetmemek lazım.

İTÜ Mezunları Derneği Başkanı Veli Tan Kirtis

mezunlar meydanı inşaatı, yurt inşaatı dahil bütün giderlerinin, KDV hariç kısmının, yüzde 85 kadarını, mezunlarımızın direkt katkısı ile dernek olarak sağlamış olduk. Projeye bin 600 kadar mezunumuz Mezunlar Meydanı'nda taş alarak, 73 mezunumuz ise oda sponsoru olarak katkıda bulundu. Eksik kalan kısmı ise üniversitemiz tarafından tamamlandı.

Proje tamamlandıktan sonra geçtiğimiz günlerde üniversiteye devir edildi. Mezunlar Yurdu, bu yıl itibarıyla her yıl 104 öğrenciye ev sahipliği yaparken, aynı zamanda yıllık 500 bin TL'ye yakın bir geliri de üniversitemize kazandırıyor olacak. Hepimizin gurur kaynaklarından biri olan Mezunlar Yurdu, İTÜ tarihine, en fazla sayıda mezunun bir araya gelerek hayata geçirdiği proje olarak geçtiğine inanıyorum.

Bu vesile ile bu projenin fikir babası, eski Yönetim Kurulu Başkan Yardımcımız Çağatay Özdoğru'ya, projeye liderlik yapan eski Yönetim Kurulu Başkanımız Erol Bilecik'e, projenin başlatılmasında bize destek

olan eski Rektörümüz Muhammed Şahin'e ve projenin tamamlanması konusunda her türlü maddi, manevi destek sağlayan Rektörümüz Mehmet Karaca'ya tüm öğrenciler ve mezunlar adına bir kez daha teşekkür ederim.

Mezunlar Meydanı ise, hayat boyu devam etmesini istediğimiz bir proje olarak devam edecektir. Mezunlar Meydanı'ndan gelecek kaynakları ilerde başka projelere kanalize edeceğiz.

Mentorluk projesi hakkında bilgi verebilir misiniz?

Veli Tan Kirtis: İlk yönetim kurulu dönemimizde faaliyete geçirdiğimiz bir proje de mentorluk projesiydi. Onu da bir yıl yaptık, ikinci yıl çeşitli nedenlerden dolayı yapamadık. Rektör Hocamızla yaptığımız bir toplantıda bu konuyu gündeme getirdik. Hocamız memnuniyetle desteklediğini ve tekrar yaparsak mutlu olacağını söyledi. Önümüzdeki sene bir aksilik olmazsa projeyi tekrar başlatacağız. Mentorluk projesi, öğrenciye dokunan bir proje. Üniversiteye yeni başlayan gençlerin iki türlü mentorluğa

ihtiyacı olduğunu düşündük. Birincisi, kişilerin akademik eğitimlerini iş hayatının farkındalığına vararak sürdürmelerinin daha doğru odaklı öğrenmelerini sağlayacağını düşünüyoruz. İş hayatında kendinden ne beklendiğini, ne yapması, neyi bilmesi gerektiğini bilen bir öğrencinin, birinci sınıfta üniversiteyle olan ilişkisi çok daha sağlıklı gidebiliyor. Ona göre kendini planlayabiliyor. İkincisi de, yeni giren gençlerin üniversite içinde de bir oryantasyona ihtiyaçları var; çünkü onlar da dört yıl sonrasını görmüyor. Biz bunu gidermek için 5-6 kişilik öğrenci gruplarına bir tane üçüncü veya dördüncü sınıf abisi, artı bir mezunu mentor olarak koymuştuk. Abi üniversite içindeki oryantasyonu sağlıyordu, mezunumuz da iş dünyasında. Bir yandan da yaşam koçluğu denebilir. Çok keyifli gitti. Yaklaşık 250 öğrenciden oluşan bir gruba uyguladık. Bir yıl ara verdik ama bazıları kopmadı. Bu sene belki üçüncü, dördüncü sınıf öğrencilerinden bir grup oluşturup onları da iş hayatına daha doğru hazırlama amaçlı koçluk da yapalım

İTÜ Mezunları Derneği Başkan Yardımcısı Hüseyin Cevahiroğlu

diyoruz. Çünkü orası çok kıymetli. O yaşlarda alınan koçluk insanın hayatını çok fazla etkiliyor. Bizim mezunlar olarak yeni mezun olacak arkadaşlarımıza en büyük desteğimiz bu olacaktır ki, bu ilişki zaman içerisinde onlarla bizim dernek olarak ilişkilerimizi kuvvetlendirecektir. Gençlerden üye kazanmak ve bizi tanımalarını sağlamak için bir araç olacaktır diye düşünüyoruz.

Hüseyin Cevahiroğlu: Rektör Hocamızla yine aynı fikirde olduğumuz bir konu da rol modellik. Gençlere geleceği daha iyi gösterebilmek için üniversitemizden mezun olmuş ve rol model olacak insanların onlara gösterilmesi, çocukların moralinin artırılması ve eğitiminin daha iyi seviyelere getirilmesi konusunda da bazı çalışmalarımız olacak.

Veli Tan Kırtış: Girişimcilik derslerine de devam edeceğiz. Dernek olarak projelendirilmesine ve devamına sürekli destek verdiğimiz bir ders. Dersleri Zeynep Erden Bayazıt ve Deniz Tunçalp Hocalarımızın liderliğinde, akademik kadro ile birlikte, kendi alanında bir işin uzmanı olan, üst düzey yöneticiler olarak mezunlarımız veriyor. Aslında yaptığımız deneyim aktarımı. Bir içerik anlatıyoruz tabii. Bütün bölümlerden üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri alabiliyor.

Burs konusunda biraz bilgi alabilir miyiz?

Sadi Abalı: Geçtiğimiz dönemde burs komitesi başkanlığını yaptım. Çok iyi bir noktaya geldik. Burs sayısının artarak devam edeceğini düşünüyorum. Mezunlarımıza ulaştığımızda İTÜ'lülere burs verme konusunda çok istekli olduklarını gördük. Yeter ki ulaşalım, ihtiyacı anlatalım. Bir, iki burs da değil. Bir mezunumuzun 10-15 burs verdiğini gördük. İTÜ'de ihtiyacı olan çocuk sayısı çok fazla. İstanbul öğrenciler için çok zor bir şehir. İstanbul dışından gelen öğrencinin burada bursla daha fazla ihtiyacı var; çünkü ulaşımın zor, yaşamın pahalı.

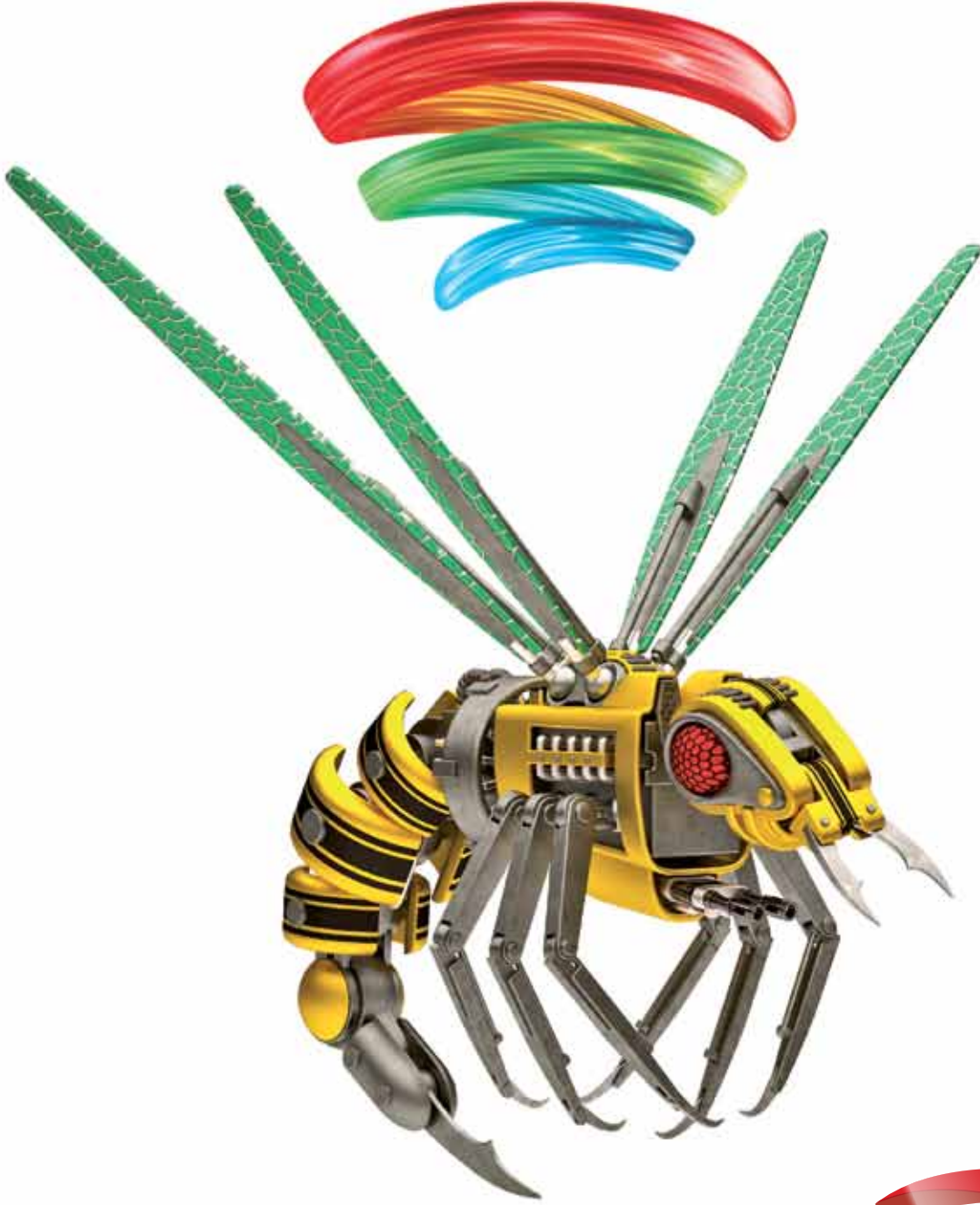
Öğrencilerimizin böyle bir desteğe ihtiyacı olduğunu görüyoruz. İyi ve detaylı bir değerlendirmeden sonra bursları öğrencilerimize ulaştırıyoruz ve bursiyer öğrencilerin başarılarını, burs veren mezunlarımıza iletiyoruz.

Mağazayı neden devrettiniz?

Hüseyin Cevahiroğlu: Bizim işletimimizdeydi, üniversite işletmeyi vakfın bir şirketine devretmek istediğini belirtti, biz de devrettik. Desteğimiz yine sürüyor, ne zaman gerekirse katkı vereceğimizi belirttik.

Veli Tan Kırtış: Bu proje derneğimiz tarafından iki sene önce projelendirildi ve Rektörlüğün desteğiyle hayata geçirildi. İTÜ gibi bir camianın, markasının bulunduğu bir ürün ailesinin olmaması en büyük handikaplarımızdan bir tanesiydi. İki sene boyunca projeyi üniversiteyle ortak bir komisyonla yönettik. Mağaza ve online satış sitelerini ise biz kurduk ve idaresini sağladık. Mağazanın, hocalarımızın da üniversiteden ciddi katkısıyla tasarım ve içerik bakımından iki buçuk yılda çok iyi bir yere geldiğini düşünüyoruz. Bu projeyi üniversiteyle anlaşmamız çerçevesinde yürütüyorduk. Onların devir talebine, memnuniyetle, siz daha iyi olacağını düşünüyorsanız biz devrederiz, başka bir desteğimiz olursa da yapmaya devam ederiz diyerek devrettik.

Asırlardır çağdaş olanlara çağdaş teknoloji

Hayatın her alanında
ufkumuzu açan İTÜ'lüler bilir,
en yeni teknolojiler Avea'dan gelir.

avea

Hüseyin Cevahiroğlu

İTÜ Mezunları Derneği
Başkan Yardımcısı

1977-1982 döneminde İTÜ Kimya Fakültesi'nde okudum. Mezun olduktan sonra önce Yaşar Holding, sonra Hassan Grup'un birkaç şirketinde üst düzey yönetici olarak çalıştım. Teknik Üniversite'de İnci Çayırılı yönetimindeki Türk Sanat Müziği korosunun içindeydim. Mezun olduktan sonra Türk müziği topluluğunu İTÜ Mezunları Türk müziği topluluğu haline getirdik ve devam ettirdik. Mezunlar derneğinin kurucuları içinde olma şansını elde ettim. Cahit İdil, Orhan Baykal ve Erol Bilecik'in yönetiminde çalıştım. Bu sene de Veli Tan başkanın yönetiminde başkan yardımcısı olarak görev alıyorum.

<http://tr.linkedin.com/pub/huseyin-cevahiroglu/44/480/56>

Veli Tan Kirtiş

İTÜ Mezunları Derneği
Başkanı

İTÜ Elektronik Haberleşme Mühendisliği Bölümü'nden mezun olduktan sonra Marmara Üniversitesi İnsan Kaynakları Yönetimi Lisans Üstü eğitimime devam ettim. Çalışma hayatına kendi işimi kurarak başladım. 2000 yılı itibarıyla Dell Bilgisayarları Türkiye Dağıtıcısı Sentim'de bir yıl satış ve pazarlama direktörlüğü ve iki buçuk yıl genel müdürlük yaptım. Sonrasında Bilkom'da genel müdür, Tele2 Türkiye'de CEO, Tellcom'da genel müdür olarak görev aldım ve ardından dört yıl Profilo Teknoloji Hizmetleri Grubu İcra Kurulu Başkanlığı'nı yürüttüm. Halen Akfa Holding'de Yönetim Kurulu üyesiyim ve aynı grupta Edata ve R2 Servis firmalarında Üst Düzey Yönetici Ortak olarak görev yapıyorum. Bilgi Üniversitesi MBA programında yedi yıldır Dijital Pazarlama üzerine dersler veriyorum.

<http://tr.linkedin.com/pub/veli-tan-kirtis/7/297/365>

Sadi Abalı

İTÜ Mezunları Derneği
Başkan Yardımcısı

1978 - 1982 yıllarında İTÜ'de okudum. Sonra yüksek lisans yaptım. Aynı zamanda araştırma görevlisiydim, yüksek lisans çalışmalarına paralel 2,5 yıl öğretim görevliliğini tattım. Önce üst düzey yönetici olarak Siemens şirketlerinde çalıştım. Sonra Fransız Telekom firması Orange Business Services'in ülke müdürlüğünü yaptım. Şimdi e-finans isimli elektronik ticaret konusunda çalışan bir şirketin genel müdürlüğünü yapıyorum. Benim de müzik geçmişim var. Çok sesli gruptaydım. Geçen dönem yönetim kurulundaydım. Bu dönemde derneğin faaliyetlerine başkan yardımcısı olarak destek olmaya çalışıyorum.

<http://tr.linkedin.com/pub/sadi-abali/5/61a/125>

Bugününüz e-Fatura, geleceğiniz eFinans

e-Fatura, e-Defter, e-Arşiv ve çok daha fazlası eFinans'ta...

Tüm e-Uygulama ve finansman çözümleri için sizi teknoloji ile
finans'ın buluştuğu noktaya bekliyoruz

e-Faturanız,
eFinans'la Artık Hep Yanınızda
Mobil Uygulamamızı Google Play'den indirebilirsiniz.

İTÜ Mezunları Derneği'nin yeni Yönetim Kurulu seçildi

İTÜ Mezunları Derneği tarafından 16 Nisan Çarşamba günü gerçekleştirilen 6. Olağanüstü Genel Kurul toplantısıyla yeni yönetim kurulu üyeleri belirlendi. İTÜ Elektronik Haberleşme Mühendisliği Bölümü mezunlarından Profilo Ödeme Sistemleri İcra Kurulu Başkanı Veli Tan Kirtiş, İTÜ Mezunları Derneği Başkanı oldu.

240 yıllık geçmişiyle Türkiye'nin en köklü yüksek öğretim kurumlarından İTÜ'nün ve mezun camiasının ortak ve güçlü sesi olan İTÜ Mezunları Derneği (İTÜ MD), 16 Nisan Çarşamba günü düzenlediği 6. Olağanüstü Genel Kurul Toplantısı'nda yeni yönetim kurulu üyelerini belirledi. Dernek başkanlığı görevine Profilo Ödeme Sistemleri İcra Kurulu Başkanı Veli Tan Kirtiş seçilirken, başkan yardımcıları Hüseyin Cevahiroğlu ve Sadi Abalı, genel sekreter Pınar Efendioğlu, sayman ise Cenk Alper oldu.

Toplantı, Index Grup CEO'su ve derneğin eski başkanı Erol Bilecik'in bugüne kadar Mezunlar Derneği adına gerçekleştirdikleri projeleri anlatmasıyla başladı. Divan Heyeti seçiminin ardından saygı duruşu ve İstiklal Marşı okunuşuyla devam eden toplantının gündem maddeleri şunlardı: Divan heyetine Genel Kurul tutanağının imza yetkisinin verilmesi, yönetim kurulu faaliyet raporunun okunması, denetim kurulu raporunun okunması, yönetim kurulu faaliyet raporu ve denetleme kurulu raporunun görüşülmesi, yönetim kurulunun ibrası, denetleme kurulunun ibrası, yeni dönem bütçe teklifinin görüşülmesi ve bütçe kalemleri arasında aktarma yetkisinin yönetim kuruluna verilmesi, yeni yönetim kurulu ve denetleme kurulunun seçimi, dilek ve önerilerin sunulması.

Başta İTÜ Mezunları Derneği'nin eski Başkanı Erol Bilecik olmak üzere, geçen dönemde görev alan tüm Yönetim ve Denetim Kurulu üyelerine özverili çalışmalar için tüm camia adına teşekkür eden Mezunlar Derneği'nin yeni başkanı Veli Tan Kirtiş, "Yeni Yönetim Kurulumuz camiamıza hayırlı olsun. Geçtiğimiz dönem Yönetim Kurulu'nda görev alan arkadaşlarımızın yarısından daha fazlasının görevine devam ettiği, bu tecrübeli arkadaşlarımızın yanına yeni mezunlarımızın katıldığı, yaş olarak biraz daha gençleştiğimiz bir yönetim oluşturduk. Yeni Yönetim Kurulu olarak, Türkiye'nin en önemli sivil

toplum kuruluşlarından İTÜ Mezunları Derneği bünyesinde aldığımız sorumluluğun farkındayız. Yeni icra döneminde, mevcut projelerin devamlılığını sağlarken, önümüzdeki iki yılda en büyük hedefimiz, derneğimizdeki aktif üye sayımızı artırmak, daha çok mezunumuza ulaşmak, bu mezunlarımıza İTÜ'lü olmanın farklılığını bir kez daha hissettirmek olacaktır. Önceliğimizi ve buna bağlı olarak kaynaklarımızı, mezunlarımızı daha sık bir araya getirecek ve sinerjimizi artıracak projelere yönelteceğiz. Bu çerçevede herkesin fikirlerine açık olduğumuzu özellikle belirtmek isterim" dedi.

İTÜ Mezunları Derneği Yönetim Kurulu

Veli Tan Kirtiş	Başkan	CEO – Profilo Ödeme Sistemleri
Hüseyin Cevahiroğlu	Başkan Yardımcısı	Danışman
Sadi Abalı	Başkan Yardımcısı	Genel Müdür – e-Finans A.Ş.
Pınar Efendioğlu	Genel Sekreter	Danışman
Cenk Alper	Sayman	Genel Müdür Yrd. – Ericsson
Aysun Barın	Üye	Partner – BKE Consulting
Bülent Temur	Üye	YK Başkanı – DEFAV
Cengiz Gülenler	Üye	YK Başkanı – İTÜ Gaziantep MD
Engin Keçeli	Üye	YK Başkanı – Seba İnşaat
Esra Öztezcan	Üye	Danışman
Gürkan Ergenekon	Üye	Genel Müdür – Medline
Hakan Kodal	Üye	CEO – Krea Gayrimenkul
Haluk Taner	Üye	YK Başkan Yrd. – Safer End. A.Ş.
Işık Deliorman Aydın	Üye	Genel Müdür - Novida
Ömer Yenel	Üye	YK Başkanı – İTÜ'lüler Birliği Derneği
Sibel Kerimoğlu	Üye	YK Başkanı – Metag İnşaat
Süreyya Karaman	Üye	YK Başkanı – İTÜ İzmir MD
Tamer Özmen	Üye	Genel Müdür – Microsoft
Tolga Ulutaş	Üye	Genel Müdür – Accenture
Bilgin Semiz	Yedek Üye	Genel Müdür Yrd. – Pupa A.Ş.
Burak Sarı	Yedek Üye	Genel Müdür – Adesso
Hakan Koçer	Yedek Üye	Genel Müdür – Homend
Hakan Tetik	Yedek Üye	Kurucu Ortak – 4Biz
Örpen Koçak	Yedek Üye	Direktör – N11.com
Serdar Garan	Yedek Üye	Kurucu Ortak – Segment İnşaat
Sinan Çilesiz	Yedek Üye	Kurucu Ortak - Ultima Bilgi Sistem

İTÜ Mezunları Derneği Denetim Kurulu

Halit Zaim	Üye	Genel Müdür – Fujitsu
Önder Eker	Üye	CEO – Smartpro
Timur Sirt	Üye	Editör – Turkuvaz Media Dijital
Ersin Uygur	Yedek Üye	Satış Müdürü – Edata
Ülkü Ferah Yelbaşı	Yedek Üye	Danışman
Yusuf Ziya Civanbay	Yedek Üye	Yönetici – Schneider Elektrik

Desteğimizi sonuna kadar vereceğiz

Erol Bilecik

İTÜ Mezunları Derneği Eski Başkanı
Index Grup CEO

Bugüne kadar görev yaptığım birçok sivil toplum kuruluşlarında olduğu gibi, İTÜ Mezun yönetimlerine geldiğimizde de görev süresi olarak belirlemiş olduğumuz azami üç yıllık dönemi tamamladığımız için, tüm İTÜ camiasına yaraşır bir genel

kurulla görevimizi daha genç ve çok daha başarılı olacaklarına inancımızın tam olduğu arkadaşlarıma devretmiş bulunmaktayım.

Yaklaşık üç yılı geçen dönem boyunca, önce Mezunlar Konseyi'nde sonrasında da Mezunlar Derneği çatısı altında bir araya gelerek, İTÜ camiası ve üniversitemiz adına çok güzel projelere imza atmanın mutluluğunu yaşıyorum. Bu projeleri yaparken; bazen burs olarak geleceğimizin teminatı olan öğrencilerimize katkılar yaptık, bazen Mezunlar Meydanı'nda tüm mezunlarımız sonsuza kadar aidiyetle üniversitelerine bağlanmış oldular ve sonuçta muazzam bir Mezunlar Yurdu ortaya çıkmış oldu, bazen de İTÜ camiasının en sağlam haber kaynağı olabilecek Mühendisname yayın organı olarak ortaya çıktı...

Yönetim Kurulu'nda benimle birlikte fedakarca çalışan çok değerli arkadaşlarımla onlarca projeye imza atarken, emsalsiz deneyimler yaşadık ve

Türkiye'nin en büyük eğitim camialarından olan İTÜ camiasına layık olmaya çalıştık. Kısaca kendimi bu üç yıllık süreçte yeni bir öğrencilik dönemi içinde gibi hissettim. Yaşamımdaki en güzel yıllar olarak hafızamda yerlerini almış oldular. Bu önemli görevi devralan sevgili Veli Tan Kırtış ve yeni Yönetim Kurulu'ndaki arkadaşlarım derneğimizin çatısını çok daha yükseklerle çekmiş olacaklar. Çünkü yepyeni ve çok güzel projeleri olduğunu biliyorum. Ve bu projeleri hayata geçirebilecek istekleri ve her şeyden daha önemli heyecanları var. Bizler de istisnasız ve kesintisiz desteğimizi ilk günkü heyecanla sonuna kadar onlara vereceğiz. İstanbul Teknik Üniversitesi, 241 yıldır 'asırlardır çağdaş' olarak yoluna emin adımlarda devam eden bir camia. Bu camianın bir parçası olmak insana tarifsiz bir mutluluk ve aynı zamanda sorumluluk veriyor. Sayıları 100 bin civarında olan yaşayan değerli İTÜ'lü büyüklerimiz ve kardeşlerimizle, Teknik Üniversiteli olmak bundan sonrası için de yükselen değer olacak.

ÇEVRE DOSTU

transformatörlerimiz ile

Enerjinin Olduğu Her Yerdeyiz...

ELTAS

Transformatör Sanayi ve Ticaret A.Ş.
kalitenin yarattığı güç

ISO 9001 | ISO 14001 | GOST-R | IEC 17025

Dökme reçineli kuru tip transformatörler
(50 kVA'dan 20000 kVA'ya kadar / 1 kV'dan 36 kV'a kadar)

ELTAŞ-H Sınıfı

- Yüksek verimli
- Tedaş MYD 99-031A kayıpları ile
- H sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 5 p C olan
- 5* yıl garantili

ELTAŞ-F PLUS Sınıfı

- Yüksek verimli,
- Tedaş MYD 99-031A kayıpları ile
- F sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 5 p C olan
- 5* yıl garantili

ELTAŞ-STD

- Yüksek verimli,
- ELTAŞ standart kayıpları ile
- F sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 10 p C olan
- 2 yıl garantili

*5 yıl garanti şartları için lütfen başvurunuz.

Yağa daldırılmış güç ve dağıtım transformatörleri
(50 kVA'dan 40000 kVA'ya kadar / 1 kV'dan 66 kV'a kadar)

ELTAS-SUP

- Yüksek verimli
- Tedaş MYD 99-032D kayıpları ile
- 2 yıl garantili

ELTAS-STD

- Yüksek verimli,
- ELTAŞ standart kayıpları ile
- 2 yıl garantili

ELTAŞ TRANSFORMATÖR SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

A.O.S.B. 10046 Sokak No: 4 Çiğli - İzmir / TÜRKİYE | T: +90 232 398 15 00 | F: +90 232 376 77 64

www.eltas.com.tr

Hayatın her alanında

Tasarım

Son yıllarda bütün sektörler için tasarımın önemi giderek artıyor. Bugün çevremizde gördüğümüz hemen her şey bir tasarım ürünü. Mimariden moda, mobilyadan küçük ev aletlerine, endüstriyel tasarımdan peyzaj tasarımına kadar pek çok farklı alanda en iyi tasarımlar üzerine kafa yoruluyor. Birçok sektörde tasarım özelinde önemli yarışmalar düzenleniyor.

Biz de bu sayımızda tema konusu olarak tasarımı işledik ve tasarımla ilgili önemli noktaları tespit etmeye çalıştık. Geniş bir yelpazede değerli isimlere tasarımın ne olduğunu, tasarımda özgünlük ve yaratıcılığın nasıl sağlandığını, Türkiye'nin yaratıcılık konusunda nerede olduğunu, en çok hangi sektörde özgün tasarımlar çıktığını, hangi sektörlerde tasarımsal eksikler gördüklerini, bir ürünün tasarımının ürünü sattırmadaki rolünü, tasarımın bir şirketin geleceğini değiştirmesindeki rolünü, tasarımın mı, konforun mu yoksa fonksiyonun mu ön planda olması gerektiğini ve tüketicinin hangisine daha fazla önem verdiğini sorduk.

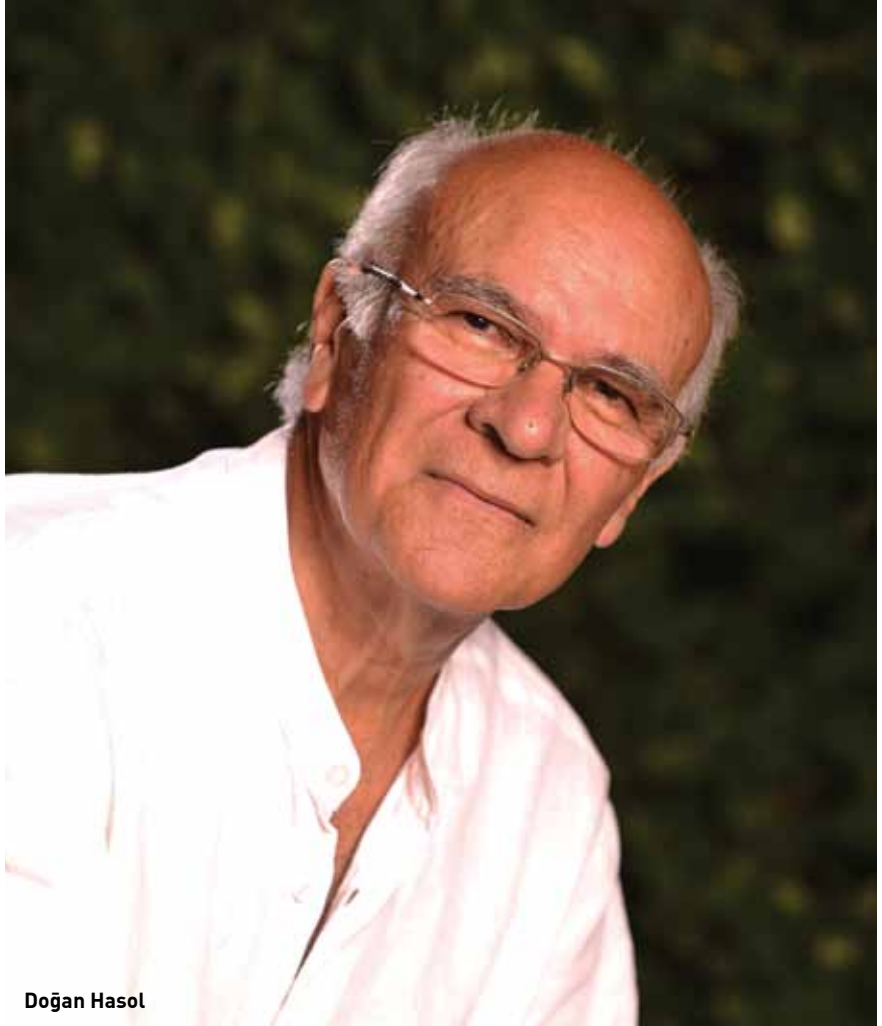
Tasarım ve mimarlık

Türklerin, tarihte dünyaya kendilerini kabul ettirdikleri tek sanat dalı mimarlıktır. Mimarlık ürünü öteki sanat dallarının pek çoğundan farklı olarak, çeşitli kişilerin katkılarıyla yaratılır. Her zaman yinelediğim gibi, iyi mimarlık için yalnızca mimarın iyi olması yetmez; mal sahibinin ya da işverenin de iyi olması, hatta toplumun iyi eğitilmiş, beğeni düzeyini geliştirmiş olması gerekir.

'Tasarım' sözcüğü bizde bir hayli yeni... İngilizce'deki 'design' karşılığı olarak biz de önce endüstriyel nesnelere için 'dizayn'ı kullandık. Fransızlar da bir süre, aynı kavramı 'estetik' sözcüğü ile karşılamaya çalıştılar. Yıllarca, endüstriyel tasarımın karşılığı 'esthétique industrielle' idi; onlar da bugün İngilizce kaynaklı olarak 'dizayn'ı kullanıyorlar.

Sanayi çağının 20'nci yüzyılda getirdiği endüstriyel tasarım o tarihlerde kavram ve eylem olarak çok az bilinenler arasındaydı. Bizler onu 1960'larda 'endüstri dizaynı' terimiyle anlatmaya çalışıyorduk; ülkemizde eğitimi de okulu da yoktu. Güzel Sanatlar Akademisi'nin vaktiyle çıkardığı Akademi dergisinin beşinci sayısına 1966 yılında yazdığım bir yazı var. Yazının başlığı "Endüstri Dizaynı ve Mimarlığımız"dı (1). O yazım, yirmi yıl sonra 1988 yılında kurulan Endüstriyel Tasarımcılar Meslek Kuruluşu'nca (ETMK), "Endüstriyel tasarıma doğrudan referans veren en eski Türkçe kaynak" olarak kabul edilmiş.

'Tasarım' genel bir kavram. Kısaca, "kullanılan nesnelere işlevsellik, sağlık ve estetik ölçütlerini içerir şekilde tasarlanması ve üretilmesi eylemi" olarak tanımlanabilir ve bilinçli olarak yaratılıp kullanılan her nesne ve ortamla ilişkili olduğu söylenebilir. Doğal olarak kapsamı, günlük kullanım nesnelere mobilyaya, otomobile, uçağa, mimarlık ve

Doğan Hasol

peyzajdan kentsel planlamaya kadar yayılır.

Aslında, 'mimarlık'ın ilk tanımlarından beri tasarım kavramı, adı konmamış şekilde var olmuş. Örneğin en eski tanımlardan biri, ünlü Romalı mimar ve mimarlık kuramcısı Vitruvius'a ait. MÖ 1. yüzyılda yaşamış olan Vitruvius,

'De Architectura' adlı kitabında başarılı bir mimarlık yapıtı için gerekli üç bileşenden söz eder: "Firmitas, Utilitas, Venustas" yani "sağlamlık, kullanılabilirlik, güzellik". Buna benzer tanımlar ileriki yıllarda da söz konusu olmuştur. Örneğin Rönesans İtalyasında bu tanım, sağlamlıkla kullanılabilirlik yer değiştirmesiyle, "Comodità,

İTÜ mezunu üç mimar A. Hayzuran Hasol, Doğan Hasol, Ayşe Hasol Erkin'in kurdukları Has Mimarlık Ltd.'deki mimari tasarım çalışmalarından...

Perpetuità, Bellézza” yani “kullanışlılık, süreklilik-kalıcılık, güzellik” olarak benimsenmiştir (2). Farkındalık, daha önce de vardı: Sokrates M.Ö. 5. yüzyılda, “İnsanların işine yarayan her şey, iyi bir kullanıma sahip olduğu takdirde hem güzeldir hem de iyidir” diyordu.

Özetlersek, tasarım işlev, sağlık ve estetiğin bir uyum içinde buluşarak birbirini kusursuz tamamlamasından oluşan bütünlüktür. Önemli olan, bileşenlerden hiçbirinin eksik ya da aksak olmaması ve beklenen uyumlu birlikteliği sağlamasıdır.

Tasarımın önemi

Tasarımda, özgünlük ve yaratıcılık esastır. Türkiye, bir sanayi ülkesi olma sürecinde, özel kesimin kendisini çağdaş dünya ile bütünleştirmesiyle endüstriyel tasarımda epeyce atılım yaptı.

Tasarımın önemi artık fark edilmiş durumda. “İyi tasarım sattırır” düşüncesi artık bizde de geçerli. Tasarım ve yenilikçilik bir şirketin geleceğini değiştirebilir. Hatta daha ileri giderek şunu söyleyebiliriz: Tasarım bir ülkenin geleceğini bile

etkileyebilir. Bunun en iyi örneğini İtalya gösterdi. Yıllar öncesinin ekonomik bunalımlarla, bitmek tükenmez grevlerle boğuşan ülkesi İtalya, tasarım sayesinde sorunlarının birçoğunu aştı. Helsinki’deki Yapı Merkezi’nin müdürü olan bir arkadaşım evindeki mutfağı İtalya’dan getirtmiş olmakla övünüyordu. Dünyanın en doğudaki ülkelerinden biri olan Japonya da ürün tasarımıyla kendisini uygar dünyaya kabul ettirdi; bugün Batı dünyası ülkeleri arasında sayılır konuma geldi.

Mimari tasarım

Aslında mimari tasarım sanayi çağının çok öncesinde de vardı; tasarlama ve çizim eylemi, ‘proje’ sözcüğüyle geçiştirilirdi.

Endüstriyel tasarım da, mimarlık da anılan işlevsel nitelikleriyle, görsel sanatlar kapsamındaki resim ve heykelden ayrılırlar. Mimarlık da endüstriyel tasarımdan, içerdiği mekân boyutuyla ayrılır. Buna ek olarak bugünün mimarlık yapıtı konusunda şunları da söyleyebiliriz: “Mimarlık yapıtı bugün; topluma yararlılık, yaratıcılık-yenilik-

özgünlük, sürdürülebilirlik, çağdaş dil, kimlik, çevreye duyarlılık, estetik değer, iç-dış uyumu, doğru strüktür, işlevsellik, ekonomik olma gibi ölçütlerin yanı sıra ekoloji, yapı fiziği, otomasyon gibi kimi uzmanlık katkılarını da bünyesinde bulundurmaktadır” (3).

Yine mimari tasarımda ve endüstriyel tasarımda bugünün moda terimi ‘inovasyon’la anlatımını bulan, yenilikçilik esastır: Hedefte hep, insan yaşamını daha rahat ve keyifli hale getirebilecek türden üretimler vardır. Kentsel tasarım, peyzaj tasarımı, iç tasarım da mimarlık alanının bütünleyici dallarıdır. Bütün bu dallar sürekli olarak, çağa uygun yeni, özgün şeyler söylemek ve üretmek zorundadır.

Sanatta, eskinin ‘güzellik’ kavramı bugün artık ‘estetik’ kavramıyla anlatılıyor. Kısaca şöyle diyebiliriz: Bir yapının mimarlık eseri sayılabilmesi için, işlevsellik ve sağlamlığın yanı sıra estetik değerler taşıması gerekir. Mimari, bu üçlünün iç ve dış mekândaki birlikteliğiyle ortaya çıkar ve ancak o zaman ‘mimarlık yapıtı’ olur.

Türkiye ve mimarlık

Türklerin, tarihte dünyaya kendilerini kabul ettirdikleri tek sanat dalı mimarlıktır. Mimarlık ürünü öteki sanat dallarının pek çoğundan farklı olarak, çeşitli kişilerin katkılarıyla yaratılır. Her zaman yinelediğim gibi, iyi mimarlık için yalnızca mimarın iyi olması yetmez; mal sahibinin ya da işverenin de iyi olması, hatta toplumun iyi eğitilmiş, beğeni düzeyini geliştirmiş olması gerekir. Mimarimizin dâhisi Sinan'ın adını çoğu kez Kanuni Süleyman'la birlikte anıyoruz. O dönemin, mimarın ufkunu ve yolunu açan tutarlı anlayışı olmasaydı Sinan, 'Koca Sinan' olabilir miydi?

Bugünkü mimarlığımız üzerine gözlemler

Bugüne dönersek, Türkiye tam bir karmaşa ortamında yaşıyor. Sorunumuz mimarlıktan çok şehircilikte, kentsel tasarımda ve kentsel planlamada. Kentleşme, kentlileşme olmadan sürüp gidiyor. 20'nci yüzyılın ikinci yarısında yaşanan yoğun içgöç gecekonduları yarattı, ardından kaçak yapılaşmayı sürükledi. Siyasetçiler, o konularda akıllı, köklü çözümler getirmek yerine, oy kaygısıyla kolaycı yolu seçtiler ve popülist kentsel politikalarla durumu idare ettiler. Sonuçta, gecekondular ve kaçak yapılarla, toprak yağmasıyla, plansız uygulamalarla mimarlık mirasımızın da büyük ölçüde yitirilmesi pahasına çarpık kentler ürettik.

1980'lerden bu yana sürdürülen neoliberal ekonomi modeliyle o çarpıklık daha büyük boyuta taşındı. Bugün bölgesel ve kentsel planlama unutulmuş durumda. Uygulamalara plan dışılık egemen. Kent toprağını bir an önce, olabildiğince çok ranta dönüştürmek uğruna verilen bireysel, noktasal, çoğu ayrıcalıklı özel imar durumlarıyla yoğun ve yüksek yapılaşma saldırısı var. AVM ve gökdelen

Tasarımda, özgünlük ve yaratıcılık esastır. Türkiye, bir sanayi ülkesi olma sürecinde, özel kesimin kendisini çağdaş dünya ile bütünleştirmesiyle endüstriyel tasarımda epeyce atılım yaptı.

furyası buradan kaynaklanıyor: Kentsel planlamanın yerini rantsal plansızlık almış durumda. Kentsel dönüşüm de aynı yolda. Bu gelişme biçimi, belediyelerin yanı sıra kendilerine plan yapma yetkisi tanınan kamu kurumlarından destek buluyor ne yazık ki... Ne yeşile, ne mimari mirasa, ne kentsel dokuya, ne de kentsel kimliğe saygı var. Korunması gerekli birçok yapı da arsalarına tamah edilerek yıkılıp yok ediliyor. Neoliberal ekonomi düzeninde her şey 'ekonomik gelişme' adı altında paraya odaklı. Kentsel paylaşım kargaşası ilkel şekilde sürüp gidiyor.

Doğadan sonra, yeryüzünün çehresini en çok etkileyen olgu 'yapılaşma', daha doğrusu insan eliyle üretilen çevrelerdir. Bunun, anonim olsun, mimar eliyle olsun sanata dönüşmüşü olan mimarlık, kültürün ve uygarlığın en önemli göstergelerinden biridir. Nasıl ki ülke kültürünün geliştirilmesi devletin ödevlerinden biriye, onun en iyi göstergesi olan mimarlığın ve kentsel tasarımın geliştirilip yüceltilmesi de yine devletin ödevleri arasında olmalıdır. Kamu kesimi, en azından kendi yaptıklarıyla özel kesime de örnek olmak zorundadır.

Ne yazık ki son zamanlarda kamu kesimi, mimarlık anlayışı bakımından çağdaş gelişmelerin hayli gerisinde kalmış gibi görünüyor. Hep geriye bakıyor ve tarihteki klasik örneklerin kopyalarından medet umuyor.

Örneğin Selçuklu, Osmanlı tarzı yapılar üretmeyi öneriyor. TOKİ, Selçuklu-Osmanlı tarzı apartmanlar yaptırmaya peşinde... Bir yandan da sözde Selçuklu-Osmanlı tarzı adalet sarayları, garip kent kapıları söz konusu. O dönemlerde apartman mı vardı, adliye sarayı mı? Böylesine bir kopyacı anlayışın mimarlıkta yeri olamaz.

Geriye bakarak, geçmişe öykünerek sanatın hiçbir dalı geliştirilemez. Bu anlayış, mimarlığımızın önündeki en büyük engellerden biridir.

Yukarıda da belirtildiği gibi, iyi mimarlık için yalnızca mimarların iyi olması yetmiyor. Toplumun, özellikle de toplumu yönlendiren kişilerin bilgi-görgü düzeyi de çok önemli. Bugünkü durumda mimarlık konusunda ülkemizde topyekûn bilinçlenme gerekiyor. Yine de haksızlık etmeyelim... Türkiye'de çok iyi mimarlık yapıtları var ama bunlar plansızlıktan ve mimarlık bilinci eksikliğinden kaynaklanan çarpıklıklar içinde kayboluyor.

(1) Hasol, D. "Endüstri Dizayını ve Mimarlığımız", Akademi dergisi, Sayı 5, 1966.

(2) Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü, 12. Baskı, YEM Yayın, İstanbul

(3) "Mimarlık Sanat Değil mi?", Batı Akdeniz Mimarlık dergisi, Sayı 48, Antalya, Ocak 2011.

Dünya çapında başarılı AVM'lerimiz var

Tasarımda üç başarı kriteri var. Birincisi mimari özgünlük ve yaratıcılık, ikincisi işletme ve işlevsellik, üçüncüsü ise ticari konsept ve mağaza karması. Bu üç başarı kriterinin sadece biri başarı için yeterli değil, üçünün birlikteliği ve dengesi başarıyı getirir.

Hakan Kodal
KREA Gayrimenkul İcra Kurulu Başkanı

Bizde AVM sektörü Amerika ve Avrupa'ya göre daha geç gelişti. Bu nedenle AVM'lerimiz dünyadaki örneklerine göre daha yeni. Dünya çapında başarılı AVM'lerimiz var. En eskilerden Akmerkez, yenilerden İstinye Park, Palladium, Kanyon olmak üzere birçok dalda ödüllü projelerimiz var.

Adet ve metrekare anlamında baktığımızda aslında Avrupa'ya kıyasla çok AVM yok. Diğer taraftan gelişmiş ülkelerdeki cadde mağazacılığı da henüz yeterli değil. Toplam AVM sayısı 326. Bunların yarısından fazlası

küçük ölçekli AVM. Toplam kiralanabilir alan 9.268.890 metrekare. Türkiye'de AVM bulunan il sayısı 56. Bin kişi başına düşen toplam GLA ise 123 metrekare. Mevcut AVM'lerin içerisinde ölçek, mağaza karması ve tasarım anlamında üçte birinin uluslararası standartlarda olduğunu söyleyebiliriz.

Tasarımda özgünlük ve yaratıcılık

Özgünlük ve yaratıcılık tek amaç olmamalı. İşlevsel olmayan ve mağaza karması yanlış AVM'lerin özgün olması başarı getirmez. Özgün ve yaratıcı olmak farklı olmayı, dikkat çekmeyi gerektirir. Kanyon özgün ve yaratıcı bir AVM veya İstinye Park'ın sokak konseptinde arabalarla dolaşılabilen bölümü ve pazar bölümü yine özgün ve yaratıcı. Ancak, Kanyon gibi yaratıcı olmaya çalışırken rüzgar ve soğuk etkisini de baştan öngörmek gerekir.

Konutta ve AVM'lerde son dönemlerde özgün tasarımları görebiliyoruz. Ancak oteller, ofis binaları gibi ticari gayrimenkullerde hâlâ kat edilecek çok mesafe var.

Tasarımın satışa etkisi

Tasarımın satışa etkisi çok büyük. Özellikle müşteri, içerisinde yaşadığı, çalıştığı veya alışveriş yaptığı mekanlarla ilgili statü arayışında. Gurur duyacağı,

arkadaşlarına methedeceği, keyif alacağı yerlerde bulunmak istiyor. Tasarımın fiyat farkını da ödemeye hazır. Tabii ki bütçesi elverdiği sürece. Ancak sadece tasarımı farklı olsun diye müşteri beklentilerinden de uzaklaşmamalı. Örneğin farklı olma adına Mısır firavunları veya vazo şeklinde bina yapmak da başarı değil.

Tasarım bir şirketin geleceğini kesinlikle değiştirebilir. İş dünyası bunun örnekleriyle dolu. Philippe Starck bunun başarılı örneklerinden biri. Apple bir başka örnek. Ikea da tasarımı demokratikleştiren, herkese satın alma şansı yaratan bir örnek. Ancak iş dünyası sadece tasarıma önem verip işlevselliği unutan başarısızlık örnekleriyle de dolu.

Dönem trendleri ürün tasarımında tabii ki çok etkili olabiliyor. Ancak malzeme çeşitliliğinin, kompozit ürünlerin artması giderek trendlerin önüne geçiyor. Çok farklı projeleri aynı dönemde görme şansını buluyoruz.

Tüketici, tasarımı ilk kriter olarak değerlendirirse de, kararını işlevsellik ve konfora göre veriyor. İşlevsellik ve konfor da birbirine yakın projelerde tasarımı özgün projeleri tercih ediyor, hatta bütçesini sonuna kadar zorluyor.

ELEKTROTEKNİKTE ÇÖZÜMÜN ANAHTARI: EMAS

14 farklı ürün grubu ve satış sonrası hizmetleri ile bilgi, deneyim ve çözümlerini birleştirerek, farklı sektörlerde faaliyet gösteren firmaların ihtiyaçlarına cevap veren EMAS, yeni ürünleri ve yaratıcı fikirleri sektöre kazandırmayı hız kesmeden sürdürmektedir.

- Kumanda Butonları ve Sinyal Lambaları
- Kumanda Kutuları ve Pedallar
- Sınır Şalterleri ve Sensörler
- Asal Siviçler
- Pako Şalterler ve Pako Kutuları
- Endüstriyel Fişler ve Prizler
- Işıklı Kolonlar
- Motor Koruma Şalterleri
- Seviye Kontrol Flatörleri
- Kontaktörler
- Endüstriyel Röleler ve Soketler
- Elektronik Röleler
- Vinç Grubu Ürünler
- Asansör Grubu Ürünler

Tüketici aşık olacağı tasarım arıyor

Küçük ev aletlerini baştan sona tüketici alışkanlıkları ve beklentileri şekillendiriyor diyebiliriz. Bize sunulan altı üstü çelik bir çaydanlıktan, konuşan, çayın yanı sıra su ısıtıcı, mama suyu ya da kahve suyu hazırlayıcı özellikleri barındıran tek bir çay makinesinin mutfaklarımızda yerini aldığı günlere geldik.

Hakan Koçer
Homend Genel Müdürü

Küçük ev aletleri, hedef kitlesi ağırlıklı kadın olan bir sektör. Kadın, tüketici fiyat, işlev, kalite ve benzeri pek çok ürün bileşeninin hepsinden önce 'aşık olabileceği bir tasarım' arıyor. Gerek bizim sektörümüzde gerekse daha çok kadınlara hitap eden diğer sektörlerde bu hep böyle.

Tüketicimiz aynı zamanda artık ürünün sadece işini görmesiyle ve fiyatıyla değil, rengi, şekli, diğer aletlerle estetik uyumu, az yer kaplaması, teknolojik avantajları, kazandırdığı vakit, pratik kullanımı ve hayatına kattığı değerle de ilgileniyor. Tüm bu kriterleri de seçim sürecinde hem satış noktalarında hem de internet dünyasında fiyat karşılaştırması, markalar arası özellik kıyaslaması yaparak değerlendiriyor ve kullanıcı yorumlarına da bakarak karar veriyor. Mutfaklardaki ve yaşam tarzındaki değişim, tüketicinin satın alma kararına giden yolu da değiştirip geliştirdi. Ürün çeşitliliğinin bu kadar çok olduğu bir hızlı tüketim dünyasında, tüketicinin duyguları ile hareket etmesi de bizi şaşırtmıyor. Biz de Homend olarak tasarım dendiğinde aşkla satın alan tüketiciye özel ürünler geliştirmek için, işini aşkla yapan bir ekiple çalışıyoruz.

Tüketici, bir küçük ev aleti satın alırken, ürünün aşık olacağı bir tasarıma sahip olmasının yanı sıra

daha önce de belirttiğimiz gibi pratik kullanımlı, kolay temizlenebilir ve şık tasarımlı olmasına dikkat ediyor. Bu doğrultuda, Homend'in tercih edilmesindeki en büyük etkenlerden biri de inanıyoruz ki mutfakta yer kaplamayan, kullandıktan sonra kolayca temizlenebilen ve birbirleri ile uyumlu çizgilere sahip şık tasarımlı ürünler geliştirmesi.

Ayrıca satın alma esnasında ürünlerin enerji tasarruflu ve çevreye duyarlı olup olmadıklarına da dikkat ediliyor. Sadece büyük beyaz eşyalara aitmiş gibi duran enerji tasarrufu özelliği, küçük ev aletlerinin elektrik sarfiyatı mercek altına alındığında oldukça önem kazanıyor. Bu nedenle markamız, tüm Ar-Ge çalışmalarında yenilikçi fikirlerin yanı sıra enerji tasarruflu ve akıllı ürünler geliştirmeye odaklanıyor. Biz Homend olarak tasarım kavramını ürün fikrinin altında yatan tüm bileşenler olarak görüyoruz. Bize Red Dot ödülü kazandıran üç ürünümüz de bu bütünsel bakış açısının ürünü. RoyalTea çay makinesi ile Red Dot Winner, Pottoman Kahve Makinesi ve FunctionAll Mutfak Robotu ile Red Dot Honourable Mention ödülleri aldık. RoyalTea'deki mama suyu ve bitki çayı hazırlama fonksiyonları, Pottoman'daki Türk kahvesi alışkanlıklarına uyumlu altyapı, FunctionAll'da ise küçük mutfaklara ve Türk yemeklerine uygun, tek aletle çoklu çözüm sunan yapı, bahsettiğimiz tasarımın yalnızca görsellikle değerlendirilmediğinin bir kanıtı.

Beklentiler şekillendiriyor

Artık küçük ev aletlerini baştan sona tüketici alışkanlıkları ve beklentileri şekillendiriyor diyebiliriz. Bize sunulan altı üstü çelik bir çaydanlıktan, konuşan, çayın yanı sıra su ısıtıcı, mama suyu ya da kahve suyu hazırlayıcı özellikleri barındıran tek bir çay makinesinin mutfaklarımızda yerini aldığı günlere geldik. Ar-Ge uzun soluklu bir yolculuk ve bu yolculukta

Tüketici, bir küçük ev aleti satın alırken, ürünün aşık olacağı bir tasarıma sahip olmasının yanı sıra pratik kullanımlı, kolay temizlenebilir ve şık tasarımlı olmasına dikkat ediyor.

birçok ürün fikri rafa ulaşmadan ölebiliyor. Ürün geliştirmeyi bir kum saati gibi düşünürsek yüzlerce fikir kum saatinin üstünde harmanlanıyor, bunlardan birkaç tanesi huniden geçip ürün haline dönüşebiliyor. Bu fikirleri bulacak kadar yaratıcı ve vizyoner, bazılarını bir yere kadar getirebilecek ve gerekirse çöpe atabilecek kadar bütçe sahibi, fikirler çeşitli aşamalarda öldüğünde yıkılmayacak kadar sabırlı ve yenisi için hızla yola çıkabilecek kadar tutkulu olmanız gerekiyor.

Biz de Homend olarak Ar-Ge ve dolayısıyla tasarım süreçlerimizde tüketiciyi dinlemeyi temel alıyoruz diyebiliriz. Kuruluşumuzdan bu yana amacımız, rafta yan yana duran pek çok ürün arasında, markaları kapatılsa bile Homend olanların ilk bakışta diğerlerinden ayrılabilmesi oldu. Bu sebeple özgün ve şık tasarımlı ürünler geliştirirken en büyük desteği aldığımız Endüstriyel Tasarım Ajansı DesignUM ile birlikte çalışıyoruz ve kadınların yaşam kalitesini kolaylaştıracak ürünler geliştirmenin yanı sıra tasarıma ve şıklığa da verdiğimiz önemi de paylaşıyoruz.

Olmazsa olmazlardan biri

Hiçbir şey tek başına bir şirketin geleceğini değiştiremez. Buna tasarım da dahil. Ancak tüketicinin özellikle görünür bir yerde kullandığı tüm ürünler için en önemli beklentilerinden biri elbette tasarımdır. Bu noktada tasarımın şirketin geleceği açısından

olmazsa olmazlardan biri olduğunu düşünüyorum. Asıl önemli olan gelecekteki beklentilere, yaşam, alışveriş ve tüketici eğilimlerine uygun ürün ve servislerin, şık bir tasarımla sunulmasıdır. Tasarımda özgünlük ve yaratıcılık, zaman zaman ürüne dönüşme aşamasında karşılaşılan kısıtlamalarla çelişkiye düşebiliyor. Yani bazen öyle bir tasarım yapıyor ki, ürüne dönüştürdüğünüzde ortaya çıkacak olan fiyattan yeterince alıcı bulmak mümkün olmuyor. Öte yandan sadece üretim kolaylığı ve maliyetleri göz önünde bulundurarak yapılan bir tasarımın özgün ve yaratıcı olması ise söz konusu olamaz. Her konuda olduğu gibi bu konuda da bir denge olması gerektiğini düşünüyorum. Önümüzdeki dönemde gerçekten özgün ve yaratıcı tasarımlar oluşturmak için hayata diğer tasarımcılardan daha farklı bir gözle bakabilmek önem kazanacak.

Türk insanının olaylara farklı açılardan bakabilme ve yaratıcı olma konusunda çok başarılı olduğuna inanıyorum ancak iş dünyamızda endüstriyel tasarımın ve şıklığın henüz yeterince kavranmadığını, benimsenmediğini, bu konuya yeterince yatırım yapılmadığını üzülen gözlemliyorum.

Tekstil sektöründe başarılı tasarımlar olduğunu, onun dışındaki sektörlerde istisnai ürünler ve tasarımlar dışında daha alacak çok yolumuz olduğunu düşünüyorum.

Tasarım endüstriyel tasarımcıların aslî işidir

İyi tasarımın olmazsa olmazları, sunulan işlevsellik ve estetik deneyimin yanı sıra kullanıcıları üretken ve tasarımın parçası kılma, yeni gereksinimlere uyumlanabilme, yerel kaynaklarla yerel bilgi ve becerileri destekleme ve kullanma, tüm ürün yaşam döngüsü boyunca malzeme, enerji gibi kaynakları verimli kullanma olarak sıralanabilir.

Prof. Dr. Necdet TORUNBALCI
İTÜ Mimarlık Fakültesi
Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölüm Başkanı

Endüstriyel tasarımın ne olduğu konusunda birçok tanım var. Biz İTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü olarak kapsayıcı tanımlamaların geçerli olduğunu düşünüyoruz. Endüstriyel tasarımda yaratıcılık mesleğe özgü bir uzmanlık olarak kabul görülür. Temelde ürün ve sistem tasarımlarıyla değişimleri tetikleyen tasarımcılar, ürünlerin işlevlerinden estetik yönlerine kadar geniş bir perspektifte,

kullanıcıların ve üreticilerin farklı ihtiyaçlarını uzlaştırırlar.

Tasarım, endüstriyel tasarımcıların aslî işidir. Ancak tasarım şemsiye bir kavram ve kendi içerisinde grafik tasarım, görsel tasarım, moda tasarımı, etkileşim tasarımı gibi birçok alt alan içeriyor. Endüstriyel tasarım da bunlardan biridir aslında ve kapsayıcı bir tasarım alanıdır.

İyi tasarımdaki unsurlar

İyi tasarım kavramı da tasarımcıların geliştirdikleri ürün ve sistemlerde, kullanıcı ihtiyaçları ve tercihlerinin değişmelerine paralel bir değişim gösteriyor. Bugün iyi tasarımın özellikleri olarak kabul edilen birçok konu geçmişte gündemde dahi değildi. Ama iyi olan her şeyin tanımlanmasında olduğu gibi iyi tasarımda da evrensel kabullerden bahsedilebilir. Örneğin bugün iyi tasarımın olmazsa olmazları sunulan işlevsellik ve estetik deneyimin yanı sıra kullanıcıları üretken ve tasarımın parçası kılma, yeni gereksinimlere uyumlanabilme, yerel kaynaklarla yerel bilgi ve becerileri destekleme ve kullanma, tüm ürün yaşam döngüsü boyunca malzeme, enerji gibi kaynakları verimli kullanma olarak sıralanabilir.

Bölümümüzde öğrencilere doğrudan "iyi tasarım şudur" gibi bir genel yaklaşım olduğunu söylemek doğru olmaz. Bu konu geniş kapsamlı olarak tüm eğitim müfredatının içine yapısal olarak entegre edilmiştir. Temelde proje dersi çevresinde yer alan farklı ders gruplarımız var. Bunların bir kısmı uygulamaya yönelik dersler, bir kısmı insan bilimleri ve sosyal bilimlerle ilgili dersler. Başta proje olmak üzere tüm bu derslerde kullanıcı deneyimi, üretici gereksinim ve kısıtlamaları, kaynakların verimli kullanımı gibi

konular kapsamlı olarak irdeleniyor. Endüstri ürünleri tasarımcılarının danışman veya firma çalışanı olarak verdiği hizmetlerden, elektrikli ev aletleri, tıbbi cihazlar, tüketici elektroniği, seramik sağlık gereçleri, mutfak gereçleri, sofa ürünleri ve aksesuarları, kişisel aksesuarlar, ambalaj, ev ve ofis mobilyası, kent mobilyası, aydınlatma ve ulaşım gibi çok çeşitli sektörlerden firmalar yararlanır. Sivil toplum örgütleri ile kamu kurum ve kuruluşları da endüstri ürünleri tasarımcılarının uzmanlığından yararlanabilirler.

İyi tasarımcıların özellikleri

Her işin iyisinin ortak özellikleri vardır tabii ki. Çalışma disiplini, grup çalışmasına yatkınlık gibi temel özellikler bu alanda da gerekiyor. Ama tasarımcıya özel konular da var. Örneğin iyi tasarımcı hem kullanıcıyı hem üreticinin faydasını gözetir.

İyi tasarımcılar ürün yaşam döngüsünü bir bütün olarak kavrayıp bu doğrultuda tasarlarlar. Kullanıcı davranışlarını ve gereksinimlerini farklı yöntemler aracılığıyla araştırarak anlamaya çalışır, çevreye karşı sorumlu üretim ve kullanım yaklaşımları geliştirir. Bunları yaparken de teknik bilginin öneminin farkındadır ve güncel gelişmelerin iyi bir takipçisidir.

İyi bir tasarım için hayal gücü ve teknik bilgi kol kola giden konulardır ve birbirlerini tetiklerler. Teknik bilgi seviyeniz sayesinde yaratıcı fikirler ortaya koyabilir, teknolojinin tasarım aracılığıyla insanlara hizmet etmesini sağlayabilirsiniz. Hayal gücünüz yeni tekniklerin ortaya konulmasında da etken olabilir. Tasarımcıların fikirlerini gerçekleştirebilmek için yeni tekniklerin geliştirildiği pek çok araştırma var. Bununla birlikte tekniğin bizzat kendisi tasarımcının çıkış noktası, ilhamı da olabiliyor.

İyi bir tasarım için hayal gücü ve teknik bilgi kol kola giden konulardır ve birbirlerini tetiklerler.

Tasarımda özgünlük ve yaratıcılık

Tasarım eğitiminde yaratıcılık, öğretilen ve geliştirilen bir özellik. Yaratıcılığı etkin kılmaya yönelik teknikler, yöntemler mevcut. Bunlardan beyin fırtınası ile zihin haritalamaları, tasarım dışı alanlarda da en bilinenleri. Özgünlük ve yaratıcılıkla ilgili konular proje başta olmak üzere ilgili derslerde ele alınıyor.

Türkiye'deki yaratıcılık konusunda somut verilere bakmak doğru olur. Tesciller, patentler bu konunun somut verilerini sağlayabilir gibi görünse de fikri hakların mülkiyete çevrilmesi konusunda hala olması gereken noktada olduğumuz tartışılır. Tasarımdan mühendisliğe kadar tüm yaratıcılık alanlarında durum aynı.

Türkiye'de mobilya, mücevher, aydınlatma, moda aksesuarları, züccaciye, hediyeelik eşya, bunun yanında yine ambalaj, beyaz eşya, elektrikli küçük ev aletleri, seramik banyo ürünleri de dahil olmak üzere yapı donatım, hatta tüketici elektroniği sektörlerinde dahi yeni ürün tasarımı faaliyetleri mevcut. Tıbbi araçlar, ulaşım araçları, ağır sanayi ve yatırım ürünleri ile hizmet sektöründe tasarımsal eksiklikler gözlenebilir.

Tasarımın satıştaki etkisi

Bir ürünün tasarımının, ürünü sattırmadaki rolü görecelidir. Özellikle hangi ürünün satışından bahsettiğimize bağlı olarak tasarımın etkisi değişir. Bununla birlikte ürünün satın alınması söz konusu olduğunda endüstriyel tasarım, kullanıcı

değerlendirmesinde ürünün vaat ettiği kullanımla ilgili temel albeniyi ve cazibeyi yaratması beklenen disiplindir diyebiliriz. Firmalar ürünlerini, piyasadaki rakiplerinden endüstriyel tasarımla yaratılan bir ayırt edicilik değeriyle farklılaştırmayı amaçlıyorlar. Fakat tasarımın rolü sadece satın almanın sağlanmasıyla kısıtlı olarak da kesinlikle görülmemeli. Mesela günümüzün dünyasında ürün kullanılabilirliği ve kullanımın sürdürülebilmesi önemli bir amaç ve yine bir rekabet unsuru.

Tasarım ile ilgili bilimsel araştırmalar tasarımla geleceğine şekil vermiş birçok örnek şirket içeriyor. Önemli olan tasarımın bir artı değer olarak firmalarca bilinçli bir şekilde kullanılıp kullanılmadığı. Bazı firmalar başarılarını tasarım ve inovasyon üzerinden sağlarken bazıları yeni iş modelleri ve değişim gibi konularla ön plana çıkabiliyorlar.

Trendlerin hem görsel yönüyle hem de ürünün içinde yer alıp değiştirdiği yaşam koşulları bakımından, günümüz ileri endüstri toplumlarının üretim tüketim döngülerinde çok belirleyici bir rolü var. Tasarım ve tasarımcı gruplarından artık trendleri takip etmesi değil, yeni trendleri belirlemesi ve yeni ifade ve kullanım önerileri getirebilmesi bekleniyor.

Uzun zamandır tasarım denince yalnızca formu yani biçimi anlamıyor endüstriyel tasarım camiası. Konfor da işlev de en baştan itibaren bütüncül bir yaklaşımla ele alınıyor. Daha doğrusu bu yaklaşımla tasarlanan ürünler tercih ediliyor.

İyi bir tasarım kullanımda çeşitlilik ve esneklik sunar

İyi bir peyzaj tasarımı içerik, tasarım bileşenleri ve çevreyle olan ilişkileri kapsamında değerlendirilebilir. İyi bir tasarım insanların açık mekan ihtiyaçlarına en iyi şekilde cevap verebilen tasarımlardır. Bunun için de mevcut çevre verilerinin, proje alanının doğal yapısının, ekolojisinin çok iyi anlaşılması ve yorumlanması gerekir.

Yrd. Doç. Dr. Meltem Erdem Kaya
İTÜ Peyzaj Mimarlığı Bölüm Başkan Yardımcısı

Ülkemiz için genç bir tasarım mesleği olan peyzaj mimarlığı; planlama, tasarım, mühendislik, çevre bilimleri ve sanatın bulunduğu çok dilli bir alandır. Bu çok dilli yapı içerisinde peyzaj mimarlığı, açık alanların kullanıcı gereksinimleri doğrultusunda işlevsel, kaliteli ve yüksek standartlarda yaşam çevreleri olarak mekansal planlaması ve tasarımıyla ilgilenir. Bu kapsamda çalışma konuları ve ölçekleri çok farklı olabilir. Bozulan doğal arazi parçalarının planlanması ve yeniden değerlendirilmesi, insan, kent ve doğa arasındaki ilişkilerin optimize edilmesi, kentsel yeşil sistemlerin kurgulanması ve mekansal organizasyonu, kentsel yaşam kalitesinin artırılmasına yönelik sağlıklı çevrelerin

geliştirilmesi peyzaj mimarlığı konuları arasındadır. Peyzaj mimarları bina ölçeğinden kent, ülke ve bölge ölçeğine kadar her türlü peyzaj, proje ve uygulama aşamasında etkin rol alırlar. Teras ve bina bahçeleri, toplu konut bahçeleri, çocuk oyun alanları, spor alanları, yaya mekanları, meydanlar, kıyı alanları, farklı büyüklüklerdeki parklar, botanik ve hayvanat bahçeleri, tema parkları, otoyol peyzaj tasarımları, açık hava rekreasyon alanları ile milli parklar gibi değişik ölçeklerdeki kentsel ve kırsal açık alanların planlama, tasarlama ve uygulama alanlarında yer alırlar.

İyi bir tasarım kullanıcı ile iletişime geçebilen, kullanıcıyı tasarıma dahil edebilen tasarımdır. Kullanıcı ihtiyaçları, gereksinimleri, çevreden beklentileri iyi bir tasarımın en önemli girdilerini oluşturur. Açık alanların farklı aktiviteleri destekleyecek bir mekansal kurgusunun ve donatısının olması, tasarımların kent içerisinde sürprizli mekanlar sağlaması, insanların boş vakitlerini geçirebilecekleri mekanların zengin içerikler sunması önemlidir. Peyzaj tasarımları kamusal yaşantıya müdahale eden en güçlü araçlardan biridir. Bu kapsamda kentsel kamusal alanların kent yaşantısının gereklilikleri doğrultusunda

tasarlanarak insanların gündelik yaşantılarına dahil edilmesi iyi bir tasarımın üstlendiği en önemli rollerden biridir.

Tasarıma yönelik diğer önemli bir koşul arazinin çok iyi bir şekilde anlaşılmasıdır. Tasarım ürününün araziye (topoğrafik yapıyı) kullanma veya entegre olma biçimi tasarımın başarısını etkileyen en önemli faktörlerden biridir. Nitekim hiç bir tasarım ürünü yerden bağımsız olamaz.

İyi bir tasarım materyal dilini iyi kullanır. Peyzaj tasarımcısının kullandığı materyal dili oldukça zengindir. Bitkisel materyallerin, yapısal materyallerle olan ilişkisi, bitkilerin doğru yerlerde, hareketi ve kullanımları destekleyecek şekilde kullanılması önemlidir. Peyzaj tasarımları açık hava koşullarında var olur. Bu kapsamda çalışılan alanın yerel ekolojisi, mikro-kliması, rüzgar etkileri, insanların açık mekansal konfor koşullarının sağlanması iyi bir tasarımın sağlanması gereken koşullardır.

İyi bir tasarım kullanımda çeşitlilik ve esneklik sunar. Kullanıcının istekleri ve gereksinimleri doğrultusunda tasarımda kullanılan birtakım unsurlar değişebilir, dönüşebilir. İyi bir tasarım kullanıcının çevreyle olan etkileşimini üst

düzeyde sağlar. Kullanıcının kentsel yaşantı içerisinde doğa ile buluşmasını çok farklı kanallarla sağlaması, kullanımda çeşitlilik sunması, ekolojik bağlamda kullanıcıları bilgilendirmesi iyi bir tasarımın önemli adımlarıdır.

Öğrencilere verilen eğitim

Mimarlık Fakültesi bünyesinde yer alan Peyzaj Mimarlığı Bölümü, tasarım odaklı bir eğitim veriyor. Peyzaj tasarımı teorik çerçeveden ayrı düşünülemez. Bu kapsamda tasarım stüdyosu Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nde verilen tüm teorik derslerin bir bileşkesi. Bölümümüzde verilen tasarım eğitiminde, öğrencilerin farklı ölçek ve içeriklerde karşılaşabilecekleri karmaşık tasarım problemlerine yönelik yaklaşımları ve etkin çözümler üretme becerilerinin geliştirilmesi hedefleniyor.

Peyzaj tasarım stüdyoları, öğrencilerin farklı içerikler doğrultusunda, ortaya koydukları fikirleri nasıl gerçekleştirebileceklerine yönelik teknik konular üzerinden şekilleniyor. Bu kapsamda mekan tasarımında bitkisel materyal kullanımı, açık mekan konfor koşullarının sağlanmasına yönelik çözümler, peyzaj malzemeleri ve tasarımda kullanımları, konstrüksiyon teknikleri, drenaj problemlerinin çözümü, tesviye gibi peyzaj mühendisliği konuları, yapısal ve bitkisel tasarıma yönelik detay çözümleri, sistem detayları, dijital ifade teknikleri, görselleştirme ve farklı temsil biçimleri gibi konular stüdyo sürecinde öğrencilere verilen bilgi paketi içerisinde yer alıyor ve bu süreç içerisinde öğrencilerden söz konusu konulara yönelik yaratıcı çözümler üretmeleri bekleniyor.

Türkiye'de peyzaj tasarımı

Peyzaj tasarımı son yıllarda dünya ölçeğinde çok ciddi bir gelişim süreci içerisinde girdi. Söz

konusu süreç içerisinde peyzaj mimarlarının tasarım disiplinleri arasındaki konumu ve duruşu geçmiş dönemlere göre belirgin bir şekilde değişti ve peyzaj mimarları çok disiplinli tasarım ekipleri içerisinde öncü roller almaya başladı.

Göz ardı edilemeyecek olan önemli bir değişim, projelerin artık ekolojik söylemler üzerinden geliştiriliyor olması. Değişen kent yaşantısı içerisinde yaşam kalitesinin artırılması, daha sağlıklı çevrelerin tasarım yoluyla sağlanması, sürdürülebilir şehircilik anlayışının gelişmesi ve devamında gelişen yeşil şehircilik, ekolojik şehircilik, peyzaj şehirciliği vb. kente dair ortaya konulan teoriler peyzaj tasarımlarının evrimleşmesine neden oluyor. Söz konusu değişimin altında yatan en önemli nedenler değişen kent yaşantısı, beraberinde getirdiği yeni kentsel sorunlar ve kentsel dinamiklerin ürettiği yeni mekan tipolojileri. Tasarım metodolojisi ve proje üretme biçimleri değişiyor. Bu kapsamda geleneksel anlamda tanımlanan park, bahçe, meydan, oyun alanı vb. mekan tipolojilerine ek olarak peyzaj tasarımları yapılar arasında kalan boşlukların tasarlanması, kentsel altyapıların kamusal alan olarak değerlendirilmesi, atıl mekanların geri kazandırılması gibi yeni konulara yönelik içerikler sunuyor.

Dünya üzerinde Amerika, Avrupa, Avustralya, Uzak Doğu vb. farklı coğrafyalarda, peyzaj tasarımı alanında çok başarılı uygulamalara rastlamak mümkün. Söz konusu projelerin en önemli özellikleri uygulama aşamasında gözlemlenen başarıdır. Projeler kağıt üzerinde kalmıyor en ince detayına kadar uygulanabiliyor. Projeler kent ve doğa arakesitinde şekillenen içerikleri barındırıyor. En önemlisi ise kullanıcı

kendini bu projeler içerisinde konumlandırabiliyor. Mühendislik çözümleri, ekoloji ve estetik işlevsel bir çerçevede bir bütün olarak tasarlanıyor. Belki de en önemlisi bu projeler çok iyi temsil ediliyor. Projelerin hikayeleri, yerle olan ilişkileri kuvvetli.

Türkiye'de ise durum çok farklı. Peyzaj mimarlığı genç bir disiplin sayılabilecek durumda. Ancak temel sorun hâlâ peyzaj tasarımlarının sunduğu potansiyellerin tam olarak anlaşılabilmiş olmasından kaynaklanıyor. Ülkemizde peyzaj mimarlığı bir bitkilendirme işi olarak algılanıyor.

Peyzaj tasarımı alanında ülkemizde çok iyi projeler üretiliyor, bu alanda iyi işler üreten tasarım ofisleri var ancak problem söz konusu projelerin sayılarının oldukça sınırlı olması ve genele yayılan bir kalite anlayışının gelişmemiş olması. Nitekim çevreyle ilgili tasarım alanları ülkelerin gelişmişlik durumlarıyla da paralellik gösteriyor. Türkiye hâlâ yaşam kaygılarının ön planda olduğu bir ülke. Henüz yaşam standartlarında genele yayılan bir tatmin düzeyi sağlanamamış durumda. Dolayısıyla peyzaj tasarımları veya çevreyle ilgili konular çözümlenmesi gereken en son konular, hatta gereksiz konular olarak görülüyor. Peyzaj tasarımlarının toplum genelindeki algısı çoğu zaman 'villa bahçesi' tasarımlarıyla bütünleşiyor. Bu da peyzaj mimarlığının ülkemizde temsiline yönelik önemli bir problem oluşturuyor.

Sektörlere bakacak olursak, Türkiye moda tasarımı konusunda özgün tasarımlara sahip. Mimari ve peyzaj tasarımı alanlarında kalite anlamında genele yayılabilecek standart bir seviye söz konusu değil.

Mezunlar Master Games'de buluştu

İTÜ, Boğaziçi, ODTÜ ve Bilgi Üniversitesi'nin mezun dernekleri ortaklaşa olarak birincisini düzenledikleri spor müsabakaları etkinliği Master Games 2014'te bir araya geldi. Mezunlarının bir araya gelmesine ve sosyal bir ortam yaratılmasına vesile olan Master Games'i, İTÜ Mezunları Derneği Müdürü Ali Rıza Efendioğlu ve turnuvanın tertip komitesi tarafından tenis ayağında büyük katkılar sağladığı için sertifika verilen A. Cem Yazıcı ile konuştuk.

Master Games fikri nasıl çıktı?

Ali Rıza Efendioğlu: Yönetim kurulu olarak mezunlara yönelik birtakım etkinlikler yapalım diye konuşuyorduk. Bunlardan bir tanesi de sportif etkinliklerdi. Bu arada BÜMED'den 'üniversite mezunları arasında sportif bir etkinlik yapmak istiyoruz' diye bir teklif gelince, olur dedik. Bu yıl Boğaziçi, ODTÜ, İTÜ ve Bilgi Üniversitesi olmak üzere dört üniversitenin mezunlar derneği olarak, dört branşla başladık. Bireysel branşları koşu ve tenis; takım sporlarını da basketbol ve voleybol olarak belirledik. Bu sene etkinlik Boğaziçi Üniversitesi tesislerinde oldu ama seneye başka üniversitelerde de olabilir. Önümüzdeki sene hedefimiz hem branş sayısını hem üniversite mezun derneklerini artırmak.

Katılım nasıldı?

A. Cem Yazıcı: Dört ay gibi çok kısa sürede hazırlandığı ve ilk defa düzenlendiği için bir takım aksaklıkların olacağını zaten bekliyorduk. Hazırlık için yeterli zaman bulamadık, üyelerin geri dönüşleri geç oldu. Bir de bazı katılımcılara özellikle üyemiz olmayan ancak sportif faaliyetlerini bildiğimiz kişilere ulaşamadık. Atletizmde yeterli katılım sağlayamadık, takım kurmakta da zorlandık.

A. Cem Yazıcı, Ali Rıza Efendioğlu

ARE: Voleybol için dört kişi başvurdu. Üniversitenin beden eğitimi bölümü hocası Nevzat Sönmez'den destek aldık. 10 kişilik güçlü bir takım haline geldi. Zaten tek birinciliğimizi de voleybolda aldık. Basketbolda dokuz erkek oyuncu başvurdu, kadın oyuncuda sıkıntı çektik. Oyunlara hazırlanmak için perşembe ve pazar olmak üzere haftada iki gün antrenman planı da çıkarmıştım. Voleybolda hiç antrenman yapamadık. Basketbolda da takım olarak antrenman yapma şansımız olmadı. Yeterli hazırlık yapamadık ki basketbolda da ikinci olduk. Teniste çok istek oldu ama kuralar çekildikten sonra katılım düştü.

ACY: Çalışan insanlar olduğumuz için 31 tane maçı hafta sonu yapmamız mümkün değildi. İTÜ Beden Eğitimi Bölümü'nden ve tenis hocamız Yusuf Uzunbaş'dan destek aldık. Tenis karşılaşmalarına salı gününden başladık ve Teknik Üniversite kortlarında elemeleri yaptık. Kadınlarda 16 kişi olması gerekirken, dört dernekten 13 kişi katıldı. Diğer branşlarda da yeterli katılım konusunda sıkıntılar olunca biz de belli kurallar getirdik. Örneğin kadınlarda yeterli kişi bulunamayınca altı kişilik voleybol takımında beş erkek bir kadın olmasına karar verildi. Basketbolda da devamlı sahada bir kadın oyuncu oldu.

ARE: İlk başta takımlar ayrı olsun diye konuşuldu ama dört üniversitenin mezun derneğinin de hem kadın hem erkeklerde takım çıkarması pek mümkün değildi. Dört ay gibi çok kısa bir sürede bu organizasyonu gerçekleştirdik. Dolayısıyla böyle bir çözüm bulundu. Kupalarımız var. Voleybolda birinci olduk. Basketbolda ve bayanlar teniste ikinci olduk. Atletizmde dördüncü olduk.

Takımların yaş ortalaması nasıldı?

ARE: Bizim takımlarımız nispeten daha gençti. Diğer takımlara çok denk olmadı. Bu sene yaş ayrımlarına giremedik ama seneye mümkün olabilir. Bir tek atletizmde yaş ayrımı yapıldı. Oraya da bizden sadece üç kişi katıldı. Amacımız mezunların bir sosyal ortam içerisinde eğlenmesini, bir araya gelmesini sağlamak. İnşallah önümüzdeki yıl daha geniş katılım olacak.

Önümüzdeki yıl için nasıl hazırlanacaksınız?

ARE: Şu an bizim düşüncemiz Master Games'i bir final etkinliği olarak görüp, öncesinde kendi içimizde basketbol, voleybol, tenis etkinlikleri yaparak oradan şampiyon olan kişileri Master Games'e taşımak ve orada gerçek bir rekabet ortamını sağlamak. Bu sene dört üniversite mezun derneği olarak teniste erkeklerde sekizer kişinin katıldığı bir turnuva yaptık. Seneye sekiz dernek olursa bu sayı düşecek ve her birinden dörder kişinin katılabileceği bir turnuva olacak. Yani doğal olarak belli kısıtlamalar olmaya başlayacak. Final katılımı daha daralacak. O açıdan oraya göndereceğimiz takımlar daha seçme olacaktır. İTÜ Mezunları Derneği olarak ilk

amacımız mezunlarımız arasında bu tür sportif aktiviteleri yaparak çoğaltmak. İkinci basamak da buranın finalistleriyle Master Games'e katılmak.

ACY: Eylül-ekim ayında bir tenis turnuvası düzenleyeceğiz. Mezunlarımızın şimdiden ajandalarına not almalarını ve turnuvamıza katılmalarını bekliyoruz.

İTÜ Mezunları Derneği olarak mezunlara ne söylemek istersiniz?

ARE: İTÜ Mezunları Derneği olarak yaptığımız etkinlikleri dernek üyelerimize e-postayla duyuruyoruz ancak maalesef üye olmayanlara bu tür duyuruları gönderebilmeye imkanımız olmuyor. Ancak onlar için de derneğimizin Facebook sayfasından, Twitter ve LinkedIn'den etkinliklerimizi paylaşıyoruz.

Gönlümüzden geçen, tüm mezunlarımızın derneğimize üye olarak katkı veriyor olmalarıdır. Ancak üye olmasalar bile sayfalarımızı takip ederlerse etkinliklerimizden haberdar olurlar.

Bu yıl oyunlara katılan, destek veren bütün mezunlara teşekkürlerimizi iletiyoruz. Katılanların birçoğu dernek üyesi olmamasına rağmen, dernek adına destek verdiler. Oraya gelmiş olmaları bizim için önemli bir katkıydı.

ARE-ACY: Son olarak, bu seneki organizasyonun ev sahibi BÜMED ve Organizasyon Komitesine ve özellikle yardımlarını esirgemeyen yönetim kurulumuza, İTÜ Beden Eğitimi Bölümüne, hocalarımıza, sponsorumuz n11.com'a ve finalerde gelip, ödül dağıtım töreninde katkıda bulunan Başkan Vekilimiz Hüseyin Cevahiroğlu'na teşekkür ederiz.

‘Semada sanat adına tek ses müziktir’

Müzikte 55 yılını geride bırakan Devlet Sanatçısı İnci Çayırılı, 1976 yılında Teknik Üniversite korosunu yönetmeye başladı. Halen Eskişehir ve Büyükçekmece’de ders vermeye devam eden Çayırılı ile müzik geçmişi, İTÜ korosunun hayatındaki yeri, Türk sanat müziğinin bugün geldiği nokta olmak üzere pek çok konuyu konuştuk.

İnci Çayırılı
Devlet Sanatçısı

Biraz kendinizden, çocukluğunuzdan bahsedebilir misiniz?

İstanbul Fatih doğumluyum. Uzun seneler Kuzguncuk'ta kaldım. Orada bir yalıda büyüdüm. Kuzguncuk mektebini bitirdikten sonra Çamlıca'ya geçtim. Müzik, hayatımın her safhasında vardı. Rahmetli babam çok iyi şarkı söylerdi. Dayım Fahri Kopuz, Ankara radyosunun en mühim hocalarından bir tanesiydi. Babam sesimi bildiği için imtihan açıldığını duyunca dayıma "İnci

imtihana girsin mi?" demiş. Dayım da, "Girsin" demiş. Cevdet Bey, Mesut Cemil, Münir Bey'in olduğu bir imtihana girdim ve kazandım. Müzik hayatım öyle başladı. Döneme baktığınız zaman, Tepebaşı'ndaki o ilk konservatuvar, bugüne kadarki hiçbir konservatuvarla aynı kefeye konmayacak kadar değerliydi. Tek olması bir yana, tiyatro, opera, halk müziği ve Türk müziğinde ne kadar değer varsa, hepsi hoca olarak oradaydı. Ercüment Behzat Lav'dan tutun da Münir Nurettin Selçuk'a,

Sadi Yaver'e kadar. İlk olarak Emin Hoca'nın talebesiydim. Kendisi bir konserde bana Münir Hoca'yı tanıttı. Münir Bey koristi olmamı istedi. Beraberliğimiz öyle başladı. Döneminde Şahin Gültekin'le de beraber okuduk. Sadi Yaver'in de talebeleri olduk. Bir dönem halk müziğine talebe gerektiği için sahneye Hasan Mutlucan'la çıktım, mani okudum. Bir tarafta Münir Bey'le okudum, bir tarafta cemiyete gittim. Çok yoğun bir müzik hayatım vardı o dönemde. Hâlâ da öyle.

Münir Nurettin Selçuk'la çalışmanın sizin için önemini biliyoruz. Nasıldı o günler?

Bir kere Münir Nurettin dediği zaman olay zaten bitiyor. Bir devin, büyük bir bestekarın, hocanın yanındasınız. O zamanlar icra heyetini çalıştırıyordu. Sonra ben de belediyenin icra heyet elemanı oldum. Yıllarca beraber çalıştık. Tepebaşı konservatuarı gerek batıda gerek tiyatrodaki gerek halk müziğinde gerek Türk müziğinde bir hitti. O konservatuvardan sonra Nişantaşı'ndaki açıldı ve bir grup oraya geldik. Oradan çıkan mezunlarımızın birçoğu da o hocaların saltanatından doğan bir talebelik yaşadılar. Benim şu anda TRT'de oradan mezun en azından 15 talebem var. Sonra bina yandı. Bina yanınca bizim üniversiteye bağlanmamız gibi bir kanun çıkarıldı. Her ünite bir üniversiteye bağlanıyor. Ben de 1976 senesinde Teknik Üniversite korosunu yönetmeye başladım.

İTÜ korosunu yönetmeye nasıl karar verdiniz?

Konservatuvarda hocalığa başladığım zaman, İTÜ korolarından batıyı Serdar Öztürk, halk müziğini Şahin Gültekin çalıştırıyordu. Konservatuarın kurucusu Ercüment Berker benim çok sevdiğim bir dostumdur.

“ İnsanların hayatında nadir imzalar vardır. İTÜ, hayatımda benim için çok sevgi, saygı taşıyan bir imzadır. ”

'Koroyu yönetir misiniz?' dedi. Yoğun bir zamanımdı ama Ercüment Bey'i ve koronun her işiyle uğraşan Osman Simav'ı kıramadım. 1976'da başlayan şefliğimiz 1985'e kadar sürdü, sonra 1988-1996 yılları arasında da İTÜ Türk Müziği Mezunlar Topluluğu'nu çalıştırdım. Konservatuvardan ayrılışımın sebebi ise devlet korosu kurmaktı. İkisi bir arada yapılamıyordu.

O yıllar nasıldı?

Kargaşa dönemi o yıllar. Çocuklarımız 7-8 askerin arasından geçip kapıdan girerdi. Taksim meydanında kıyamet kopardı, biz yukarıda müzik yapardık. Öyle bir dönemdi. Şahin Gültekin halk müziği korosunu, Serdar Öztürk de batı müziği korosunu çalıştırıyordu. Çok enteresan bir üçlüydük burada. Çocukların dersle olan alakaları ve müziğe olan yatkınlıkları sayesinde ve tabii kendi branşında üç iyi hocayla bu işler yürüdü o dönem. Fakat tabii hepsi mezun oldu, iş sahibi oldu. Bir süre daha mezunlar

topluluğu olarak konserlere devam ettikten sonra benim de hayatımda engebeler başladı. Kızım ufaktı, çok yoğunum; icra heyeti, turneler, radyo, konservatuar... Öyle bir dönem ki, ne zaman ne yapacağımı bilmez hale geldim. Onun için de bir dönem bırakmam gerekti.

Nasıl özelliklere sahip İTÜ korosu?

Aynı performans, saygı, duygu ve de beraberliğin getirdiği bir dostluk var bu grupta. Buraya hepsi aynı sevgi ve saygıyla geldiler. Amatörlerdi ama hem tahsilleriyle bütünleşen hem de müzik zevkleri birleşen bir birliktelikleri oluştu aynı çatı altında olmaktan dolayı. Hepsinin bu çatı altında olması çok mühim. Dışarıdan kimse yoktu. Hepsi üniversite için geliyorlardı. Bugün de öyle. Sazlarımızın arasında da üniversiteden gelip sazende olanlar var. Kimse kimseyle münakaşa etmemiştir. Ben buna izin vermem. Müzikte kavga, hırs olmaz. Asalet vardır, güzellik vardır. Gönlünüzü ferahlatan, beyninizi aydınlatan,

hasta tedavi eden bir şeydir. Başka dala benzemez. Onların yeri bende ayrıdır. Uzun bir zamandan sonra 40'inci yılımız amacıyla bir araya geldiğimizde hiç ara vermemiş gibi bir performans sergilediler.

Bir döneminiz Bursa'da geçti. Bursa Devlet Korosu'nu kurdunuz. O dönemden bahsedebilir misiniz?

Büyük ve çok zor bir olay oldu hayatımda; çünkü burada işlerim kaldı, evim buradaydı. Aşağı yukarı 7-8 sene kadar devam ettim. Fakat bırakmam gerekti; çünkü genel müdürle aramda büyük itilaflar vardı. Yalnız benim değil herkesin vardı. Baktım ki seviye kaybediyoruz, istifa ettim. Ama bırakmadılar, iki sene konservatuvarda müdürlük yaptım, sonra tekrar radyoya döndüm. Radyodan da emekli oldum. Uzun ve yorucu bir serüven aslında bu. Geçmişe saygı, güne sevgi, geleceğe ümit olmazsa olmaz. Ümitsiz yaşayamazsınız, beklentileriniz var hâlâ. Geçmişe saygınız olmasa bir yere gelemezsiniz. Yaşadığınız zamana da sevginiz olmazsa bu aşamaları

gösteremezsiniz. Ben inatçı bir kadınımdır. Tavizsiz de bir insanım. Ne para ne pul benim hayatımda böyle bir konumda hiçbir şey ifade etmedi. Bir dönem gazino hayatım oldu. Baktım ki bana göre değil.

Akademisyenliği tercih ettiniz...

Evet, bildiğimi aktarmayı, kişiliğimden bir şey vermemeyi

tercih ettim. Para üzerinde hiç durmadım. Geçmişe olan bağlantımı hiç koparmadım ve koparmaya da niyetli değilim. Bir savaştır bu. Savaşımızın en güçlüsünü yaşadığımız dönemdeyiz. Bizim gibiler yalnız, çok az. Çok arkadaşım bıraktı. Ben bırakmayı düşünmedim. Çok kısa bir dönem radyoyu bırakmıştım. Bugün eğer buraya kadar geldiysem çok kolay geldiğimi söyleyemem. Hâlâ gladyatör gibiyim. Elimde kılıcım var, savaşıyorum.

Günümüzde konservatuvarlardaki eğitimi nasıl buluyorsunuz?

Çok zayıf. Geçmişteki güçlüler, bizlere el verdi. Müzikle üniversite apayrı podyum. Müzikte unvanın nereye kadar değeri vardır? Evet dekan olabilirsiniz. Olanlar gittiler bir yerde konservatuvarda müdür oldular. Ama hiçbirisi meydana yok şu an. Bakın biz hâlâ buradayız. Bir talebemin üniversitede "Hocam ben keman talebesi miyim, konservatuvar talebesi miyim?" diye ağladığını bilirim. Tabii ne oldu, kadro gittikçe zayıfladı. Kadro zayıfladıkça öğreten de zayıfladı.

Şu an konservatuvardan çıkmıyor değil. Çıkıyor ama neredeler? Çünkü saha yok, kalmadı. TRT’de gençlere yer veriliyor, tamam harika ama acaba bu yer verilen gençler bir bütün için mi müzik yapar haldeler, kendi egoları için mi veya belli bir toplumun, belli bir kesimine mi müzik yapar haldeler? Müzik bütündür, uluslararasıdır. İyi yaptığınız takdirde müziğin kovalaması, odası, tahtı olmaz. Müzik tektir. Semada sanat adına tek ses müziktir. Ne kadar iyi yaparsanız o derece kalıcı olmak ve o kalıcılığı devam ettirmek gerekiyor yaptıklarınızla. Bugün örnek alınabilecek kaç kişi vardır? Saymam ama avuç içi kadar. Az olsunlar ama öz olsunlar. Konservatuvarda sazlarda daha iyi çocuklar çıkıyor. Ama öğretici zayıfladıkça ve tecrübe azaldıkça iletişiminiz aşağıya iner. Biz o bakımından çok zengin bir nesiliz. Ölenlere Allah’tan rahmet diliyorum. İyi ki vardılar. Kalan talebelerin de devamını diliyorum çünkü onlar da iyi talebeler olarak mezun oldular. Ama tabii ki devre baktığınız zaman biraz egolar hakim. Bizim egomuz olmadı. Ve egosuz aşağı yukarı 55’inci yılıma girdim. Hayatımın çok değerli zamanlarını bile zaman zaman müziğe vermişimdir. Ama pişman değilim.

Bir daha olsa yapar mısınız?

Yaparım. Hâlâ ayaktayım, buradayım ve hâlâ adım, sanım, yaptıklarım, inadıyla, geçmişe saygıyla, direnerek bugüne kadar geldim. Ve kişiliğimden hiç fedakarlık etmedim kesinlikle. Hiç arkama bakmadım, bugün de bakmaya niyetim yok. Eğer bu işi yapabiliyorsam önce geçmişime saygımdan dolayı. İnatçıyım, artı kendime de saygım fazlaşmaya başladı; çünkü azaldık, yokuz.

Türkiye’de Türk sanat müziği ne durumda sizce şu an?

Türk müziği zor bir dönem

“

Öğretici zayıfladıkça ve tecrübe azaldıkça iletişiminiz aşağıya iner. Biz o bakımından çok zengin bir nesiliz.

”

geçiriyor. Bizim kadar kalabalık değiller. Şu anda 10 ses sayabilir miyim bilmiyorum.

Saymanızı istesem, kimleri dinliyorsunuz?

Çiğdem Kırömeroğlu, Gül Yazıcı, Elif Güreşçi. Bu isimleri bir eşleşme yaparak veriyorum. Eğer bir müziği geçmişteki müzik tavrıyla, değerlerle birleştirip de bir yere getirebiliyorsanız, o zaman yolunuz kapanmaz. Çok iyi seslerimiz, sazendelerimiz var. Bu kadar kalabalığın içinden bunları ayırmak, artırmak ve de belli bir kesime aktarmak gibi zorluğumuz bulunuyor. Bunu TRT’nin yapması gerek. Yapıyor da ama çok kayıp gencimiz ve sesimiz var. Çünkü önlerinde belli bir açık saha yok.

10 yıl sonra Türk müziğinin geleceği noktayı nasıl görüyorsunuz?

Türk müziğinin yaşatılması çok az kişiyle birlikte savaşa gider.

Ama onlar savaşıacaklardır. Ben buna hâlâ inanıyorum. Seslerin bazılarına çok inanıyorum. En önemlisi seçicilerin iyi seçmeleri gerekiyor. Bir temizlik gerekiyor. Benim derdim herkesin o sese hakkını vermesi. Hiçbir zaman belli bir seviyeye inip de bu seviyeye iniyorum ama şunu alıyorum dememesidir. Ne kadar inmiyorsanız o derece değerlisinizdir. Ama diyeceksiniz ki çok para kazandınız mı? Hayır. Ama ben hala İnci Çayırılı’yım. Mesele burada başlıyor. Kendime ve geçmişime saygım var. Çocuklarıma ve talebelerime bırakabileceğim bir şey varsa, bunun için hâlâ buradayım. Eskişehir’e, Büyükçekmece’ye derse gidiyorum. Çok iyi iki tane korom var. Bir de İTÜ Mezunları Türk Müziği Topluluğu. Demek ki her şeye rağmen Türkiye’de iyiyi kaldıracak derecede belli kuruluşlar, gözlemler, kulaklar ve de akılcı insanlar var. Bunlar olmasa bugüne de gelemezdik.

Hiç unutamadığınız anılarınız var mı?

Benim için çok önemli olan bir Rusya anısı var. 1985 yılında çocuklarla Rusya'ya gittik. Kalabalık bir gruptuk, sazımız falan vardı. Müthiş bir tipi vardı Moskova'da ve biz yürüyorduk. Derken meydana bir Rus orkestrası gördük. Her memleketin marşını çalıyorlardı. Adama gittim, "Ben Türküm, Türk marşı" dedim. Adam "da, da" diyor. Hadi dedim bizimkilere. Herkes milli marşı söylemeye başladı ama herkes ağlıyor. Kar tepemizden yağıyor, buz gibi.

Bir de Başkırdaistan'a gittik. Orası Türk tarafı biraz daha. Hüseyin de çok güzel ezan okur. Camiyi dışarıdan göstermeye getirdiler. Tenha bir camii ve özlemimiz var. Bir dua sesi, ezan sesi duymak istiyorsunuz. 'Duracağız' dedim. Mihmandar engelledi. 'Yok, gireceğiz' dedim. Ayakkabıları

çıkardık ve girdik. 'Hüseyin haydi bir şey oku' dedim. Hiç unutmam, çöktü, okudu ve dua etti. Hepimiz koştuk. O dönem Rusya bir kaostu. Komünizmin en beter zamanıydı. Neler görmedik ki orada. Ama son gittiğimde gördüm ki bir elma için sıraya girdiğiniz Rusya, şu an bir Paris.

Bir de, bir ay gemi seyahati yaptım. Dönüyoruz artık İstanbul'a. İçimde öyle bir eksiklik var fakat bunu tanımlayamıyorum. Tam Marmaris'e limana geldik. Bir yerde bir ezan

patladı ve ikinci ezanı. Ben bir başladım ağlamaya. "Deli misin" diyorlar. Meğerse onu istemişim. 'Bir dakika durun, konuşmayın, dinleyin' dedim. Ben bu sesi özlemişim.

**“We build successful
companies...”**

**Since the year 2000, we have been investing in
companies with the aim to create market
leaders with an entrepreneurial mindset**

‘Politikaya girmeme rağmen mimarlığa sevgim hiç eksilmedi’

KKTC Eski Başbakanı ve Meclis Başkanı, Kuzey Kıbrıs İTÜ Mezunları Derneği'nin kurucu üyesi ve Kıbrıs Türk Mühendis ve Mimarlar Birliği'nin ilk kurucu başkanı Yüksek Mühendis Mimar Hakkı Atun, İTÜ yıllarından siyaset hayatına kadar pek çok sorumuzu yanıtladı.

Hakkı Atun
KKTC Eski Başbakanı

Kaç yılında, KKTC'nin neresinde dünyaya geldiniz? Bize biraz kendinizden bahsedebilir misiniz?

Namık Kemal'in kalebent olarak gönderildiği Mağusa'nın Ergazi köyünde, 1935 yılında doğdum. İlkokulu iki öğretmenli köy okulunda tamamladıktan sonra, İngiliz idaresi altındaki o yıllarda tek lise olan Kıbrıs Türk Lisesi'nde okudum.

Babam kunduracı, annem atalarımızdan kalan tarlalarımızı, içinde çalışarak işleten bir köy kadınıydı. Dedem Mulla Rifat Efendi, imamlık da yapan medrese mezunu bir köy öğretmeni idi. Çevrede çok sevilip sayılan bir insandı. 17-18 yaşlarında Kayseri'den köyümüze gelen Hacı Hafız'ın damadıydı. Özetle ailemiz köyün en ileri gelen, entelektüel denebilecek bir ailesiydi. 1903 doğumlu babam Mustafa Rifat, beş erkek kardeşin en büyüğü, ben de ailenin ikinci torunuydum. Hepimizde okumak ve kendini yetiştirmek hırısı vardı. Nitekim günü geldiğinde, kimimiz Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nin kurucu rektörü, kimimiz Ağrı'da Tümen Komutanı General, Kıbrıs'ta kalan bizler KKTC'de hükümetin en üst noktalarına ulaşmış siyasetçilerdik. Halen, son kuşaktan birimiz Harvard Üniversitesinde profesör. İşte böyle bir aileye mensubum.

KKTC'de büyüme nasıl bir duyguydu?

Lozan'da Kıbrıs resmen İngilizlere devredildikten sonra Koloni İdaresi o zaman Kıbrıslı Türklere hakkı hıyar denilen bir vatandaşlık seçme şansı tanımıştı. İsteyenler Türk vatandaşlığını koruyabilirdi. Belki sayısı 10 binlere varan insanımız Türk vatandaşlığını tercih etmiş ve arkasından birçoğu Türkiye'ye göç etmişti. İngiliz vatandaşlığına geçen bizler ise Atatürk devrimlerini hiçbir telkin altında dahi kalmadan kabul

ederek yetiştik. Anavatan Türkiye ile olan bağımız her zaman canlıydı. Türkiye bizim için bir güvence kaynağı, güçlü, yenilmez bir koruyucu ve dayanaktı. Anadolu'dan gelen kültürümüzü aynen devam ettirdik. Zamanla Türkiye yöneticileri Kıbrıs'taki Türk toplumunun farkına vardı ve şefkatli elini uzatmaya başladı. Bizim kuşak lise çağına geldiğinde tek lise olan Kıbrıs Türk Lisesi'ne en değerli hocalarını göndermeye başladı. Rumların bizleri hor görmeleri, Enosis çığlıkları bizleri de tepki göstermeye ve anavatan Türkiye'ye daha da sarılmaya zorladı. Türkiye de artık bize sahip çıkıyordu. Kendimizi güvencede hissediyorduk. Nitekim hiç yanılmadık.

Üniversite için KKTC'den ayrılmaya karar verdiğinizde, aklınızda İTÜ'de okuma fikri mi vardı?

Lisenin kolej bölümünde okuyarak, İngiliz Eğitim Müdürlüğü'nün Kıbrıs'ta da ihdas ettiği Matriculation sınavını geçerek Londra Üniversitesine girme hakkı kazandım. Ancak mali yetersizlik nedeniyle önce öğretmen olma yolunu seçip iki yıllık eğitim veren Öğretmen Koleji'ne girdim. Bir yıl okuduktan sonra, benden bir yıl önce İTÜ'ye girmiş olan bir

yakınının teşvikiyle, Öğretmen Koleji'nden ayrılarak dış Türkler için ayrılan kontenjandan İTÜ'ye girdim. İkinci senemden itibaren de Ankara'daki Kıbrıs Türk Kültür Derneği kanalıyla Türkiye'den burs alarak okudum.

İTÜ'ye kaç yılında girdiniz? Hangi bölümü tercih ettiniz? Bu tercihinize etki eden etmenler nelerdi?

1954-55 ders yılında İTÜ Mimarlık Fakültesi'ne girdim. Öğretmen Koleji'nde resim derslerinde çok başarılı olduğumu fark ettim. Atina'dan mezun resim hocamız Kanthos, gündelik yaşamdan görüntüler konusunda verdiği ödevler için yaptığım resimleri çok beğeniyor, örnek olarak tahtaya asıyordu. Bu yeteneğimi fark etmem mimarlığa girmemde çok etkili oldu. Ayrıca benden önce fakülteye giren yeğenim de ısrarla mimarlığı tavsiye ediyordu.

“

1976 yılında aktif kamu görevinden politikaya girmiş olmama rağmen, mimarlık mesleğine olan ilgim, sevgim ve bağlılığım hiç ama hiç eksilmedi. Uzun yıllar Türkiye İTÜ Mezunları Derneği üyeliğinde bulundum.

”

İTÜ Mimarlık 59'lular

Öğrencilik yıllarında yaşadığınız ve unutamadığınız bir anınız var mı?

Tasarım hocalarımızdan İsmail Utku Bey'e Göksü'de spor sitesi projesi yapıyorum. Sitenin master planının hazırlanması bir grup çalışması olduğundan epey zaman kaybedilmiş, bireysel projem olan spor salonu tasarıma geç başlayabilmişim. Hocam çizimlerimden pek memnun kalmıyor, benimle tashihe gelen Yurdanur Cansu'nun çalışmasını örnek gösteriyordu. Hatta mimari mecmua alıp almadığımı sordu. "Projeden kalırsan üzülür müsün?" dedi. İsmail Bey'in bu kritiği bende şok etkisi yarattı. Haber sınıfta ve etütte duyulunca, gece herkes başıma üşüştü. Değişik eskizlerle yardımına koşanlar oldu. Esen Onat (Gazi'den emekli profesör)

Gümüşsuyu Yurdu, Etüd 1957

ise "Bu saatten sonra başka bir çözüme yönelme, çakarsın. Sen bunu iyileştir ve en güzel şekilde çizip hocaya sun" dedi. Öyle yaptım. Planları çimlemeyle ve ağaçlarla bir güzel süsleyip projeyi sundum ve 20 üzerinden 12 alarak geçtim. Ancak bana tashihte örnek gösterilen Yurdanur çaktı! O günden sonra etütte herkesin cephelerine güzel ağaç çizen uzman olup çıktım.

Kuzey Kıbrıs İTÜ Mezunları Derneği'nin kurucu üyesisiniz. Derneğin kuruluş sürecinden biraz bahsedebilir misiniz?

1976 yılında aktif kamu görevinden politikaya girmiş olmama rağmen, mimarlık mesleğine olan ilgim, sevgim ve bağlılığım hiç ama hiç eksilmedi. Uzun yıllar Türkiye İTÜ Mezunları Derneği üyeliğinde bulundum. KKTC'de İTÜ'nün kurulmasına paralel olarak, KKTC'de de bir dernek kurulması gündeme geldi. Rektör Prof. Karadoğan, Kıbrıs'ta üniversitenin kuruluşu aşamasında Maslak'ta düzenlediği bir günlük çalıştaya beni de davet etti. Böylece kendimi bu işin içinde buldum. Daha sonraları, gerek tüzüğün hazırlanması, gerekse derneğin kuruluş toplantısının yapılmasında görev aldım. İlk genel kurul toplantısını yönettim. Böylece KKTC'de de hayırlı bir adım atmış olduk. Hasbelkader 1960 yılında Kıbrıs Türk Mühendis ve Mimarlar Birliği'nin de ilk kurucu başkanlığımdı.

Mezun olduktan sonra hangi kamu görevlerinde bulundunuz?

Mimarlık Fakültesi'ne girmeme önyak olan yeğenim Ayer Kaşif'le serbest mimar olarak iki yıl çalıştıktan sonra memuriyete girdim. Kıbrıs Cumhuriyeti Planlama ve İskan Dairesi'ne tayin oldum. Hemen sonra ödeneksiz izinli ve burslu olarak Manchester Üniversitesi'ne şehir ve bölge planlaması alanında yüksek lisans yapmaya gönderildim. 1963 sonunda Kıbrıs'a dönüp Lefkoşa merkezde iki ay çalıştıktan sonra Limasol Baf kazaları bölge müdürlüğüne atandım. Ancak daha bir hafta geçmeden 21 Aralık 1963'te toplumlararası çatışmaların başlamasıyla görevlerimize gidemez olduk. Tüm Türk memurlar gibi Denктаş'ın başkanı olduğu Türk Cemaat Meclisi çatısı altında çalışmaya başladık. Diğer mimar ve mühendis arkadaşlarımızla kurduğumuz Planlama ve

İnşaat Dairesi'nin önce müdür muavinliğini, sonra da müdürlüğünü yaptım. 1975 başında göçmenlerin iskan ve rehabilitasyonundan sorumlu müsteşar oldum. 1976 Haziran'ında yapılan ilk genel seçimlerde de kamu görevinden ayrılarak politikaya girdim.

Siyasete girişiniz nasıl oldu? Okuduğunuz yıllarda da aklınızda var mıydı siyasete adım atmak?

Üniversite yıllarımız merhum Menderes dönemi idi. Kıbrıs'a döndükten sonra politikaya girmeyi aklımın ucundan dahi geçirmemişim. Ancak 1974 Barış Harekâtı'ndan sonra durumlar değişmişti. Federe devlet kurulmuş, yetişmiş genç elemanlara da ihtiyaç duyulmuştu. Denктаş Bey'in başkanlığında Ulusal Birlik Partisi kurulmuş, seçimlere hazırlık başlamıştı. Politikaya girmem için ısrarlı telkinler yapıldı. Gerek müdürlüğüm, gerekse müsteşarlığım döneminde tanınan

ve sevilen bir isimdim. Dolayısıyla 1976 genel seçimlerinde seçimi kazanmam hiç de zor olmadı. Adeta müsteşarlıktan bakanlığa terfi etmişim.

Demokrat Parti'nin kuruluşundan bahsedebilir misiniz?

İktidardaki Ulusal Birlik Partisi çatısı altında İmar İskan Ekonomi, Maliye, Milli Eğitim, Parti Genel Sekreterliği görevlerinde bulunduktan sonra, 1985'te Cumhuriyet Meclisi Başkanlığı'na getirildim. Partinin en kıdemli ve söz sahibi kişisiydim. Sayın Derviş Eroğlu da aynı yıl Başbakan olmuştu. 1990 seçimlerinde UBP, meclise 35 milletvekiliyle girmiş, ben üçüncü dönem yine Meclis Başkanlığı'na getirilmişim. Seçimlerde Türkiye'den müdahale oldu gerekçesiyle muhalefet partileri Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP) ve Toplumcu Kurtuluş Partisi (TKP), meclisi boykot edip Meclis Genel Kurulu'na katılmamışlar, Meclis Tüzüğü gereğince de milletvekillikleri düşmüştü. Meclis muhalefetsiz bir duruma düşmüştü. Yapılan ara seçimi de yine boykot ettiklerinden Eroğlu'nun Başbakanlığındaki UBP'nin, meclisteki sayısı 50'de 45'e çıktı. Meclis bu kez de tek parti meclisi haline geldi. Bu durum Cumhurbaşkanı Denктаş'ı ve Türkiye Dışişleri'ni

KKTC'de tutuklu gazeteci yok

Şu an Türkiye'deki siyaseti nasıl değerlendiriyorsunuz?

Son yerel seçimler AK Parti'ye inandırıcı bir halk desteği olduğunu ortaya koydu. Elbette buna saygı duymak gerekir. Türkiye'deki siyasi durum Kıbrıs Türk halkını da yakından ilgilendiriyor. Devletimizi tanıyan, varlığımızı sürdürmemizi sağlayan ve yegâne elimizden tutan anavatan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'dir. İstikrarlı ve güçlü bir Türkiye, ulusumuz için olduğu kadar bizim için de en büyük güvence.

Terör belası ve Kürt sorunu yatıştır gibi olmakla birlikte, ülkede devamlı bir gerginlik yaşanıyor. Bu da hiç kuşkusuz halkı huzursuz ve asabi yapıyor. Kanaatimce baştaki yöneticilerin eleştirilmekten çekinmemesi, daha yumuşak bir dil kullanması ve yatıştırıcı olması gerekir diye düşünüyorum. Polisin barışçı ve hak arayan göstericilere karşı daha hoşgörülü ve yumuşak davranması gerekir. Gururla söyleyebilirim ki KKTC'de bir tek fikir suçlusu, tek tutuklu gazeteci yok.

Hakkı Atun Köy Evinde

çok rahatsız ediyordu. Eroğlu telkinlere kulak vermiyor, erken seçime yanaşmıyordu. Üstüne üstlük seçim yasasını da seçimde çoğunluğu elde eden birinci partiye üçte bir oranında ek milletvekili sağlayacak biçimde değiştirmişti. Bunun üzerine parti içinde benim başkanlığında dokuz milletvekilinden oluşan bir grup, (Dokuzlar) Başbakan Eroğlu'na bir muhtıra sundu. Basına da akseden muhtıra nedeniyle bu dokuz kişi partiden ihraç edildi. Cumhurbaşkanı Denktaş'ın da desteğini alan Dokuzlar'ın DP'yi kurmaktan başka çareleri kalmamıştı. Yapılan erken seçimde DP iktidar, ben de Başbakan oldum.

Siyaseti bırakmaya nasıl karar verdiniz?

Hükümet ortağı CTP, güneydeki AKEL Komünist Partisi'ne yakın sol bir partiydi. Hükümeti iki kez bozup yeniden kurmam gerekti. Üçüncü hükümeti sonradan Başbakan ve Cumhurbaşkanı olan Sn. M. Ali Talat'la kurdum. Ancak CTP ile yine uyum sağlayamadığımızdan istifa etmek zorunda kaldım. Bunun üzerine UBP ile Sn. Eroğlu'nun başkanlığında bir koalisyon kurma yönüne gidildi. Parti başkanlığını Serdar Denktaş'a devrederek yeniden meclis başkanı oldum. 1998'de yapılan genel seçimlerde

seçimi kazanamadım. Kurduğum parti içinde artık Denktaş faktörü öne çıkıyordu. Bu beklenmedik sonuç bir hayal kırıklığı yaratmıştı. Böylece 1998 sonrasında politikayı bıraktım.

KKTC'de yaşayan biri olarak 1974 Barış Harekâtını nasıl değerlendiriyorsunuz? KKTC'yi 50 yıl sonra nerede görüyorsunuz?

20 Temmuz 1974'te gerçekleşen Kıbrıs Barış Harekâtı, Yunan ve Rum ikilisinin Kıbrıs'ı Yunanistan'a (ENOSİS'e) bağlama düşüncesinin ebediyen yolunu kapatan, Kıbrıs Türk halkına da bağımsızlık ve özgürlüğü kazandıran tarihi bir olgudur. Kıbrıs Türk halkının 1878'den beri Türkiye'ye bağladığı ümidin, bir asra yakın beklentisinin gerçekleşmesidir.

1963'te ortaklık devletinden atıldıktan sonra, cesur bir iradeyle halkımızın ortaya koyduğu 11 yıllık direniş tam anlamıyla bir destandır. Birlik ve beraberlikle ortaya konan bu direniş Barış Harekâtı'na giden yolu hazırlamıştı.

50 yıl sonrasını görebilmemiz, adadaki varlığımızı sürdürebilmemize bağlı. Bunun yolu kurulan devletimize sahip çıkmak. Çözüm sürecinde bundan geri adım atmamalıyız.

Dehşete kapılıyorum!

Şehir ve Bölge Planlaması alanında yüksek lisans yaptınız. Türkiye'nin ve KKTC'nin şehir planlamasını nasıl buluyorsunuz? Eksikleri ve artıları var mı?

Mimar olduktan sonra Manchester ve Nottingham Üniversitelerinde Fiziki Planlama ve Kent Tasarımı üzerine yüksek lisans yaptım. O yıllarda hocalarımız hızlı sanayileşme sürecinde çok hatalar yapıldığını, bizlere bunlardan ders almamız gerektiğini söylüyorlardı. Ancak görüyoruz ki, Türkiye'de cumhuriyetin kurulmasından itibaren şehir planlama gündeme alındığı halde, şimdi özellikle İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa gibi göç alan ve gereğinden fazla büyüyen kentlerde adeta fiziki planlama unutulmuş gibi. Esenboğa'ya inişte Ankara'yı havadan seyrederken dehşete kapılıyorum. Bu kadar dağınık bir gelişme söz konusu olamaz! İstanbul'a gelince durum daha da vahim görünüyor. Şehrin de bir büyüme kapasitesi var. Yolları daha çok trafik çekecek durumda değil. Devam eden yapılaşma şehri yaşanmaz hale getiriyor, hatta öldürüyor. Maalesef en can alıcı kararların siyasetler tarafından alındığını, uzmanlara kulak verilmediğini görüyoruz. O zaman İTÜ başta olmak üzere bu kadar üniversitede mimar, şehirci, uzman yetiştirmenin ne anlamı var; eğer tavsiyelerine uyulmayacaksa. KKTC'de de henüz başarılı bir noktada değiliz. Yasal düzenlemelerle fiziki gelişmeyi kontrol etmeğe çalışıyoruz. Halkın çevre bilincini artırmağa çalışan STK'larımız var. Annan Planı sonrasında KKTC'de de sağlıklı ve çok dağınık bir yapılaşma ortaya çıktı, son günlerde bir 'Ülkesel Fiziki Plan' hazırlandı. İyi yetişmiş kadrolarımız var. Ancak bizde de sorun bu konuda siyasi iradenin oluşmaması. AB'nin bu alanda çeşitli katkıları olmaya başladı. Gelecek için ümit vaat ediyor.

Eyüboğlu'nda geleceğe güvenle bakan, başarıdan başarıya koşan bireyler yetiştiriyoruz.

*Eyüboğlu'nda çocuklarımız güçlü teorik bilgilerin yanı sıra,
bu bilgileri gerçek hayatta nasıl etkin kullanacaklarını da
öğreniyor. Hem de küçük yaşlardan itibaren...*

*Eyüboğlu'nda anaokulu 3 ve 4 yaş sınıfları, ilkökul
hazırlık, 1., 2., 3. sınıflar için kayıtlarımız devam ediyor.
Sizin çocuğunuz da yetenekleri doğrultusunda eğitim alsın,
geleceğe güvenle ilerlesin.*

**İnternet sitemizin
kayıt bölümünden
bilgi alabilir,
ön kayıt işlemlerinizi
yapabilirsiniz.**

Eğitim: Eyüboğlu

Accredited by CIS

eyuboglu.k12.tr

0216 522 12 12

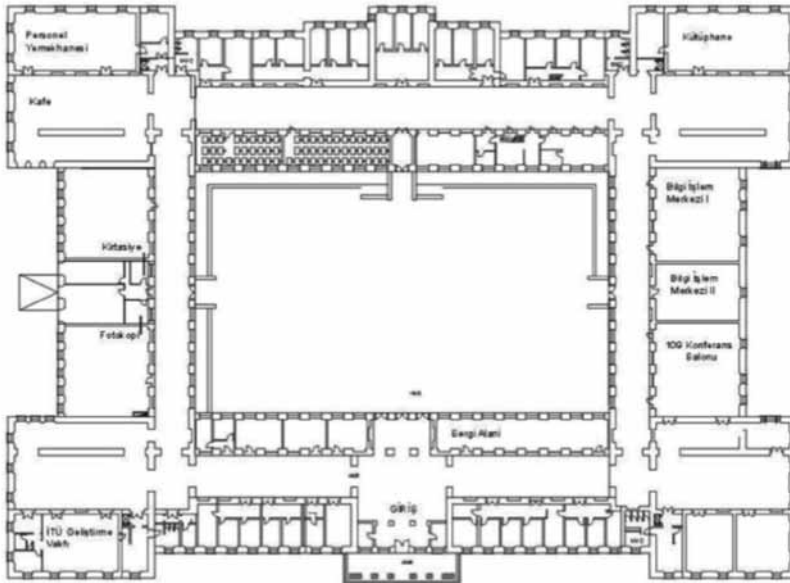
‘Mutlu bir mimarlık fakültesi’

Geleceğin İTÜ’lü mimarları için ayrıcalıklı bir yapı olabilmesi adına koruma ve bakımını sağlamak üzere Taşkışla’nın 2013 yılından beri basit restorasyon çalışmalarının devam ettiğini söyleyen İTÜ Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Sinan Mert Şener, 1950’den sonra ilk kez 2015 yılında tamamlanacak olan Taşkışla için ‘Tarihi değeri korunarak yaşatılan mutlu bir Mimarlık Fakültesi’ diyebileceklerini belirtiyor.

Taşkışla binasının tarihi, Sultan Abdülmecid tarafından yapımı emredilen ve 300 öğrenciye eğitim verebilecek bir tıp okulu olarak tasarlanan Mekteb-i Fünun-u Tıbbiye Binası olarak başlamış. O yıllarda İngiliz Sarayı’nın

mimarı olarak tanınan M. Smith tarafından tasarlanan yapıyı devlet kalfalarından İstefan Kalfa uygulamış. Yapımına 1847’de başlanan Mekteb-i Tıbbiye Binası, bitiminden hemen sonra 1849’da görülen lüzum üzerine kışlaya

çevrilmiş. Kırım Savaşı sırasında Fransız askerlere hastane olarak tahsis edilen kışla, savaş sonrasında yeniden bir bakım ve onarımdan geçirilmiş. Taşkışla, 10 Temmuz 1894 depreminde hasar görmüş ve bu kez tanınmış İtalyan mimar Raimondo D’Aronco tarafından onarılmış. Balkan Savaşı sırasında da yine hastane olarak kullanılmış. Son olarak 1944 yılında mimarlar Paul Bonatz ve Emin Onat tarafından İTÜ için yeniden düzenlenmiş.

İTÜ Mimarlık Fakültesi Taşkışla Binası Giriş Kat Planı

Günümüzde İTÜ Mimarlık Fakültesi’nin kullanımında ve Bonatz restorasyonu ile elde edilmiş olan Taşkışla binası, 70m x 40m boyutunda bir orta avluyu çevreleyen, dikdörtgen planlı bir yapı. 132m x 94m büyüklüğünde bir alan üzerinde kurulmuş. Yapının dört köşesi, uzun kenarlar etrafında 4m, diğerlerinde 8m genişletilerek belirgin köşe kitleleri oluşturulmuş, ayrıca üç kat yüksekliğinde düzenlenerek, iki katlı olan ana kitleden ayrılıp vurgulanmış. Köşelere yapılan bu vurgulama yapıya açıklıkla okunan bir kurgu sağlıyor. Kitle ve cephelerde okunan açıklık plan düzeyinde de görülüyor. Yapının yalın bir şeması var. Uzun kanatlar boyunca geniş bir orta koridor, dar kanatlarda da bir tarafı orta avluya bakan koridorlar uzanıyor. Katlar, kulelerin birer yanında yer alan geniş ve görkemli mermer merdivenlerle bağlanıyor. Kulelerin karşı köşelerinde de servis merdivenleri bulunuyor.

Cephelerde ve mimari öğelerde neo-klasik bir çizgi egemen. Kat aralarını belirleyen kornişlerin ve saçak kornişinin yatay çizgisi, kesintisiz bir süreklilikle yapıya kararlı bir bütünlük ve dingin bir sadelik kazandırıyor. Yapıya batı cephesinin ekseninde bulunan ve üst katı balkon olarak düzenlenmiş bir portikten giriliyor. Tüm pencerelerinde bugün mevcut olmayan fakat eski resimlerinde görünen daire biçimli halkalardan oluşan şeritlerin çevrelediği demir parmaklıklar vardı. Orta avluyu çeviren bina yüzeyleri de dikkatle tasarlanmış. Burada dış cephelerden farklı olarak, yarım daire kemerli pencereler kullanılmış. Ölçülendirilmesinde ve cephelerinin tasarımında gösterilen özen, orta avluyu yapının yaşayan bir mekanı haline getirmiş. Anıtsal bir görünümü olan büyük ıhlamur ağaçlarıyla ve ortasındaki oval havuzuyla bu orta avlu, Taşkışla'nın günümüzde de en canlı mekanlarından biri.

Mutlu bir mimarlık fakültesi

Taşkışla'nın son restorasyonunu gerçekleştiren Prof. P. Bonatz, 1950 yılında Baumeister'de yayınlanan ve restorasyonu tanıtan yazısına 'Mutlu Bir Mimarlık Fakültesi' başlığını koymuş. Başlık mimarlık tarihinin en önemli ve en görkemli anıtlarıyla donanmış, benzersiz coğrafyasıyla bir dünya kenti olan İstanbul'da ve İstanbul'un en ilginç mimari miras örneklerinden biri olan Taşkışla'da mimarlık eğitimi yapılmasının nasıl bir ayrıcalık olduğuna işaret ediyor. Taşkışla'nın birinci grup taşınmaz kültür varlığı olması bu ayrıcalığın tarihi ve kültür değerini ortaya koyuyor.

Restorasyon çalışmaları

Üniversitemiz tarafından Taşkışla Kampüsü olarak kullanılan Taşkışla binasının 1950 yılından bu yana en kapsamlı restorasyon ve yenileme çalışmaları sürdürülüyor. Mimarlık Fakültesi

Prof. Dr. Sinan Mert Şener
İTÜ Mimarlık Fakültesi Dekanı

Dekanlığı ve İTÜ Yapı İşleri Teknik Daire Başkanlığı ekiplerince yürütülen çalışmaların 2015 yılının Mayıs ayında tamamlanması hedefleniyor. Fakültemizin restorasyon çalışmaları Stratejik Planımızın altı önemli stratejik amaçlarından biri olan 'Fakülte Kampüsü ile Binasının Koruma ve Mekansal Optimizasyonu' kapsamında ele alınıyor. En önemli stratejik göstergelerimiz ise Taşkışla Binası'nın korunması, her türlü güvenliğinin ve sağlıklı yaşam ortamının temini ile mekânsal açıdan en uygun biçimde kullanımının gerçekleştirilmesi için sahip olması gereken yetenek ve yeterliliklerinin sağlanmış olması.

Binanın tüm pencere söveleri, kat silmeleri ve diğer dekoratif taş unsurların hazırlanan konservasyon projesine uygun olarak onarımı gerçekleştirilecek. Cephenin restorasyonu kadar önemli bir başka konu Taşkışla'nın alt yapısının yenilenmesi. Restorasyon, tüm ıslak hacimlerin, üzerinde zorlukla yürünebilen döşeme kaplamalarının ve bodrum kat pencere doğramalarının da yenilenmesini içeriyor.

Taşkışla ruhu, aidiyet duygusu

Taşkışla binası cephe aldığı caddeye ismini vermiş. Taksim, Şişli, Osmanbey gibi önemli merkezlere olan yakınlığı dışında İTÜ Maçka ve Gümüşsuyu Şehir kampüslerine olan yakınlığı lokasyon değerini artırıyor. Ancak Taşkışla binası gerçek değerini lokasyon özelliklerinin ötesinde tarihi geçmişi, mimari özellikleri, İTÜ Mimarlık Fakültesi olma ve Taşkışla'yı seven mezun, öğrenci, akademik ve idari personele sahip olma ayrıcalığından alıyor.

Mimarlık Fakültesi, bilimin ve sanatın öncülüğünde çağdaş Türkiye'nin ve tüm dünyanın yaşanabilir bir çevre olarak geliştirilmesinde öncelikli görevi olan bireylerin yetiştirildiği bir öğrenme ve uygulama alanı. İTÜ Mimarlık Fakültesi ve Taşkışla yaşayanlarının geçmişte ve bugün birlikte geliştirdikleri kendine özgü bir yaşam kültürü bulunuyor. Öğrencilerimiz ve mezunlarımız Taşkışla binasında ders programları dışında bilimsel, mesleki, sosyal ve kültürel etkinliklere katılarak kendilerini İTÜ Mimarlık Fakültesi'nin aktif bir üyesi olarak görebildiklerinde Taşkışla'ya özgü

ise tüm fakültelerden öğrenciler kayıt olabiliyor. Kız ve erkek oranlarını lisans programı bazında yüzde 66'sı kız, yüzde 34'ü erkek öğrenci olarak verebiliriz. 2012-2013 öğretim yılında verdiğimiz lisans mezun sayımız 289.

2012 yılında birinci tercih oranı yüzde 35 iken 2013 yılında birinci tercih ile fakültemize giren öğrenci oranı yüzde 45. Dolayısıyla 2013 yılında İTÜ Mimarlık Fakültesi'ni birinci sırada tercih eden öğrenci sayısı yükseldi. Fakültemize gelen öğrencilerimizin yüksek başarı sıralaması diliminden ve birinci tercih dediğimiz bilinçli tercihle gelmiş olması 2014 yılı stratejik planlarımız için önemli bir veri oluşturuyor. Türkiye'nin en seçkin öğrenci grubunu ağırlamanın sorumluluğuyla Toplam Kalite Yönetimi'nin akademik kadro yükseltme, eğitim programı revizyonu ve mekan iyileştirme çalışmaları ile entegrasyonu sağlandı. Akademik kadroda yapılan iyileştirme, eğitim programlarıyla bütünleştirilerek öğretim üyesi başına öğrenci sayısını azalttı. Tüm bölümlerin eğitiminde önemli bir araç olan stüdyo kullanımı ve stüdyoda öğrenci başına düşen alan miktarının ve koşullarının iyileştirilmesi öncelikli faaliyet alanlarımız içinde.

kültürü ve kültürün oluşturduğu ortamı anlayıp kavrayabiliyorlar. Dolayısıyla 'Taşkıyla ruhu' diye anlamlandırığımız bu kavrayışı 'aidiyet duygusu' olarak tanımlayabiliriz. Taşkıyla'nın ortamı ve yaşama kültürü hem sosyalleşme hem de ders dışı etkinliklerle mesleki yaratıcılığın ve entelektüel düzeyin geliştirildiği bir yer.

Bölümler arasında kontenjan farklılıkları bulunuyor. En yüksek kontenjana sahip bölüm Mimarlık Bölümü. Ancak tüm bölümlerimiz kontenjanını dolduruyor. Öğrenciler başarı dilimlerinde oldukları yere göre beş bölümümüz içinde İngilizce ve Türkçe programları seçebiliyor.

Fakülte bölümleri

Mimarlık Fakültesi'nde beş bölüm bulunuyor: Mimarlık Bölümü, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü, İç Mimarlık Bölümü ve Peyzaj Mimarlığı Bölümü.

Mimarlık Fakültesi İngilizce ve Türkçe lisans programları ve lisansüstü programlarına kayıtlı öğrenci sayısı ile Erasmus öğrencisi sayısının toplamı 4.447. Öğrenci sayımız bununla sınırlı değil. Mimarlık Fakültesi'nde verilmekte olan havuz derslerine

Mezunlarımız hem özel hem kamu sektöründe görev yapıyorlar. Şehir ve Bölge Planlaması Bölümü mezunlarımız konu alanı gereği daha çok kamu sektöründe yoğunlaşırken diğer programlarımızda özel sektör ağırlığı bulunuyor.

%100 YENİ %500 CULT

Yeni Fiat 500 Cult.

İçinizi ferahlatacak nane yeşili rengi,
16" alaşım jantları,
deri koltukları,
7" TFT dijital gösterge paneli ve
parlak siyah tavanıyla
sizi ikonik bir yolculuğa
davet ediyor.

500 TARZ İKİZİN.

Koç

www.fiat.com.tr

FAKÜLTELER

Mimarlık Fakültesi lisans öğrenim süresi dört yıl. Tüm bölümlerin ders planları içinde staj önemli bir yere sahip. Öğrenciler yapacakları stajla öğrendiği bilgileri sahada uygulama ve deneyimleme fırsatı buluyor. Öğretim planı dışında da öğrencilerimizin öğrenim hayatları boyunca isteklerine ve ilgi alanlarına bağlı olarak öğretim üyelerimiz tarafından yürütülmekte olan araştırma ve uygulama faaliyetlerinde yer alabiliyorlar.

Uluslararası program anlaşmaları

İTÜ Mimarlık Fakültesi'nin Türkiye'de ve dünyadaki yerini rakamlar ve talepler gösterebilir. Lisans öğrencilerinin üniversite giriş sınavında yaptığı tercih sıralamasında ilk üçe girebilmek ve ilk 5 bin içinden Türkiye'nin en seçkin öğrencilerini alabilmek ülke içindeki durumumuzun göstergesi. Bu rakamlar dışında niteliksel verilere de önem veriyoruz. Her yıl yapılan uluslararası ortak program anlaşmalarının mimarlık alanında dünyadaki en iyi programlar içinden seçebilme özgürlüğü mimarlık fakülteleri için çok önemli bir ayrıcalık. Uluslararası ortak programlar ve workshoplara katılım gösteriyorlar ve kendi öğrenme alanları ile uluslararası platformdaki öğrenme alanlarını kıyaslayabiliyorlar. Mimarlık Fakültesi olarak dünyadaki konumumuzu öğrencilerimizden gelen verilerle de belirleyebiliyoruz. Öğrencilerimizin uluslararası etkinliklere katılım oranı çok yüksek. Yurtdışındaki etkinliklere katılım olanağı sağladığımız kadar, Taşkılla'nın ev sahipliğinde gerçekleşen tüm uluslararası bilimsel faaliyetlere öğrencilerimiz katılım göstermeyi talep ediyor, kendi öğrenme alanlarını uluslararası platformdaki öğrenme alanları ile kıyaslayabiliyorlar. Dolayısıyla uluslararası rekabete açık bir sistemde yarışmalara ve araştırmalara katılabiliyor ve kendilerini ölçebiliyorlar. Geri dönüşler öğretim üyeleri

tarafından izlenebiliyor. Dünyadaki ve ülkemizdeki konumumuz açısından bilgi verecek bir diğer gösterge Mimarlık Fakültesi öğretim üyelerinin araştırma ve uygulama alanında bölge-kent ve ulaşım planından bina tasarımına, bilişimden restorasyon, peyzaj, yat, tren tasarımı ve kapı kolu tasarımına kadar uzanan geniş spektrumdaki çalışmaları ile bu çalışmalar sonucunda üretilmiş ulusal ve uluslararası yayınlar. Mimarlık Fakültesi öğretim üyeleri ve yardımcıları 2012-2013 öğretim yılında toplam 337 ulusal ve

uluslararası yayın yaptı. Hedefimiz yeni araştırma ve geliştirme alanlarındaki kaynaklarla bu sayının daha da yukarılara çekilmesi.

Lisansüstü programlar

Lisansüstü programlarımız yüksek lisans ve doktora programlarından oluşuyor. Tezli yüksek lisans programlarımız Mimari Tasarım, Çevre Kontrolü ve Yapı Teknolojisi, Mimarlık Tarihi Restorasyon, Proje ve Yapım Yönetimi, Şehir Planlama, Bölge Planlama, Endüstri Ürünleri Tasarımı, Endüstri Ürünü Takı ve Aksesuar

Biz sadece ürünlerimizin değil,
hizmetlerimizin de benzersiz olması
için çalışırız. Çünkü bizim adımız
Homend. *Serving life.*

SteamCooker2401

Mixer2001

FoodProcessor2801

HandBlender1902

TableBlender4901

S3

smart
silent
simple

serviste
evden alıp
eve teslim
Ücretsiz

maksimum
**SERVİS
SÜRESİ
48 saat**

7/24
canlı destek
444 32 45
homend.com

**2 yıl
garanti**

**GARANTİ
BELGESİ
istemeyiz**

Tasarımı (İkinci Öğretim), İç Mimari Tasarım (Uluslararası), Peyzaj Mimarlığı, Mimari Tasarımda Bilişim, Kentsel Tasarım, Gayrimenkul Geliştirme, Konut ve Deprem, Sanat Tarihi. Tezsiz yüksek lisans programlarımız Mimarlık, Restorasyon, İnşaat Projeleri Yönetimi İkinci Öğretim. Doktora programlarımız Mimari Tasarım, Yapı Bilimleri, Mimarlık Tarihi, Restorasyon, Şehir ve Bölge Planlama, Endüstri Ürünleri Tasarımı, Peyzaj Mimarlığı, Mimari Tasarımda Bilişim, Sanat Tarihi Doktora programı.

Araştırma geliştirme ve teknoloji alanındaki faaliyetler

'Araştırma ve Geliştirmede Mükemmeliyet' Mimarlık Fakültesi'nin 2013-2014 Stratejik Planı'nın altı önemli stratejik amaçlarından biri. Mimarlık Fakültesi'nin araştırma alanındaki stratejik yol haritası; 'araştırmanın desteklendiği, değer

verildiği ve öncü araştırmaların yapılması için gerekli koşulların sağlanabildiği bir fakülte olması ve böylece toplumun gereksinimi olan yeterlilikler ve yetenekleri göstermesi' olarak kabul edilir. Bu kapsamda öncelikle araştırma ve geliştirme alanında potansiyelleri belirlemek üzere akademik kadro uzmanlık alanlarının ve araştırma eksenlerinin belirlenmesi yönünde bir çalışma yapılarak 'Mimarlık Fakültesi Bilim Çalışma Grupları' oluşturuldu. Ardından araştırma ve teknoloji ile bağlantı kurulabilmesi amacıyla 'Mimarlık Fakültesi Ar-Ge Koordinatörlüğü' oluşturuldu. İTÜ Mimarlık Fakültesi araştırma ve geliştirme eksenleri; Koruma ve Restorasyon Teknikleri, Mimarlıkta Bilişim, Sürdürülebilir Kentsel Tasarım, Kentsel Dönüşüm ve Alan Yönetimi, Ekoloji ve Bina Performansı, Sürdürülebilir Peyzaj Planlaması ve Tasarımı, Sanayi ve Teknoloji ile İşbirliği İçerisinde Ürün Odaklı Endüstri Tasarımı. Teknoloji ile işbirliği özellikle endüstri ürünleri tasarımı bölümümüz için önemli bir araştırma alanı.

Fakültenin değerli isimleri

Mimarlık Fakültesi; Clemens Holzmeister, Paul Bonatz, Emin Halid Onat, Doğan Kuban, Mimar

Kemaleddin gibi ünlü hocalara ev sahipliği yaptı. Anıtkabir'le Emin Halid Onat ve Orhan Arda, İstanbul Radyo Evi ve Çanakkale Şehitleri için yapılan Büyük Abide'yle Doğan Erginbaş, pek çok eseriyle Behruz Çinici ve Doğan Tekeli, Erol Kulaksızoğlu ve Doğan Hasol... Güncel eser veren mezunlarımız arasında Han Tümertekin, Melda Tabanlıoğlu ve burada sıralamakla bitiremeyeceğimiz pek çok mezun ve öğretim üyemiz hâlâ seçkin eserler veriyorlar.

Şehir planlamadaki ihtiyaç

İstanbul başta deprem olmak üzere birçok doğal afet tehlikesiyle karşı karşıya. Özellikle yoğun nüfusa sahip olan ilçelerde risk derecesi çok daha yüksek. 1999 yılında yaşanan Marmara depreminin yarattığı büyük maddi ve manevi kayıplar ülkemizde varolan imar planlama sisteminin yetersizliklerinin tartışılmasına yol açtı. Bu dönemde afet sonrasında yaşanan örgütsüzlük, yardımların yetersizliği, yapılacak konutların niteliği, karşılaşılan finansman sorunları vb. konulardan çok, afet öncesine ilişkin olarak planlama, imar ve yapılaşma gibi temel sorulara yanıt arandı. Marmara depremi sonrası özellikle yapı güvenliği ve kent planlama konularında üniversitelerde üretilen bilginin kullanılmaya çalışıldığını görüyoruz. Ancak çabalar yetersiz kaldı, bilginin eyleme ve politikaya dönüşmesi sağlanmadı. Doğal afetler şehir planlamanın öncelikli konu alanlarından sadece biri. Şehir planlama özellikle ekonomik sorunlar, mekânsal sorunlar ile toplumsal yaşama ilişkin yaşlılık,

yoksulluk, cinsiyet, engellilik gibi sorunlara çözüm sunması beklenen bir alan. Şehir planlamayı sadece 'imar planı' kavramına indirgeyen algının değiştirilmesi gerekir. Şehir planlamanın bir yerleşme ile ilgili sosyal, ekonomik, mekânsal, kültürel tüm sorunlara cevap getirebilecek bir çalışma alanı olduğunun kabulü için ise üniversite, merkezi hükümet, yerel yönetim, toplum, özel sektör işbirliğine ihtiyaç duyulduğu açık. Planlama gelecekte yaşanılması istenen yere ulaşılmasını sağlayan bir yol haritası ise İstanbul için istediğimiz yere ancak bu saydığımız aktörlerin ortak akla dayanan çalışmaları ile gelinebilecektir.

Kentsel dönüşüm

Kentsel dönüşüm konusu, Mimarlık Fakültesinin stratejik planının yedi önemli araştırma ekseninden birisi. Fakültemizde de kentsel dönüşüm

konusu hem araştırma hem uygulama alanı olarak ele alınıyor. Ancak İstanbul'da ve diğer illerdeki çalışmalara baktığımızda özellikle 1999 Marmara depreminden beri yasa ve yönetmelik olarak da, uygulama olarak da çabaların olduğunu görüyoruz. Akademi çevrelerinin yapılan kentsel dönüşüm araştırmalarının işaret ettiği ile uygulamada gördüklerimiz zaman zaman kesişse de gerçekte farklılıklar bulunuyor. Uygulamalarda olmayan ancak akademiya üretilen bilgilerden bazıları kentsel dönüşüm politikalarında yaşam kalitesi vurgusu, kentsel gelişim ve dönüşüm ile ekonomik kalkınma ve toplumsal gelişme ilişki sistematığı, çevre boyutu, mekânsal, toplumsal, çevresel ve ekonomik kalkınmaya bütüncül bakış açısı, sosyal boyut bileşenlerinin eklenmesi ile kentsel dönüşüm uygulamalarında sürdürülebilirlik bağlamında önemli adımlar atılabilecek. Politika yapımcıların ve karar vericilerin özellikle kentsel dönüşüm konusunda akademiya üretilen bilgiyi kullanmaları bekleniyor.

Kaynaklar:

Prof. Dr. Afife Batur, Mimarlık Tarihi Anabilim Dalı Emekli Öğretim Üyesi

Yeşil Kampüs Projesi çok önemli

İstanbul Teknik Üniversitesi Yapı İşleri ve Teknik Daire Başkanlığı'nda Rektör danışmanı olarak Ağustos 2012 tarihinde başladığım görevime, Kasım 2012 tarihinde Mimarlık Fakültesi Dekanı olduktan sonra Yapı İşleri Koordinatörü olarak devam ediyorum.

Yapı İşleri ve Teknik Daire Başkanlığı, üniversitemizin yapım, onarım, altyapı ve destek hizmetlerini gerçekleştiriyor. Yapılacak her türlü harcamanın yaklaşık maliyeti, ihale evraklarının hazırlanması, işin her türlü kontrolü, hakediş, kabul işlemleri Yapı İşleri ve Teknik Daire Başkanlığı tarafından yapılıyor. Bu önemli sürecin yönetilmesi dışında tüm yapısal ve mekânsal gelişimin İTÜ vizyonuna uygun şekilde planlamasında da görev yapıyorum. Bilimsel çalışmalar ve proje bazlı faaliyetlerin teşvikinin yanı sıra İTÜ adına yakışır, öncü ve örnek üniversite kampüsü çalışmalarımız devam ediyor. Yeşil Kampüs projesiyle İTÜ'lülerin hem doğayı hem bireysel sağlıklarını koruyacakları bir üniversite yaşamı modelinin uygulamasını yapıyoruz. Yeşil Kampüs projesi uygulamasıyla daha çok yürüyen, bisiklete binen, engelli bireylerin engelsiz yaşadığı, geri dönüşüm duyarlılığının üst düzeye çıktığı İTÜ kampüsü göreceğiz. Özellikle şehir içi tarihsel değeri haiz kampüslerimizin restorasyonunun tamamlanması, Ayazağa ve Tuzla kampüslerimizin ise 'yeşil kampüs - eko kampüs' anlayışıyla tamamen, yaya - bisikletle erişilebilir, elektrikli servis araçlarıyla güncel teknolojiyle iç içe tasarlanıp uygulanması ve kullanımıyla hayata geçirilmesi hedefleniyor. Böylece sürdürülebilir, yeşil ve yaya odaklı, taşıt sirkülasyonundan arındırılmış, bakımlı ve tarihi eserleri sahiplenilmiş, korunmuş kampüsler yönetiminizin temel hedefi.

‘Hayatımın en mutlu anını İTÜ’yü kazandığımda yaşadım’

İlkokulu bitirdikten sonra makine mühendisi olmaya ve o zamana kadar ülkede yapılmayan makineleri geliştirip üreterek halka sunmaya karar veren Hüseyin Arıkan, İTÜ’nün makine bölümünü kazandığını öğrendiği zaman hayatının en mutlu anını yaşadığını söylüyor. Arıkan, İTÜ’den mezun olduktan sonra yaptıklarından kurduğu Armas Parasız Yatılı Çıraklık Okulu ve H. Hüseyin Arıkan Çok Programlı Lisesi’ne kadar pek çok sorumluluğu yanıtladı...

Hüseyin Arıkan
Sanayici

Küçük yaşlardan itibaren makine mühendisi olmak istiyormuşsunuz. Bu ilgi nereden geliyor? Bu bölüm için İTÜ’yü seçmenizdeki sebepleri nelerdir?

Küçüklüğümde yurdumuzda yaşanan ağır şartlar benim bu mesleği ve İTÜ’yü seçmeme neden oldu. 1930’lu yıllar, Anadolu’nun küçük kasabalarında elektriğin olmadığı, idare ve gaz lambalarıyla aydınlanılmaya çalışıldığı; nakil

araçları olarak at arabaları, kağnılar, at, eşek ve katırların kullanıldığı zamanlardı. Okuma yazma oranları kadınlarda yüzde 5, erkeklerde yüzde 10’dur. Bırakın tekstil ürünlerini, ölümlere kefen olarak kullanılan ‘Amelikan’ denilen sarımsı, haşılı bez Avrupa’dan ithal edilirdi. Aile bireylerinin tek bir çamaşırı vardı. Evin hanımı çamaşır yıkayacağı zaman kocası dahil aile bireylerini soyar, yataklarına çıplak yatırır.

Yıkadığı çamaşırları kurutuncaya kadar, aile bireyleri yataklarından çıkamazdı. Fırın yoktu. Halk tarlaları kara sabanla eker, orakla biçer, elde ettiği buğday ve çavdarı su kuvvetiyle çalışan değirmenlerde öğütür, mahallenin ortak tandırında altı ay yetecek kadar yufka ekmek yapar ve onu yerdi. Kurban bayramları hariç, koyun, keçi, inek gibi hayvanlar ancak öleceği anlaşılırsa kesilip yenilirdi.

Şehirlerarası yollar şöyle yapılırdı: Devletin bir yol vergisi vardı, beş çocuktan az çocuğu olan her erkeğe yılda beş lira vergi yüklenirdi. Beş lirayı ödeyemeyen kimseler, yol yapılacak yere taşıt aracı olmadığı için günlerce yürütülerek getirilir, 15 gün yol inşaatında çalıştırılırdı. Yaz aylarına denk getirilen yol yapımında çalışan kimseler sırtlarında azık olarak evlerinden getirdikleri kuru ekmek, soğan ve peksimetle karınlarını doyurur, açıkta yatar ve yol yapımında kazma, kürek ve balyoz kullanarak çalışırlardı. Çocuk sayısı beşi bulan kimse yol vergisinden kurtulurdu.

Size bir anı anlatayım. 1950'li yıllarda, Amerika'nın, Türkiye'yi Ruslara karşı kuvvetlendirmek için uzmanlarını Türkiye'ye gönderdiği bir zamanda, yanında tercümanı ile dolaşan bir Amerikalı mühendis, Kayseri yöresinde yol yapımında çalışmakta olan 8-10 kişilik bir ekibi görür ve: "Yaptığınız yolun projesi ve projeyi yapan mühendis nerede?" diye sorar. Ekibin başındaki kimse, "Yol mühendisimiz orada" diye ileride otlayan eşeği gösterir ve "Biz eşeği yürütürüz, eşek nereye giderse gittiği yere yol yaparız" der. Çünkü eşek, bayır yerlerde yol yapılacak yeri çok iyi bilir. ABD'li mühendis şaşırır ve sorar "Peki eşek olmasaydı yolu nereye yapardınız?" Ekibin başı şöyle der: "O zaman Amerika'dan mühendis getirirdik."

Bu kadar yokluk yetmiyormuş gibi 1939 yılında İkinci Dünya Savaşı başladı, Almanlar Bulgaristan'ı işgal ederek Edirne'ye dayandılar. Hitler, Edirne'den girerek İskenderun'dan çıkıp Ortadoğu petrollerine el koymaya hazırlanırken, İnönü askerlik görevini yapanları da askere alarak 1 milyon askeri Trakya'da mevzilendirdi. Top arabalarını çekmek için katırları bile askere aldı. Bunlar yetmiyormuş gibi amansız bir kıtlık başladı; halk aç, askerler aç, askerin üzerinde giyecek elbisesi, ayağında

“

Armas'ı kurduktan sonra Türkiye'de de 3308 sayılı çıraklık yasaının çıkarıldığını gördüm ve Armas bünyesinde 60 kişilik parasız yatılı bir çıraklık okulu açtım.

”

ayakkabısı yok. Her aile iki çift yün çorap örüp askere teslim etmekle görevlendirildi.

Şartlar böyleyken beklenmedik bir olay oldu. Hitler'in Ankara Büyükelçisi Von Papen, Hitler'e "Evet biz Edirne'den girer 15 günde İskenderun'dan çıkarız; 1200'lü yıllarda milyonluk Haçlı orduları da Edirne'den girdi ama İskenderun'dan 100 bin olarak çıkabilirdi. Çünkü Selçuklu Sultanı Kılıç Arslan, yol boyunca gece baskınlarıyla 1 milyon Haçlı askerini kılıçtan geçirdi. Türkler bize de aynısını yapar. 90 tümen askeri Edirne'den İskenderun'a kadar yol boyunca konuşlandırabilirsek Türkleri etkisiz hale getirebiliriz. Bu işe ayıracağımız 90 tümen askerimiz var mı?" diye sorunca, Hitler saldırmaktan vazgeçmiş.

Bu ağır şartlar altındaki yaşamı görünce, ilkokulu bitirirken makine mühendisi olmaya ve o zamana kadar yurdumuzda yapılmayan makineleri geliştirip üreterek halkıma sunmaya karar verdim. Ama yıl 1941, yukarıda sıraladığım ağır şartlar bütün hızıyla egemen. Köyleriyle birlikte 30 bin nüfuslu Yahyalı'da ortaokul yok, 35 kilometre uzaktaki Develi'de var ama yurt yok, araç yok. Lise 110 kilometre uzaktaki Kayseri'de, mühendislik eğitimi İstanbul'da Yüksek Mühendis Mektebi'nde var. Sonradan İstanbul Teknik Üniversitesi adını alan bu okul, Batı bilim ve teknolojisini Türkiye'ye getiren tek üniversitedir. Türkiye'nin bugünkü güçlü durumuna gelmesinde en az yüzde 30 payı vardır.

Bu ağır şartlar altında benim okutulmam unutuldu. Babamı bir yaşında yitirmişim, okuma yazma bilmeyen dedemin manifatura mağazasında sekreterliğini yapıyorum. 1946 yılında amcamın girişimi ile Develi Ortaokulu'na girdim, 1953'te bitirdim ve İTÜ'ye girmek için İstanbul'a gelerek sınavlara girdim. İTÜ'nün makine bölümünü kazandığımı öğrendiğim zaman hayatımın en mutlu anını yaşadım.

Mezun olduktan sonra neler yaptınız?

Başlangıçta üniversitede kalarak mühendislik eğitimine katkıda bulunmak için Prof. Dr. F. Duscio'nun başında bulunduğu Termodinamik Kürsüsü'ne asistan oldum. Bir süre sonra yedek subaylığımı Diyarbakır'da yaptım. Dönüşümde 1960 ihtilalinin işe yaramaz' diye 147 üniversite hocasının işine son verdiğini gördüm. Bu öyle bir yanlış karardı ki Prof. Dr. Hilmi İleri, Prof. Dr. Ratip Berker gibi dünya çapındaki hocalarımız üniversiteden atıldı. Eşim de üniversite öğretim üyesi olduğu için, 'zaman gelir ikimizi de üniversiteden atabilirler' diye üniversiteye dönmedim. O sıralarda Türkiye'de motor yapılabileceğini göstermek için fakülteden hocam Doçent Dr. Necmeddin Erbakan'ın kurduğu Gümüş Motor Fabrikası'nın AR-GE bölümüne girdim. Motorlar ve derin kuyu pompalarının AR-GE'sini yaparken, fabrikaya sık sık uğrayan bir Amerikalı ekip, bu işlerin Amerika'da nasıl yapıldığını göstermek için Hoca'nın izniyle beni Amerika'ya götürdü. Altı ay

Eşi Doç. Dr. Mürüvvet Arıkan adına yaptırdığı fizik laboratuvarının açılışı

süre içinde Boeing, Cincinnati Milling Machines, Caterpillers, John Deere ve Minneapolis Moulin, General Motors, Ford gibi sanayi kuruluşlarında AR-GE ve 'Industrial Training Systems for Apprenticeship' dedikleri işbaşında eğitim sistemlerini inceledim. Bu arada Ohio State Üniversitesi ve MIT'ten (Massachusetts Institute of Technology) mühendislik eğitimi konusunda bilgi edindim.

Armas'ı kurmaya nasıl karar verdiniz?

Amerika'dan döndükten ve adı 'Pancar Motor'a dönüştürülen Gümüş Motor'da bir süre çalıştıktan sonra 1966 yılında ayrılarak o güne kadar yurdumuzda yapılmayan makineleri geliştirip üretmek için AR-GE, kalite kontrol ve üretim biriminden oluşan Armas'ı kurdum. İlk önce ithal edilen çim biçme makinelerini, kurulmakta olan otomotiv sanayinin ürettiği araçların fren donanımını kumanda eden hava kompresörleri ve vakum pompalarını, imalat sanayinde kullanılan freze tezgâhlarını geliştirerek ürettim. Bunları Armas'ın AR-GE'sinde,

İTÜ'nün değerli öğretim üyeleri, Prof. Dr. Erkan Ayder, Prof. Dr. Temel Belek, Prof. Dr. Mustafa Akkurt, Doç. Dr. Halûk Erol'la birlikte yaptık. Bu ortak çalışma 'üniversite-sanayi işbirliğinin' çok başarılı bir örneği oldu.

Ayrıca bugüne kadar 200 milyon dolarlık yüksek kalitede ürün geliştirip üreterek, ithal ikamesi sağladık. 60'ın üzerinde mühendisi konusunda uzman olarak yetiştirdik. 300 genci, endüstri meslek lisesi düzeyinde eğittik. Kompresörler üzerinde yaptığımız araştırmalardan elde ettiğimiz üç adet bilimsel tebliğ Purdue Üniversitesi'nde (Indianapolis-USA) yayımlandı. Bütün bunları İTÜ'nün bana verdiği güçle yapabildim. Bu bakımdan her şeyimi üniversitemize borçluyum.

Armas Parasız Yatılı Çıraklık Okulu ve H. Hüseyin Arıkan Çok Programlı Lisesi nasıl ve ne zaman oluştu kafanızda? Biraz bahsedebilir misiniz?

Gelişmiş ülkelerde görülmüştür ki yetişen nüfusun yarısı meslek okullarından, yüksek okullardan ve üniversitelerden bir meslek öğrenerek hayata atılıyor. Genç

nüfusun öteki yarısı ise mecburi olan orta derecede okulu bitiriyor ama mesleksiz olarak hayata atılıyor. Bu konumda 13-20 yaş arasında olan gençler, kendilerini geçindirecek bir meslekleri olmadığı için aileleri ve topluma da bir yük oluyor. Gelişmiş ülkeler bu hayati önemli konuyu şöyle çözmüşler: Amerikalıların tespitlerine göre insan yaşamında hizmetlerinden yararlanan 3 bin meslek var. Çocuk bakıcılığından tutun da ev hizmetleri, alım satım işleri, tornacılık, kedi, köpek kırpicılığı ve gezdiriciliği de birer meslek. 'Her mesleğin bir öğrenim yeri olmalı' sloganından yola çıkan gelişmiş ülkeler, bu konuda yasalar çıkararak bu gençlerin yaşlarına bakmaksızın fabrika, AVM, bakkal, berber, hastane, lostra salonu, otel, kreş, lokanta, ne kadar iş çeşidi ve iş yeri varsa bu yerlere çırak olarak girmelerini sağlıyorlar. Bu çıraklar haftada 37 saatten fazla çalıştırılmamak kaydıyla işyerlerine alınıyor. Milli Eğitim Bakanlığı da bu gençlere haftada 10 saat teorik ders veriyor. Mesleğine göre 3-4 yıl sonra sınavdan geçirerek ustalık diploması veriyor, bir meslek sahibi olarak mezun ediyorlar. Böylece toplumda mesleksiz hiçbir kimse kalmıyor.

Armas'ı kurduktan sonra Türkiye'de de 3308 sayılı çıraklık yasasının çıkarıldığını gördüm ve Armas bünyesinde 60 kişilik parasız yatılı bir çıraklık okulu açtım. 300'ün üzerinde genci bu okulda eğittim, MEB diplomalarını vererek mezun etti. Bu uygulamayı öğrenen zamanın Milli Eğitim Bakanı Avni Akyol, okulu gördü, 'Armas Çıraklık Okulu' örneğini Türkiye'de yaygınlaştırmak için birlikte seminerler düzenledik ama yurt nüfusuna göre 4 milyon çırak eğitilmesi gerekirken biz, 200 bin öğrenciyi geçemedik. Geçenlerde bir MEB yetkilisinden öğrendiğime göre bu sayı 180 bine düşmüş.

H. Hüseyin Arıkan Çok Programlı Lisesi'nin hikayesi ise şöyle oldu. Milli Eğitim Bakanı Avni Akyol, "Yahyalı Yahyalı diye dilinden düşürmüyorsun, çok sevdiğini gördüğüm Yahyalı'ya bir okul yapmayı düşünmüyor musun?" dedi. Benim de böyle bir düşüncem vardı. Okulun temelini rahmetli Akyol ile birlikte attık, açılışını da birlikte yaptık. Okulumuz halen yılda 100 mezun vererek yaşamını sürdürüyor.

Yahyalı; demir, çinko, krom, kurşun madenleri bakımından çok önemli bir yer. Zamantı ırmağı üzerinde yapılan ve yapılmakta olan sekiz tane HES var. Yüzlerce rüzgâr türbini kurulmuş ve kurulmak üzere. Kuzeyinde Sultan Sazlığı Milli Parkı ve güneyinde 54 bin hektar büyüklüğünde Aladağlar Milli Parkı ve bu park içinde 'Gapız' denilen derin kanyon ve yan yana altı adet çağlayan (şelale) var. Bu milli park sanki bir jeoloji müzesi. Üniversitemizin maden fakültesini kuran Prof. Dr. İhsan Ketin, 1950'li yıllarda, yaz aylarında öğrencileriyle birlikte, Aladağlar Milli Parkı'na araştırmalar yapmak için gelirdi. Sanıyorum ki bu parkta bulunan Ecevit Fay Hattı'nı (deprem) da İhsan Ketin hocamız bulmuştur.

Bu kadar doğa zengini olan Yahyalı'da Erciyes Üniversitesi'ne bağlı bir Enerji Yüksek Okulu yaptırmaya çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

Çalışan çocuk işçi sorunu nasıl Türkiye'de?

Çocuklar, yukarıda anlatıldığı üzere 3308 ve 4702 sayılı yasa kapsamında, gelişmiş ülkelerde yapıldığı gibi, eğitim verilerek çalıştırılmalıdır. 4702 sayılı yasa çerçevesinde bugün yalnız 200 bin genç eğitilerek çalıştırılıyor. Üzülerek görüyoruz ki 3 milyon 800 bin çocuğumuz çalıştıranların insafına bırakılmış.

Şu an Türkiye'de sanayi sektörünün geldiği noktayı nasıl görüyorsunuz?

1924 Kurtuluş Savaşı'ndan sonra gelişmiş Batı ülkeleriyle ülkemiz arasındaki derin uçurumu gören büyük Atatürk, eğitimle birlikte sanayileşmenin kurtuluş savaşını başlatmış; 1938 yılına kadar Kayseri Mensucat, Nazilli Basma, Bursa Merinos, Karabük Demir Çelik, Kırıkkale'de Makine Kimya, Kayseri'de uçak, İzmit Selüloz ve Kağıt Sanayi-SEKA, şeker ve çimento fabrikalarını kurdurtmuş. 1938-1950 arası İkinci Dünya Savaşı nedeniyle sanayide hiçbir şey yapılamamış; 1950-1961 arasında sanayileşmenin altyapısının oluşturulmasına çalışılmış, bu tarihten sonra otomotiv sanayi montaj sanayi biçiminde kurularak sanayileşme başlatılmış ve 2003 yılına kadar bugünkü düzeyine çıkarılmış.

Sanayileşmenin temeli AR-GE'dir ve sürekli bir süreçtir. Geliştirdiği ürünün daha üstünlerini geliştirmek için çalışmalarını aralıksız sürdürmelidir. AR-GE'si olmayan bir kuruluş sanayi kuruluşu değildir. Üzülerek görüyoruz ki 90 yıllık sanayimizde Batı'da üretilen bir ürünün örneği alınmış; fonksiyonunu, kalitesini ve hatta malzemesini doğru dürüst incelemeyen; AR-GE yöntemleri kullanılmadan, şeklini birebir kopya ederek üretilmiş, ciddi bir kalite kontrolden geçirilmeden kullanıcıya sunulmuştur. Bunun için Türkiye'de sanayi kopya düzeni üzerine kurulmuştur.

Başta Japonya, Kore, Çin gibi Uzakdoğu ülkeleri ilkin ABD ve AB ülkelerindeki teknolojileri almış ve ürünlerini birebir kopya etmişler ama AR-GE yöntemini kullanarak yaptıkları tasarımlarla ABD ve AB ülkelerini geçmişlerdir. Bugün Türkiye'nin GSMH'sı 900 milyar, ihracatı 145 milyar dolar; Güney Kore'nin GSMH'sı 1,1 trilyon dolar, ihracatı 500 milyar dolar.

Hüseyin Arıkan'ın Şubat 1998'de Power dergisinde yayınlanan bir haberi.

Türkiye'nin yüksek teknoloji (High Tech) ürünü ihracatı 290 milyon dolar; Güney Kore'nin 160 milyar dolar. Aralarındaki 552 kat farkın olma nedeni, Güney Kore'nin AR-GE yöntemini uygulayarak sanayileşmesi; Türkiye'nin ise kopyalama yöntemi ile sanayileşmesinin sonucu.

İTÜ Geliştirme Vakfı'nın Mütevelli Heyet üyesisiniz. Vakıf olarak neler gerçekleştirdiniz?

Öğrencilerimize aylık burs, başarı ve yüksek lisans bursları, öğrenci kulüplerine, akademisyenlerimize yurtdışı ve yurtiçi araştırma ve yayın etkinliklerine destekler veriliyor. Vakfımızın bir kuruluşu olan Kültürel A.Ş. ile çok değerli üyelerimizin kurduğu Dr. Sedat Üründül Anaokulu, Dr. Natık Birkan İlköğretim Okulu, Özel Ekrem Elginkan Lisesi, Özel Beylerbeyi Anaokulu, İlkokulu ve Ortaokullarının, mezunlarımızın kurduğu yurdun giderlerini karşılayarak yönetiyor. Bunların dışında, vakfımızın kuruluş amacı doğrultusunda, üniversitemizin başka etkinliklerine de destek veriliyor.

Kıbrıs'taki İTÜ'lüleri bir araya getiren dernek

2013 yılında Kıbrıs'ta yaşayan İTÜ mezunlarını bir araya getirmek için Kıbrıs'ta kurulan ilk mezunlar derneği olarak faaliyete geçen İTÜ Mezunları Derneği-Kıbrıs'ın gündemindeki konuları, Dernek Başkanı Dr. Suat Yeldener anlattı.

(Yönetim Kurulu Toplantısı): Tunç Adanır (YK Üyesi), Mehmet Başel (Sekreter), Murat Budakoğlu (YK Üyesi), Bülent Çıracıklı (YK Üyesi), Dr. Suat Yeldener (Başkan), Mehmet Zorba (Asbaşkan), Kemal Özkan (YK Üyesi), Gökhan Naim (Sayman)

2013 yılı içinde İTÜ mezunu birkaç arkadaş yemekte bir araya gelmek istedik. Her mezun kendi çevresinde tanıdığı mezunları yemeğe davet edecekti. Altı kişilik bir yemek organize etme fikri, yemekten bir hafta öncesinde yaklaşık 10 kişiye ulaştı. Geceye 10 İTÜ mezunu katıldı. Mükemmel bir gece oldu. Toplantımız canlı müzik eşliğinde gerçekleşti. O gece dernek kurma kararı aldık ve hemen çalışmalara başladık ve aynı yıl içerisinde, 2013'te İTÜ Mezunları Derneği Kıbrıs'ı kurduk. Kurulan derneğimizin kurucu mezun grubu şu isimlerden oluşuyor: Hakkı Atun (Mimarlık 1959), Dr. Suat Yeldener (Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği 1987), Prof. Dr. Mete Tayanç (Meteoroloji Mühendisliği 1988), Doç. Dr. Murat Budakoğlu (Jeoloji Mühendisliği 1990), Azmi Öge

(Mimarlık 1989), Kemal Özkan (İnşaat Mühendisliği 1989), Bülent Çıracıklı (Metalürji Mühendisliği 1976).

Derneğimiz kurulduktan sonra, 23 Kasım 2013 tarihinde de Birinci Genel Kurulumuzu gerçekleştirdik ve yönetim kurulu üyelerimiz şu kişilerden oluşturduk: Dr. Suat Yeldener (Başkan), Mehmet Zorba (Asbaşkan), Mehmet Başel (Sekreter), Gökhan Naim (Sayman), Doç. Dr. Murat Budakoğlu (Faal Üye), Bülent Çıracıklı (Faal Üye), Kemal Özkan (Faal Üye).

Dernek binası

Binamız başkent Lefkoşa Surlarıç'inde, iki katlı tarihi bir bina. Bu bina Vakıflar ve Din İşleri Dairesi tarafından 2009 yılında 600 metrekare alanda, idari faaliyetlerde kullanılmak

üzere İstanbul Teknik Üniversitesi'ne 10 yıllığına kiralandı. 2011 yılında restorasyonu tamamlanarak kullanıma açıldı. Şu anda İstanbul Teknik Üniversitesi Mezunları Derneği Kıbrıs (İTÜ-MEDEK) merkezi ve Sürekli Eğitim Merkezi olarak kullanılıyor.

Dernek üyelerimiz

Derneğimizde veri tabanında ulaşabildiğimiz 320 adet kayıtlı üyemiz bulunuyor. Üyelerimizin tümü kendi alanlarında en üst noktalara erişmiş, gerek özel gerekse kamu kuruluşlarında üst düzey yöneticilik, müdürlük yapmış ve halen yapmakta olan, şirket sahipleri, genel müdürler, akademisyenler, bakanlar ve üst düzey devlet görevlilerinden oluşuyor. 320 üyemizden 270'i erkek, 50'si kadın. Mezunlarımız ağırlıklı

olarak 1980-1990 yılları aralığında yoğunlaşıyor. Derneğimize üyelik için mezun olma şartı arandığından öğrenci üyemiz bulunmuyor. Yönetim Kurulu toplantılarımız ayda bir yapıyor. Bunun dışında gerekli görüldüğü hallerde bir araya geliyoruz.

İTÜ Mezunları Gala Gecesi

Derneğimiz bugüne kadar mezunlarına yönelik iki tane resepsiyon, plaket takdimleri ve yakın zamanda bir gala gecesi yemeği yaptı.

10 Mayıs 2014 Cumartesi akşamı Lefkoşa Merit Hotel'de yaptığımız İTÜ Mezunları Gala Gecesi oldukça görkemli ve büyük bir organizasyon oldu. Adada yaşayan tüm İTÜ mezunlarını bir araya getirmeyi hedeflediğimiz bu gecede 50 ve 60 yıllık mezunlarımıza plaket takdimi yapıldı. Ayrıca dileyen mezunların derneğe üyelik işlemleri gerçekleştirildi, derneğin bundan sonraki hedef ve faaliyetleriyle ilgili bilgilendirme ve görüş alışverişi fırsatı yakalandı ve en önemlisi de eski dostlar ve arkadaşlar bir araya getirilerek İTÜ ruhu ve coşkusu tüm ihtişamıyla canlandırıldı.

Burs programı gündemde

Genç İTÜ'lülere burs sağlamak adına bir burs/ödül programı yönetim kurulumuzun gündeminde ve bu konuyla ilgili bütçe çalışmalarımız sürüyor. Ayrıca burs verme esaslarının belirleneceği bir yönetmelik ve mevzuat da kurul gündemimizde. Ama bu amaca ulaşmak için en önemli unsur bütçemizin hızlı ve etkili bir şekilde büyüyerek daha çok öğrenciye burs verebilir noktaya getirilmesi. Bu da mezunlarımızın yapacağı aidat ödemeleri ve bağışlar ile mümkün olacak.

Önümüzdeki dönem hedefleri

İTÜ-MEDEK olarak İTÜ'lü mezunlarımızın girişimleriyle öğrencilerimize staj imkanları sağlamak, İTÜ Mentoluk Projesi ile İTÜ'ye yeni giren öğrencilerimiz,

KKTC Ulaştırma Bakanlığı Müsteşarı ve İTÜ Mezunlar Derneği Kıbrıs Yönetim Kurulu Başkanı Sn. Suat Yeldener, Sn. Güngör Günkan'a 50. Yıl Mezuniyet Plaketini takdim ederken

T.C. Lefkoşa Büyükelçisi Sn. Halil İbrahim Akça, KKTC Eski Başbakanı Sn Hakkı Atun'a 50. Yıl Mezuniyet Plaketini takdim ederken

T.C. Lefkoşa Büyükelçisi Halil İbrahim Akça (İTÜ mezunu), KKTC Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Aziz Gürpınar (İTÜ mezunu), İTÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. İbrahim Özkol, Ulaştırma Bakanlığı Müsteşarı ve İTÜ Mezunları Derneği Kıbrıs Yönetim Kurulu Başkanı Dr. Suat Yeldener

İTÜ'de okuyan üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerimiz ve İTÜ'lü mezunlarımızdan oluşan gruplarla İTÜ'lü öğrencilerin İTÜ'deki ilk yıllarına ve mühendisliğe daha hızlı uyum sağlamaları ve ileriki meslek yaşamlarında kendilerine yol göstermek ve rehberlik etmek amaçlanıyor. Bunun dışında İTÜ-MEDEK Kariyer Merkezi

sayesinde mezunlarımıza nitelikli ve kariyerlerine uygun iş imkanları bulma konusunda yardımcı olmanın yanı sıra işverenler ve mezunlar arasında bir köprü oluşturmak hedefleniyor. İTÜ Dergisi'ni hayata geçirerek sanattan siyasete, ekonomiden cemiyet hayatına her konuda İTÜ farkını yaşatan bir dergiyle üyelerimize ulaşmayı

planlıyoruz. Dileyen üyeler yazı ve haber destekleriyle bu dergide yer alabilecekler. Yine İTÜ Satış Mekanı ile üyelerimizin İTÜ logolu ürünlere rahatlıkla ulaşmasının sağlanmasını hedefliyoruz. Son olarak İTÜ-MEDEK Dernek Üye Kartı ve İTÜ-MEDEK Kredi Kartı ile üyelerimiz İTÜ'lü olmanın getireceği birçok imkan ve ayrıcalıklardan yararlandırılacaklar.

Tüm mezunlar bir çatı altında

Mehmet Zorba
İnşaat
Mühendisi
İTÜ-KKTC
Mezunları
Derneği
Asbaşkanı

bulmuştum. Aynı zamanda İMO ve KTMMOB Genel Kurullarında hemen hemen aynı İTÜ mezunları topluluğunu bulur ve hasret giderirdik. Taşkışla'yı, Gümüşsuyu'nu ve Maçka'yı konuşur, eski günleri mutlulukla ve bazen de buruklukla anardık. Kıbrıs'ta ODTÜ Mezunları, KTÜ Mezunları, Mülkiye Mezunları dernekleri mevcut iken hep İTÜ Mezunları Derneği oluşmasını arzu etmiştim ve bu kısa bir süre içerisinde gerçekleşti. Genel Kurul beni çok mutlu etmişti. İTÜ Kampüsü Kuruluşu ve Yenierenköy, Yeşilköy'de büyük bir yerleşke oluşma projesi beni fazlasıyla

heyecanlandırdı, mutlu etti. İTÜ Mezunları Derneği Kıbrıs Yönetim Kurulu Asbaşkanı olarak çalışmak, hedefleri ileriye götürmek, ek bir enerji gerektiriyor. Aynı zamanda serbest meslek hayatımın içinde bunlar için zaman ayırmak da ayrı bir sorumluluk istiyor. Gönüllü olarak yönetim kurulundaki tüm arkadaşlarımla birlikte çok büyük hedeflerimiz var ve İTÜ mezunları bu hedefleri mutlaka ismi gibi büyük bir başarıyla gerçekleştirecek. Tüm İTÜ mezunu arkadaşlarıma mesleklerinde başarılar ve sağlıklı yaşam temenni ediyorum.

İTÜ İnşaat Fakültesi Taşkışla'dan mezun olduktan bir süre sonra Yeşilada Kıbrıs'ta çalışmaya başladığım zaman, İTÜ mezunlarının bazıları ile Gazimağusa ve Lefkoşa'da görüşme olanakları

Dernek bizi bir araya getirdi

Mehmet Başel
İşletme
Mühendisi
İTÜ-KKTC
Mezunları
Derneği Genel
Sekreteri

İTÜ mezunu ve İTÜ Mezunları Derneği üyesi olmak, gurur verici olduğu kadar, sorumluluk ve bir İTÜ'lü gibi davranma duygularımızı artırmaktadır. Yıllar önce İTÜ'den mezun olurken okul arkadaşlarımızın çoğuyla iletişimimizin biteceğini düşünmüştüm. Ancak teknolojik gelişmeler ve iletişim olanakları bizi yine bir araya getirdi ve İTÜ mezunu arkadaşlarımızın sadece yurt dışında değil, tüm dünyada mesleklerini icra ettiklerini veya tamamen

farklı alanlarda çok başarılı olduklarını görmek bizleri çok gururlandırdı.

İTÜ Mezunları Derneği - Kıbrıs, öncelikle Kıbrıslı mezunları bir araya getirerek ortak hareket etmemizi, birbirimize destek olmamızı ve güzel hedeflere doğru güç birliği yapmamızı sağlayacağı gibi, tüm İTÜ Mezunları Dernekleri ile iletişime geçip çok daha büyük bir güç olarak büyük başarılarımıza imza atmamızı sağlayacaktır.

İTÜ mezunu olmak

Tunç Adanır
Y. Mimar
İTÜ-KKTC
Mezunları
Derneği
Yönetim Kurulu
Üyesi

İTÜ'den mezun olmanın ilk anda ne kadar önemli olduğunu kestiremiyor veya farkına varamıyor olabilirsiniz. Yaşam ve meslek hayatınızın içerisinde, İTÜ formasyonu ile yetişen bizlerin, yaşam ve meslek hayatımıza ne kadar donanımlı yetiştirildiğimizi, edindiğimiz tecrübeler sonucunda anlayabiliyoruz. İTÜ-KKTC Mezunları Derneği'nde görev alma bilincinin temel amacı İTÜ'ye ve

orada öğrenim gören yeni nesillere, bir el atarak bu eğitim çıkarının sürekliliğini ve devamlılığını sağlamak olmalıdır. Yeni kurulan İTÜ-KKTC Mezunlar Derneğimizin amacı, tüm mezunları bir çatı altında toplayarak, onları kucaklamak, İTÜ birlik ve dayanışma gücünü sağlayarak Kıbrıs'ta İTÜ meşalesinin sürekli yanmasını sağlamak olacaktır.

İDİL İNŞAAT T. A. Ş.

İnşaat sektörü içinde 40 yılı geçen faaliyetimizde önümüzdeki yılları değil daima 10 yıllık dönemleri düşündük, planladık, uyguladık ve uygulamaktayız.

Darülaceze Cad. Biliş İş Merkezi No:31 Kat:1 Şişli İstanbul / TÜRKİYE
Tel : 0212 221 31 41 (Pbx) Faks : 0212 221 31 47 www.idilinsaat.com.tr

‘Diplomamı çerçevelettirip anneme götürdüm’

1983 yılında henüz üniversite öğrencisiyken çalışmaya başladığı ve sonradan sahibi olduğu Güzel Sanatlar’da 31’inci yılını dolduran Güzel Sanatlar Grubu’nun yönetim kurulu başkanı Yiğit Şardan’la, maceralı ve uzun süreli üniversite yolculuğundan Güzel Sanatlar’da adım adım nasıl yükseldiğine kadar hayatına dair pek çok konuyu konuştuk.

Yiğit ŞARDAN
Güzel Sanatlar Grubu
Yönetim Kurulu Başkanı

ajansın o zamanki sahibi bana lisan biliyorum diye iş verdi. “Hem çalış hem oku” dedi. Ben de öyle yapmak zorundaydım ama tabii öyle bir tam zamanlı çalışma temposuna girdim ki, okula gidememeye başladım. Hayatımın en zor 10 senesiydi. Hem çalışma hayatına çok konsantre oldum hem bir taraftan okumaya çalıştım. O zaman yanlış hatırlamıyorsam her dönem sekiz ders veriyorlardı. Dört senede toplam 64 kredi ediyor. Amerika’da üniversitede çift anadal artı yüksek lisans yapmak için 64 kredi alırsınız. Biz 64 kredi alıp sadece üniversite diploması alabildik. Tabii ben alamadım. 20 yaşında girdiğim üniversiteyi 30 yaşında pes edip bıraktım. Türkiye Ekonomisi dersim ve bitirme ödevim kalmıştı. Sonra 49 yaşında bir gün üniversitenin rektörü 8-10 tane eski İTÜ’lüyü başış yemeği için topladı. Aralarında en genci ve tek mezun olmayanı bendim. Ama herhalde herkes benim mezun olduğumu sanıyordu. Bir yerleşke yapacaklardı, ona başış toplamak için çağırdılar. Tabii utancımдан kimseye söylemiyorum üniversiteden mezun olmadım diye. O gün hepimiz belli başış miktarları verdik okulumuzun bu yerleşkeyi yapması için. Birkaç gün sonra telefonum çaldı. Açtım, karşımda İTÜ’nün Rektörü Muhammet Bey; “Yiğit Bey ben sizin mezun olmadığınızı bilmiyordum. Tesadüfen öğrendim” dedi. Maalesef ama o gün mezun olmadım diyemedim dedim. “Peki ne yapacaksınız?” dedi. Tamamen

Kısaca hayatınızdan bahsedebilir misiniz?

İstanbul’da doğdum. Ortaokulu Galatasaray Lisesi’nde, liseyi ise Robert Koleji’nde okudum. Daha sonra İsviçre’ye gittim. İsviçre’de okuma hayallerim vardı ama maalesef evdeki hesap çarşıya uymadı. Bir şekilde hesaplarımız tutmadı ve Türkiye’ye geri dönmek zorunda kaldım. Gitmeden önce sınava girmiştım, İTÜ İşletme Mühendisliği’ni kazanmıştım. 20 yaşında üniversiteye başlayabildim.

Zaten iki sene hazırlık okumuştum. Bir sene de yurtdışına gidince, üç sene gecikmeli olarak başladım üniversiteye. Hiç derse girmedim çünkü o yaşta çalışmaya başlamıştım.

Nerede?

Bu şirkette.

Nasıl karar verdiniz?

Türkiye’ye dönünce, daha lise mezunu olmama rağmen üniversitede okurken çalışmak zorunda kaldım. Tesadüfen bu

tesadüfen bu yemekten 2-3 ay önce Ak Parti hükümeti bir af çıkardı. O af kanununda üniversiteyle ilişkisi kesilen herkese tekrar okullarına kaydolma hakkı verdiler. Ben de o haktan faydalanarak tekrar kendimi kaydettirdim dedim. Çünkü annem çok üzülmüştü üniversiteyi bitiremediğim için. 49 yaşındaydım. Çağırdılar; "Ne yapacaksın?" dediler. Çalışacağım, inşallah veririm dedim. Rektör takip ediyor, bölüm başkanı takip ediyor. Herkesin haberi var. Acayip baskı hissetmeye başladım üzerimde. Sınav günü geldi çattı. Şu saatte şu sınıfa gel dediler. Uzun yıllar ders çalışmamışım, o sınava hazırlanmak için 900 sayfa falan okudum. Sınavda '2008'deki Türkiye krizinin ekonomi üzerindeki etkileri ne olacak?' diye sordular. Zaten konuya hakimim, onun ötesinde o kadar çok ekonomistin görüşünü okumuştum ki, beş sayfalık kağıdın sonuna kadar yazdım. A artı aldım dersten. Sonra bitirme projesi geldi. Birkaç gün kala bölüm başkanı dedi ki; "Yiğit, biz normalde üç hoca gireriz ve yarım saat süre veririz. Ama sen olduğun için sekiz kişi girmek istiyor. Senin için bir mahsuru var mı?" Dedim siz istedikten sonra ben ne diyebilirim. Taşkışla'da minik amfilerinden birine geldim. Arabadan iniyorum, tabii takım elbiseli kelli fellı bir adamım. Yukarı çıktım, güvenlik görevlisi "Buyurun beyefendi" dedi. Herhalde dekanla falan görüşeceğimi sanıyor. Elimde bir kağıt, dedim şuraya gideceğim. "Burası sınıf efendim" dedi. Biliyorum, ben bu sınıfa gideceğim, tarif edebilir misin dedim. Neyse tarif etti sınıfa gittim. Pek bilgisayar kullanmayı bilmem. Yanımda birisiyle gittim. Talebe olarak gidiyoruz ama yanımda bir tane arkadaş var bana yardımcı olacak, başlayacak sistemi. Yoksa rezil olurum, çünkü prezantasyonu bulamam bilgisayardan. Neyse başladım sunuma. "Senin zaman kısıtın yok, istediğin kadar anlatabilirsin" dediler. Bir saatten fazla konuşmuşum ondan sonra soru sormaya başladılar. Toplamı üç saati geçti. Bayağı kaptırdım kendimi, iş

hayatında yaptığım prezantasyonların benzerini yaparmışçasına. Ondan sonra rektör aradı tebrik etti bitirdiniz diye. Diplomamı aldım, çerçevelettirip anneme götürdüm. Dedim bunu evin duvarlarından birine asacaksın çünkü bu senin için. Biraz maceralı ve uzun sürede bitirdim üniversiteyi.

Bir süre sonra Teknik Üniversite öğrencilerine yönelik bir konferans vardı. Beni konuşmacı olarak çağırdılar. Herkes böyle zamanlarda gelir başarılarını anlatır. Ben size hayatta nerelerde çok fena çuvalladım onları anlatayım dedim. Başladım hayatımdaki bütün hataları anlatmaya. Belki bu hatalarımdan biriniz ders alır, faydam dokunmuş olur dedim. Herkes biraz şaşırıldı. Teknik Üniversite'yle yıllar sonra tekrar bir ilişkim başladı. Sonra bir ödül de verdiler. Ama yeni rektörlere tanışma fırsatımız olmadı.

Güzel Sanatlar'da işe girdiğinizde ne yapmaya başladınız?

Tercümanlık. Sonra yavaş yavaş yabancı birtakım müşteriler Türkiye'ye gelmeye başlayınca lisan bilen birisinin bu insanlarla müşteri ilişkilerini yürütmesi gerekti. Müşteri ilişkilerinde rol almaya başladım. Sonra baktım ki bu yabancı insanların reklamcılık anlayışını anlamak ve o doğrultuda yaratıcı işler yapmak için sadece yaratıcılık kafi değil, onların pazarlamaya yaklaşımlarını anlamak lazım. Oysa ben kendi kendime metinler yazmaya ve kreatif olarak çalışmaya başlamıştım. O da yetmedi, yazdığımız senaryoların bizzat gidip prodüksiyonunu yapmaya başladım. Dolayısıyla prodüksiyonu öğrenmeye başladım. O yetmedi, mesleğimizin en zor ve derinlik gerektiren kısımlarından bir tanesi stratejik planlamadır. Bir müşteri veya marka için marka mimarisi yaratabilme becerisidir. Bunu yapmak zorunda kaldım. Dolayısıyla metin yazarlığı, müşteri ilişkileri, prodüktörlük, stratejik planlama hepsini yapmak durumunda kaldım. Bir de bunu

ATV kanalının da kurucularındansınız. Onun hikayesi nedir?

Bir röportajımda bir gün bir iletişim grubunun başında olmak istiyordum demişim. Dinç Bilgin de benim röportajımı okumuş. O zaman Dinç Bilgin, Mehmet Emin Karamehmet ve Hüsnü Özyeğin atv'yi kurmak üzere ortaklık yapmışlardı. Beni aradılar, "Konuşmak istiyoruz" dediler. O zamanki ismi Sater. "Sater'i sen kurar mısın?" dediler. Ben televizyonculuğu bilmem ki neden bana böyle bir teklifte bulunuyorsunuz dedim. "Kimse bilmiyor" dediler. O zaman özel televizyonlar yeni yeni başlıyor. Kimse bilmiyor. "Beraber öğreniriz" dedi Dinç Bilgin. Sanıyorum Aralık ayıydı, Temmuz ayına kadar geçen sekiz ayda direğinden vericisine, stüdyolarından formatına kadar dizileri, programları, maçları her şeyiyle kanalı kurdum. Ama hayatımda en çok çalıştığım dönemdi. Hiç eve gitmedim. Haftanın yedi gününü çalıştım ve orayı kurdum. Bir gün bir yönetim kurulu toplantısı yapıyorduk. Kanalın ismini değiştirmek istiyordum dedim. "Kanalın ismi mi değiştirmiş" dediler. O zaman deneme yayınlarına başlamıştı. Sater kötü ve uzun vadede kullanılacak bir isim değil dedim. "Ne yapmak istiyorsunuz?" dediler. atv yapmak istiyordum dedim. Bir tartışma çıktı. Dedim atv, 'a' harfinden dolayı birinci kanal çağrışımını çok iyi yapabilecek bir kanal ismi. İkna oldular. Bütün kanal grafiklerini yurtdışında yaptırdım. O kalitede yoktu hiç. Zaten en başta kanalı kurardım ama uzun vadeli duramam demiştim. Sonra tekrar işimin başına geri döndüm.

P&G, Johnson and Johnson gibi uluslararası müşterilere hizmet verirken yapınca bu sefer şirketteki ehemmiyetim artmaya başladı. Yabancı bir ortak geldi. Lisan bildiğim için bir tek beni tanıdı ve bütün ilişkileri benim üzerimden yürüttü. Hem yabancı ortağın önemseydiği kişi hem çok uluslu şirkette müşterilerin önemseydiği kişi olarak şirkette palazlanmaya başladım. O zamanlar da Güzel Sanatlar, Türkiye'nin en büyük ajanslarından birisiydi. Sonra 25 yaşında kendi şirketimi kurmak üzere ayrılmaya karar verdim. Fakat şirketin büyük ortağı, beni işe alan kişi; "Gitmeyin, sizi hissedar yapayım ve yönetimi size devredebeyim. Kendimi yarı emekliye ayırayım. Yine gidip gelirim, size ağabeylik yaparım ama işi siz yönetin" dedi. 25 yaşında Güzel Sanatlar'ın genel müdürü oldum. Geçtiğimiz sene 31'inci senemi tamamladım Güzel Sanatlar Grubu'nda. Artık Grubu diyorum; çünkü o zaman bir tek ajanstı, şimdi 11 şirketli Türkiye'nin en büyük bağımsız iletişim grubu Güzel Sanatlar. Artık herhangi bir şirketi yönetmiyorum tek başına. Sadece bütün şirketleri yöneten insanlarla olan ilişkileri sürdürüyorum. Grubun yönetim kurulu başkanlığımı.

Sporla ilgili de pek çok görev yaptınız...

Federasyonlarda çok çalıştım. Sporla çok iç içe yaşadım. Basketbol federasyon yönetim kurulunda görev aldım, Formula 1'in kurucu üyelerinden bir tanesiyim. Türkiye'de 10 kişi bu fikri ortaya atıp, kuruluşu için çaba sarf etti. Onlardan birisiyim. Galatasaray'da üç dönem başkan yardımcılığı yaptım.

Galatasaray'da başkanlık yarışına da girdiniz...

Evet, 200 oyla rahmetli Özhan Canaydın'a kaybettim.

Bir gün başkan olmayı düşünüyor musunuz?

Kesinlikle istemiyorum. Ama bu işler sizin istemenizle değil, arkadaki insanların sizi itmesiyle oluyor. Bu

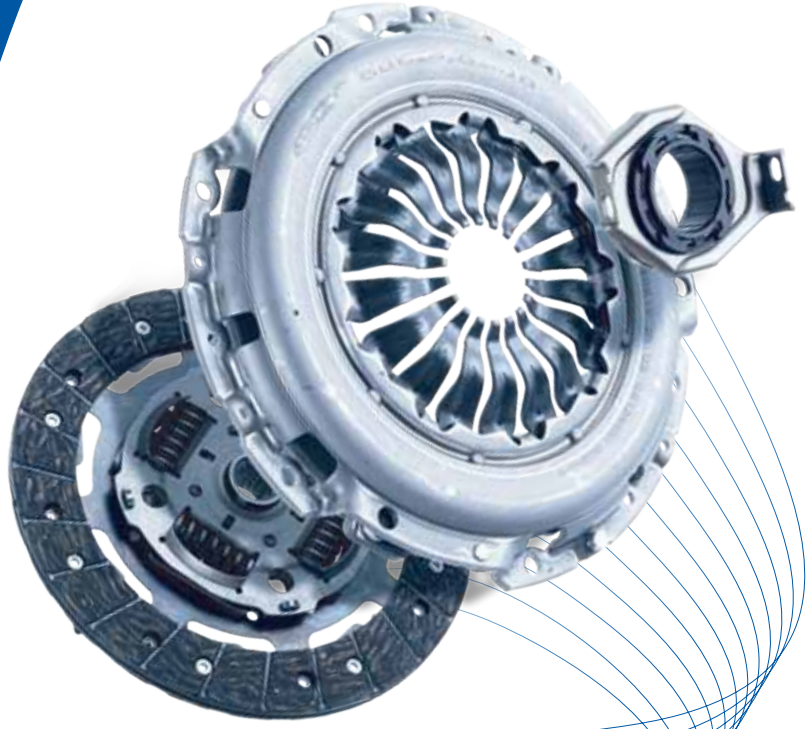
çeşit sosyal sorumluluk görevlerinin çoğunu birileri sizi arkadan ittiği için alıyorsunuz üzerinize. Açıkçası benim gönlümde öyle bir istek yok. Üç dönem Galatasaray başkan yardımcısı olarak hizmet ettim. Zor bir iş. Hiçbir hizmet cezasız kalmıyor bu çeşit sosyal sorumluluk projelerinde. Ben yeterince ceza çektiğimi düşünüyorum hizmet verme karşılığında. O yüzden bir daha bu işlere girmek istemiyorum. Hayatımın son 31 senesi fazlasıyla dolu geçti. Artık biraz daha kendime vakit ayırabilmeyi arzu ediyorum. Galatasaray çok sevdiğim bir camiydi, ona borcumu ödedim. Reklamcılık sektörü eklemek paramı kazandığım sektördü yıllarca. Reklamcılık Derneği'nin başkanlığını yaptım, ona borcumu ödedim. Şu anda Türkiye'nin bütün yaratıcı endüstrilerinin toplandığı YEKON Derneği'nin başkanlığını yapıyorum. Sinemacısından müzikçisine, grafik tasarımcısından reklamcısına kadar birçok farklı yaratıcı sektörün temsilcilerinin kurduğu bir dernek. Kuruluşu için iki buçuk senemi harcadım. Bir buçuk senedir de başkanlığımı. Umud ediyorum onu da sene sonunda devredeceğim.

Sektörünüzde tasarımın önemi nedir?

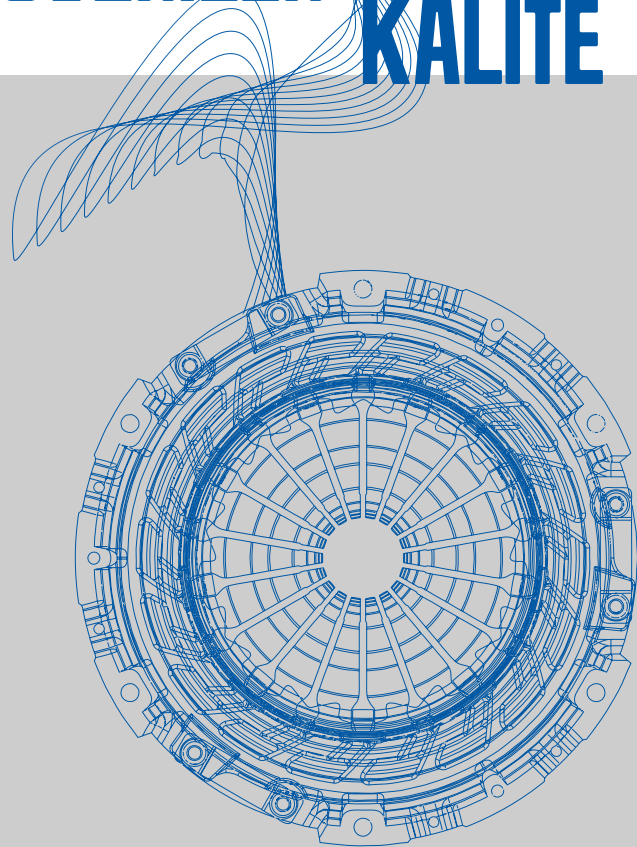
Çevremizdeki her şey bir tasarım ürünü. Tasarımın temelinde ne yatıyor? Yaratıcılık ve fikir. Bunun ülkede öneminin kavranması çok önemli. Geçen gün Ali Babacan bir beyanat verdi. Dedi ki, "2008 yılında kişi başına 10 bin dolar gelire geldik, 2014'te 11 bin dolara gelemedik." Orta gelir tuzağı dedikleri bir tuzak var. Bir yere kadar geliyorsunuz ama bir türlü oradan çıkıp 20 bin dolarlara gidemiyorsunuz. Türkiye 2023'te 20 bin dolar gelir hedef koydu kişi başına. Ama bu hedefe ulaşabilmek için sadece dünyanın otomotiv, kimya, elektronik, tekstil konusunda taşeronluğunu yapmamız kafi değil. Taşeronlar zengin olamazlar, müteahhitler zengin olur. Neden? Çünkü bir koku alırlar. Bu bölge, arazi gelişecek

derler. Sonra gider, orada bir arazi bulurlar. O araziye satın alacak finansal imkanı yaratırlar. Sonra orada bir şey hayal ederler, tasarlarlar. Sonra onu satarlar ve asıl büyük parayı da onlar kazanırlar. Taşeronlar sadece gelip tuğlaları üst üste koyar veya demirleri takar. Dolayısıyla düz iş yaparak bir ülkenin zenginleşmesi mümkün değil. YEKON'un da kuruluş amacı bu. Yaptığımız işin tasarımına önem vermezsek, yaptığımız her işe akıl koymazsak bu ülkenin zenginleştiğini göremeyiz. Dolayısıyla gerçekten bu ülkenin zenginleşmesini istiyorsak inovasyona, AR-GE'ye, tasarıma, yaratıcılığa, markalaşmaya daha çok önem vermek ve katma değerli hizmet ve mal üretmek zorundayız.

Bunun çok güzel bir örneğini size kendi ürettiğimiz bir üründen vereyim. Bizim şirketlerimizden biri bir televizyon yapım şirketi olan MED Yapım. Bundan kaç sene önce 'Doktorlar' diye bir dizi yaptık. Bu diziyi Türk televizyonlarına tam 13 kere sattık. İlk satışında para kazanmıştık, rafta duruyordu. Bize maliyeti de yoktu. Birisi daha geldi, bir daha sattık. Sonra baktık yurtdışında da istiyorlar. Mülkiyetini değil yayın haklarını sattık. Sonra yayın hakları iki üç defadan sonra bize geri geldi. Bir daha sattık. Harcadığımız bir liraya karşı tam bir lira kazanmışız. Yani yüzde 100 kazanç yaratmış. Ve bu kazancın önemli bir kısmı da yurtdışından gelmiş. Cari açık diyoruz, işte cari açık böyle kapanıyor. Birçok farklı yaratıcı endüstri bir araya geliyor ve bir televizyon dizisi yaratıyor. Demek hepsini iyi yapıyoruz ki, yaptığımız mal Japonya'dan İtalya'ya kadar rağbet görüyor. Türkiye dünyanın en önemli televizyon içerikçilerinden biri olma yolunda. Bunu yapabilmek için sahip olunması gereken unsurlar bu ülkede var. Tasarım da bu ülkede bunlardan birisi. Tasarıma önem verilmesi önemli. İmalatçıların tasarımcılarla beraber çalışarak bir şeyler üretmesi lazım.

GÜVENİLEN KALİTE

MA-PA Makina Parçaları Endüstrisi A.Ş.

TOSB Organize Sanayi Bölgesi

1.Cadde 22 41420 Çayırova / KOCAELİ-TÜRKİYE

Telefon: +90 262 658 07 00 Fax +90 262 658 0690

www.mapa.com.tr | mapa@mapa.com.tr

‘Tüm uğraşım iyi insan yetiştirmek’

1968 yılında İTÜ Elektrik Fakültesi’nden mezun olan Dr. Rüstem Eyüboğlu, 1985 yılında mühendislikten daha ağır basan eğitim sevdasıyla Eyüboğlu Eğitim Kurumlarının ilk kolejini kurdu. Dr. Rüstem Eyüboğlu’yla İTÜ’deki yıllarından mezun olduktan sonra neler yaptığına kadar hayatının önemli noktalarını konuştuk...

Dr. Rüstem Eyüboğlu
Eyüboğlu Eğitim Kurumları Kurucusu

Üniversitede İTÜ’yü seçmenizin özel sebepleri var mıydı?

Vefa Lisesi’nin fen bölümünden mezun oldum. O yıllarda fenden mezun olanlar ya mühendis ya da doktor oluyordu. Fen A’dan sekiz arkadaş mühendisliği tercih ettik. Benim tercihim inşaat mühendisliğiydi ama elektrik mühendisliğini kazandım. O yıllarda merkezi sınav sistemi yoktu. Her üniversitenin

fakülteleri kendi sınavını yapıyordu. Teknik Üniversite’nin sınavları daha değişik ve ağırdı. Sınavdaki soruların yarısını yaptım ve bin puan üzerinden 530 aldım. Belki daha fazla puan alabilirdim ancak tuvalete gitmem gerekti. Rica ettim ama dışarı çıkarmadılar. Ben de sınav kağıdımı vererek sınavı yarıda bırakmak zorunda kaldım. Sınavı kazanamayacağımı zannetmişim

ama elektrik fakültesini kazandım. 100-120 kişi alıyordu her fakülte. Taşkılla İnşaat Fakültesi’ne asılmıştı sonuçlar. Çok sevinmiştik tabii. Sonuçları gördükten sonra Sirkeci’ye koştuk, arı rozeti almak için... Çok heyecanlı günlerdi.

Ne zaman mezun oldunuz?

1962 yılında girdim, 1968’de mezun oldum.

Nasıldı o zaman sınıflar? Kız öğrenciler az mıydı?

Genellikle erkekti. Bizim sınıfta iki, makinede bir kız öğrenci vardı. Kız öğrenciler genellikle mimarlık fakültesine giderlerdi. Makine, kimya, elektrik mühendisliğinde üç, dört tane kız öğrenci olurdu. O yıllarda beş yıl okuyorduk ve yüksek mühendis olarak mezun oluyorduk. Ama kötü yıllardı, anarşinin olduğu yıllar.

Nasıl bir atmosfer vardı?

Ne yazık ki çok kötü... Okullar kapanıyor, anarşi kol geziyordu üniversitelerde. Olaylarda, İTÜ ile Yıldız Teknik Üniversitesi başı çekerd. İstanbul Üniversitesi'nde de hukuk fakültesi öncülük yapardı. Eğitime sık sık ara verilmek zorunda kalınırdı. Bir ara üniversite açıldı, derslerimi verdim ve 1968'de mezun olabildim. Ondan sonra olaylar nedeniyle okul yine kapandı. Derslerini veremeyen devre arkadaşlarım 1972'de mezun oldular. Hiç unutmuyorum, Rektör Bedri Karafakioğlu ile Gümüşsuyu'ndan aşağıya, üniversiteye doğru yürüyorduk. Okulun açılmasını istiyorduk. Birden girişin üzerinden üstümüze, yangın söndürme tüpü sıktılar. Üniversiteyi açmadılar. Ben, ne sağcı ne solcuydum. İşim gücüm ders çalışmaktı. Kendi devremdeki çocuklardan yedi yaş büyüktüm. Dolayısıyla olayları net görebiliyordum. Olayların içinde fakülteden arkadaşlarımız da vardı. Örneğin, Hasan Yalçınlar önce fakültenin sonra da Teknik Üniversite'nin Öğrenci Birliği Başkanı oldu. Hâlâ yaşayan görüştüğüm dostlarım var. Artık yetmişli yaşlardayız ve bizim için sağ-sol yok. Ama geriye dönüp baktığımda bir kez daha, o gençlere yazık olduğunu görüyorum. Sonuçta hepsi öldü o çocukların.

Mezun olduktan sonra ne yaptınız?

Mezun olduktan sonra İller Bankası'nda çalışmaya başladım. Görev yerim önce Ankara'daydı,

daha sonra Rize'ye tayin oldum. 1.700 lira maaş, 700 lira da Rize'de görev yaptığım için ek ücret alıyordum. O günler için 2.400 lira iyi bir maaştı. O dönemde köyleri aydınlatma projesinde çalıştım ve sonra askere gittim.

Askerden sonra?

Yedek subaylığımı Taşkızak Tersanesi'nde yaptım. Kimsenin çözemediği bir arızayı bulduğum için fabrika müdürü yapmışlardı beni. Kısa sürede tersanede 'çok zeki bir mühendis var' diye, adım herkes tarafından bilinir oldu. Oysaki arızayı tesadüfen bulmuştum ve şunu hep söylerim: tesadüfler insanları bazen rezil, bazen de vezir yapar. Ben o vezirlerdenim. Daha sonra İstinye Tersanesi Denizcilik Bankası'na girdim. Orada üç buçuk yıl elektrik şefliği yaptıktan sonra Yıldız Teknik Üniversitesi'nde asistan olarak çalışmaya devam ettim.

İş hayatını bırakıp akademisyenliğe geçmeye nasıl karar verdiniz?

İstinye Tersanesi'nde elektrik şefi olarak görev yaptığım dönemde tersaneye üniversiteden stajyer öğrenciler gelirdi. 1973'te çok güzel, çalışkan, zeki bir kız öğrenci geldi stajyer olarak. Adı Burçak'tı. Sonradan evleneceğim kız, hayat arkadaşım... Burçak, Yıldız Teknik Üniversitesi birinci sınıf öğrencisiydi. Birlikte çalıştığımız o dönemde bana akademiye asistan olmamı önerdi. Ben de, çalışma disiplini olarak kendimi akademik çalışmalara son derece yakın hissediyordum. Bir diğer deyişle mühendislik yapmayı değil, akademisyen olmayı sevdim. Aslına bakarsanız bende bitmeyen bir eğitim sevdası var. Bunun için bugün, Eyüboğlu Eğitim Kurumları 44'üncü yılında.

Eyüboğlu Eğitim Kurumları'nı kurma fikri nasıl çıktı?

Eyüboğlu Eğitim Kurumları'ndan önce Arı Dershanesi'ni kurdum.

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde akademisyen olarak görev yaparken diğer yandan Arı Dershanesi'nde de dersler veriyordum. Bu, hayatım boyunca hep böyle oldu. Hep birkaç işi birlikte yaptım. Dershanede matematik hocalığı yaparken, çocukların çok iyi yetişmediklerine tanık oldum. Zaten bir okul kurma düşüm hep vardı. Dershane sürecinde gördüğüm bu eksiklik, okul kurma projemin temelini oluşturdu ve 1985 yılında Eyüboğlu Koleji'ni kurdum.

Şu an Türkiye'de eğitim konusundaki sorunlar neler?

Aslında eğitim sadece Türkiye'nin değil, tüm dünyanın sorunu. Eğitim, ülkenin ekonomisi, siyasi yapısı, örf ve âdetleriyle yakından ilişkisi olan bir kavram. Ekonomisi güçlü olan devletlerde, eğitim ve öğretimin bir arada yürümesi gerekiyor. Kaliteli eğitim-öğretimin temel koşullarından birinin öğretmenlerin özlük haklarını alabilmesi olduğunu belirtmeliyim. Bu son derece önemli, çünkü toplumları yetiştirenler, öğretmenlerimiz. Dolayısıyla öğretmeni ekonomik yönden sıkıntıya düşürürseniz, onun bilimsel, akademik çalışma yapmasını da, iyi insan yetiştirmesini de engellemiş oluyorsunuz. Eyüboğlu Eğitim Kurumları olarak bizim uğraşımız bu yönde: iyi insan, iyi vatandaş yetiştirmek. Bugün geldiğimiz noktada çok mutluyum. Yetiştirdiğimiz öğrenciler hayatlarında çok güzel pozisyonlarda yer alıyor ve iyi insan profili sergiliyorlar.

Hayatınızın dönüm noktası nedir?

1948'de ilkokulu bitirdim ve 1958'e kadar işçilik yaptım. İstanbul'da ayakkabı boyacılığı, garsonluk, komilik yaptım, gazete sattım, tornacı çırağı oldum... Yapmadığım şey yoktu. Dönüm noktam, işçilikten okula dönüşüm oldu.

İTÜ Mezunlar Yurdu'nun açılışı gerçekleşti

İTÜ'lü yeni kuşaklara ilave yurt olanakları sağlamak amacıyla, 2011 yılında başlatılan İTÜ Mezunlar Meydanı projesi kapsamında 2 bine yakın İTÜ mezununun bağışlarıyla yapılan İTÜ Mezunlar Yurdu'nun açılışı 12 Nisan 2014 Cumartesi günü gerçekleşti.

Mezunlar Yurdu'nun açılış töreninde ilk konuşmayı İTÜ Mezunları Derneği Başkanı Erol Bilecik yaptı. Teknik Üniversite'de her gün pek çok etkinliğin olduğunu, çok keyifli projelere imza atıldığını ve bunun onurunu, keyfini yaşadıklarını söyleyen Bilecik; "Bugün de bunlardan bir tanesini yaşıyoruz. Birazdan açılışını yapacağımız İTÜ Mezunlar Yurdu yaklaşık 2 bine yaklaşan mezunun ortak katkılarıyla yapılmış olan bir proje olacak. Bu bakımdan değeri fazlasıyla büyük. Öncelikle büyük teşekkürümü sayıları 2 bine yaklaşan değerli mezunlara ediyorum. Yaklaşık 70'i aşkın oda bağışı yapıldı. Birçoğu şu an aramızda olan çok değerli mezunlarımıza, misafirlerimize ve gönüldeşlere yürekten teşekkür

ediyorum. Bizim için çok keyifli bir hayaldi. Yönetim kurulu olarak böyle bir Mezunlar Meydanı ve arkasından da doğacak akarlarla bir yurdun hatta yurtların

yapılması projesi ortaya çıkınca çok heyecanlanmıştık. Mezunlar Derneği olarak son dönem itibarıyla yönetim kurulumuzla beraber 10-15 tane önemli projeye

Erol Bilecik
İTÜ Mezunları Derneği Eski Başkanı

imza atarken Mezunlar Meydanı ve akarlarla yapılacak olan bu Mezunlar Derneği Yurdu bizi en çok heyecanlandıran projeydi. Hatta ilk günleri sizlere gerçekten tarif etmem mümkün değil. Fikir önderi Çağatay Özdoğru ve yönetim kuruluna çok teşekkür ediyorum. Bu değerli camianın bir parçası olmak ve bir miktar katkıda bulunmaktan çok büyük keyif alıyoruz. Önümüzdeki dönem bu projeler daha da gelişecek, yeni genç arkadaşlarımız yönetimi devralacak. Bu yönetimler neticesinde çitimizi daha da yukarılara çıkararak işlere imza atmış olacağız. Özellikle Hüseyin Kahvecioğlu hocama teşekkür etmek istiyorum. Heyecanla projemizi kendisine götürdüğümüz zaman çok hızlı bir şekilde ele alıp, mezunlar yurdumuzun bu hale gelmesine imzasını attı” dedi.

Törenin ikinci konuşması için tüm mezunlar adına konuşma yapmak üzere Sinan Dumlu söz aldı. 1984-1988 yılları arasında İTÜ’de bu kampüsün ilk öğrencilerinden biri olarak kontrol ve bilgisayar mühendisliği bölümünde eğitim alan Dumlu, konuşmasında şunları söyledi: “Bir tatlı tesadüf olarak okula girişimin 30’uncu yılında mezunlar adına konuşma fırsatı yakaladım. Benim gibi bilgisayar ve iletişim

sektöründe çalışan arkadaşlarım olduğu gibi inşaat sektöründe yöneticilik yapan, girişimcilik yapan, Bodrum’da işi bırakıp emekli olmuş arkadaşlarım da var. Ama hepimiz açısından bir ana nokta var ki o da İstanbul Teknik Üniversitesi’nin hayatımızda, arkadaşlıklarımızda ve tecrübelerimizde oynamış olduğu roldür. Öncelikle bu yurdun yapılmasında öncülük edip katkıda bulunan tüm mezunlara, mezunlar adına da teşekkür ederim. Hayatım boyunca bana verilen tüm işleri, verilmese bile sorumlu hissettiğim tüm işleri İTÜ’den aldığım eğitimle elimden geldiğince en iyi şekilde, gocunmadan ve başarıyla yapmaya çalıştım. Ve bu zaman zarfında bir tip şirket ve kurumdan uzak kalmaya çalıştım. Eski bir atasözü vardır. Derler ki, “küçük adamların büyük gölgelerinin olduğu yerde güneş batıyor demektir.” İstanbul Teknik Üniversitesi hiçbir zaman böyle bir yer olmamıştır. Öğretim üyeleri, öğrencileri ve mezunlarıyla da böyle bir yer olmayacaktır.”

Sinan Dumlu
Avaya Türkiye Genel Müdürü

Son olarak İTÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet Karaca konuşmasını yapmak üzere sahneye çıktı. Böyle mutlu bir günde kendilerini onurlandırdığı için mezunlara teşekkür ederek konuşmasına

başlayan Karaca; “İstanbul Teknik Üniversitesi Türkiye’nin en eski üniversitesi. En eski, en gelişmiş ve sürekliliği devam eden yegane kurumdur. Bunu tescilledik. Böyle bir kurumun mensubu olmak, mezunu olmak inanın ki müthiş

Mehmet Karaca
İTÜ Rektörü

gurur veriyor. Gerçekten simgesel olarak eskilerin deyişiyle imece usulüyle yapılmış en önemli projelerden bir tanesi. İrili ufaklı bir sürü sorunları oldu, birikimde sıkıntılarımız oldu ama bugün sona erdirdik. Yaklaşık bir aydır da gençlerimizi burada barındırıyoruz. Yurdun önemini benim anlatmama gerek yok. Kuruma aidiyeti bağlayan en önemli öğelerden bir tanesi yurt hayatı, yurtdaki anıdır. Bu açıdan yurtlar, kurumun aidiyeti geleceğinin bekasıdır. Böyle bir projede emeği geçen bütün herkese başta yönetim kurulu başkanı Erol Bilecik ve çalışma arkadaşlarına, sizlere, irili ufaklı destekleri olan herkese çok teşekkür ederim.”

Konuşmaların ardından Rektörle birlikte kurdeleyi kesmek üzere sahneye Bülent Demirel, Keskin Keser, Cahit İdil, Kemal Selçuker, Çağatay Özdoğru, Haluk Taner, Veli Tan Kirtiş ve Erol Bilecik davet edildi. Kurdele kesiminin ardından tüm mezunlar, Mezunlar Yurdu’nu gezdi.

Yurt açılışında büyük sevinç yaşandı

Erol Bilecik

İTÜ Mezunları Derneği Eski Başkanı
Index Grup CEO

Bu proje, Mezunlar Derneği olarak yönetime geldiğimizde gördüğümüz muazzam bir rüya gibiydi sanki. Belki çok proje hayata geçirdik ama bu projenin düşüncesi bile bizi müthiş heyecanlandırmıştı. Hakikaten çocuklar gibi insanı sevindiren bazı duygular olur. Bu proje de onlardan bir tanesiydi çünkü binlerce mezunun ortak emeğinin, katkısının, heyecanının, sevincinin ve hatta hüznünün sonucudur. Öncelikle Mezunlar Meydanı ortaya çıktı ve bu meydanın oluşturduğu akarla da biraz önce açılışını yaptığımız o görkemli ve iyi donatımı yapılmış Mezunlar Yurdu ortaya çıktı. Özellikle Anadolu'dan gelen çocuklarımız için düzgün

noktalarda barınabilme imkanı veriyor olmaktan hakikaten çok gururlu, onurluyuz.

Haluk Taner

Safer Endüstri Yönetim Kurulu
Başkan Yardımcısı

Bugün hepimiz için çok mutlu bir gün. Benim için bu yurdun esas anlamı, Teknik Üniversite tarihinde zannediyorum ilk kez bu kadar çok sayıda mezunun katılımıyla bir eserin meydana getirilmiş olması oldu. Öğrencilerimize ve üniversitemize hayırlı olmasını diliyorum.

Cahit İdil

İnşaat Yüksek Mühendisi
İdil İnşaat Yönetim Kurulu Başkanı
Biz Gümüşsuyu yurdundan geldik buralara. Altı kişilik yatacak yerlerimiz vardı ama buranın

şartlarıyla kabili kıyas değildi. Allah bu günleri de gösterdi. Bütün arkadaşların hep birlikte yaptıkları bir şey. Ufacık ufacık birikimlerini birleştirip 2 bine yakın arkadaşla beraber bu güzellik yapılmış. Odaları gezdim, gördüm. Çok güzel, ideal bir yurt. Allah daha iyilerini nasip eder inşallah.

Çağatay Özdoğru

Esas Holding CEO

Çok güzel hissediyorum kendimi. 1600 kişinin katkısıyla yapılmış bir yurt. Müthiş bir şey. İnsanlar vefat eden aile bireyleri için yardımda bulundular. Geldiler burada onların isimlerini gördüler ve hüznülediler. Ve böyle bir projeye görevimi tamamlamaktan da son derece mutluyum.

Daima yanımda, yakınımnda...

Sevdikleriniz 7/24 güvende...

Acil Yardım Asistanı, acil bir durum yaşanması halinde, en kısa ve kolay yoldan Medline Alarm Merkezi'ne ulaşmanızı sağlayan basit, kullanımı kolay bir teknolojik cihazdır. Kişi, telefonuna ulaşması ya da herhangi bir tuş çevirmesine gerek kalmadan, cihaz üzerindeki bir tuşa basarak Medline doktoruna ulaşabilecek hatta cihaz üzerindeki mikrofon sayesinde karşılıklı olarak doktorla konuşabilecektir. Hayati bir tehlike yaşıyorsa kendisine ambulans ekibi yönlendirilecektir.

- Acil Yardım Asistanı • Acil Sağlık Hizmeti • Telefon ile Tıbbi Danışmanlık • Sağlık Kuruluşlarında Fırsatlar

Detaylı bilgi için;

0212 331 20 20

www.medlineacil.com

medline
acil sağlık
444 12 12

MEZUNLAR YURDU

METAG İNŞAAT TİCARET A.Ş.

İNŞAAT SEKTÖRÜNDE 46 YILLIK TECRÜBE İLE YOLUMUZA EMİN ADIMLARLA DEVAM EDİYORUZ...

Hava Alanları

Köprüler & Kavşaklar - Oto Yollar

Tahıl Siloları (Anahtar Teslim)

Binalar (Anahtar Teslim)

- Toplu Konut ve Villalar
- Hastane ve Sanatoryumlar
- Oteller ve Turistik Tesisler
- Banka - Ticari Merkez ve Ofis Binaları
- Bina Restorasyonları
- Okul- Cami ve Kütüphaneler
- Özel Yapılar (Kule- Su Depoları vb.)

Endüstriyel Tesisler (Anahtar Teslim)

- Tekstil Sanayi
- Gıda Sektörü, Şeker Sanayi
- Kireç Fabrikaları
- İnşaat Malzemeleri Sanayi
- Petrol Rafinerileri
- Deniz Yapıları**
- Limanlar, İskeleler, Rıhtımlar
- Akarsu Yapıları & Sulama Tesisleri
- Pompa İstasyonları & Arıtma Tesisleri
- Tarihi Eser Restorasyonları

www.metag.com.tr

İTÜ Onur Günü onurlandırdı

İTÜ Mezunları Derneği tarafından bu yıl birincisi düzenlenen 'İTÜ Onur Günü' 23 Mart Pazar günü İstanbul Teknik Üniversitesi Süleyman Demirel Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. Yaklaşık 300 onursal üyeyi bir araya getiren etkinlikte onursal üye olmaya hak kazanan mezunlara onur belgeleri verildi. Bunun yanı sıra mezunlara teşekkür etme imkanı yaratması açısından da bu etkinlik bir ilkti.

Saat 14:00'da kokteyllle açılan etkinlik, 15:30'da konuşmalarla başladı. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'yla açılan programın yayın akışını Yüksek Mühendis-Mimar Levent Aksüt yürüttü. Konuşmalara geçilmeden önce Levent Aksüt misafirlere içinde kendi bestesi olan 'Sitem ve Coşku'nun olduğu keman dinletisini sundu.

Süleyman Demirel'in yolladığı mesajın okunmasının ardından İTÜ Mezunları Derneği Başkanı Erol Bilecik konuşmasını yapmak üzere

sahneye çıktı. Teknik Üniversite'nin dün olduğu gibi bugün de çağdaş yolculuğunu devam ettireceğini söyleyen Bilecik, konuşmasında Mezunlar Derneği olarak bugüne kadar neler yaptıklarını ve gündem maddelerini kısa bir sunumla anlattı. Sunumunda derneğin web sitesinden İTÜ Mezunları Derneği üyeleri için kart uygulamasına, Mühendisname dergisinden İTÜ Mezunlar Meydanı ve Mezunlar Yurdu'nun inşaatına, verilen girişimcilik derslerinden İTÜ logo lu ürünlerin satışına, burs

Erol Bilecik
İTÜ Mezunları Derneği Eski Başkanı

komitesinden Kariyer Merkezi'ne ve İTÜ Mezunları Derneği logolu kredi kartına kadar yaptıkları çalışmaları anlattı.

Erol Bilecik'ten sonra konuşmasını yapmak üzere İTÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ali Fuat Aydın sahneye çıktı. "Bir İTÜ mezunu olarak sizlere seslenmekten büyük mutluluk duyuyorum" diyerek sözlerine başlayan Aydın, "İTÜ'yü İTÜ yapan akademik kalitesidir. Bilimin ve teknolojinin üretildiği yer, ilklere imza atmasıdır. En önemli parçalardan biri de siz

mezunlarımızıdır. Geçmişten bugüne ülkemizin dört bir yanının inşasına İTÜ mezunları imza atmıştır. İTÜ mezunlarının emeği vardır. İTÜ bu yıl 245'inci yaşını kutluyor. Mezunlar Derneğimizin güçlü olması, ülkemizin dört bir yanındaki İTÜ mezunlarına ulaşması üniversitemiz için büyük önem taşımaktadır. Mezunlarımıza ulaşmadaki başarının yükseltilmesi adına üniversitemizdeki her birimin üzerine düşeni yapmak üzere hazır olduğumu bilmenizi isterim. Bu seçkin davet ve tüm özverili çalışmaları için teşekkür ediyorum" diye devam etti.

Törenin bir diğer konuşmacısı da İTÜ Mezunları Derneği Onursal Üyesi, İnşaat Yüksek Mühendisi Cahit İdil oldu. Sevgi ve saygı üzerine kurulan ve muazzam hale gelen camianın temelinde mezunlar ve üniversite arasındaki işbirliğinin

olduğunu söyleyen İdil, "Gönlüme koyup yapamadığım bir şey kalmıştır. İTÜ Huzur Evi. Bu büyük bir ihtiyaçtır. İnşallah hep birlikte bunu da bir şekilde getirebiliriz" dedi.

Sonrasında İTÜ Eski Rektörü ve İTÜ Mezunları Derneği Onursal Üyesi Prof. Dr. Reşat Baykal da bir konuşma yapmak üzere sahneye çıktı. İTÜ'nün ülkenin kalkınmasına katkı sağlayan mühendis, mimar, bilim insanı, sanayici, sanatçı ve önde gelen politikacıları yetiştiren köklü bir kuruluş olduğunu ve Teknik Üniversitelerin duayeni olduğunu söyleyen Baykal, ilk teknik eğitim kurumu olmasının yanında teknolojinin pek çok alanında ilk televizyon yayını, dijital bilgisayar, ilk rüzgar tüneli, gemi model deneyi laboratuvarı, Teknopark gibi ilkleri gerçekleştirmesinin önemini

vurguladı. Konuşmasına İTÜ mezunlarını bünyesinde toplayan kuruluşları anlatarak devam etti.

Törenin son konuşmacısı İTÜ Mezunları Derneği Onursal Üyesi, Yüksek Mühendis Keskin Keser oldu. Konuşmasına böyle bir etkinlikte üyelerin bir araya gelmesini sağlayan Mezunlar Derneği Başkanı ve çalışma arkadaşlarına teşekkür ederek başlayan Keser, derneğin özellikle son iki senede 5-10 yıla sığacak işleri yaparak büyük bir aşama kaydetmesinden bahsetti. Sonrasında şöyle devam etti: "Özellikle yatırım araştırma fonlarının sağlanmasında kampüse yardımlar, hibeler sağlanmasında rektörlük teşkilatıyla Mezunlar Derneğimizin sıkı işbirliğinin gerektiğine inanıyorum. Bugün konu olan yabancı dil furçası yüzünden iyi öğrencileri kaybeder gibi olduk. Özel teşebbüsteki dostlarımızın ticari ilişkileri sonucunda kampüsümüze firmalardan hibeler alınabilir. Bu şekilde inanıyorum ki 15-20 sene sonra İngilizce modası geçtiğinde bizim üniversitemiz yine eski statüsüne kavuşacaktır."

Tören İnci Çayırılı yönetimindeki İTÜ Mezunları Türk Müziği Korosu konserinin ardından, onur belgelerinin verilmesiyle sona erdi.

ETKİNLİK

Ağ ve iletişim teknolojileri distribütörü Neteks, dünya BT devi Cisco tarafından düzenlenen Cisco Türkiye İş Ortakları Zirvesi'nde, 2013'te göstermiş olduğu başarılı performansı ve ticari pazarlarda yüzde 70 oranındaki büyüme başarısı nedeniyle "Yılın Distribütörü" seçildi.

Bu ödülün arka planında yer alan tüm iş ortaklarımıza ve alanında uzman çalışanlarımıza teşekkür ediyoruz.

Netex

www.neteks.com.tr

Hezarfen Ahmet Çelebi Heykeli tamamlandı

İTÜ Mezunu Dr. Y. Mühendis Keskin Keser'in bağışçısı olduğu, heykeltıraş Mehmet Aksoy tarafından İTÜ Ayazağa yerleşkesine yapılan Hezarfen Ahmet Çelebi Heykeli'nin açılışı gerçekleşti.

Dr. Y. Mühendis Keskin Keser

İTÜ Ayazağa yerleşkesinde yer alan ve yedi buçuk yılda tamamlanan Hezarfen Ahmet Çelebi heykelinin açılışı 23 Mayıs Cuma günü, İTÜ Günü kapsamında gerçekleştirildi.

Açılış törenine, İTÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet Karaca, eski rektörlerden Prof. Dr. Hüseyin Faruk Karadoğan, heykelin bağışçısı İTÜ mezunu Dr. Y. Mühendis Keskin Keser, heykeltıraş Mehmet Aksoy ve üniversite mensupları ile mezunları katıldı.

Açılışta konuşma yapan eserin sahibi heykeltıraş Mehmet Aksoy, sözlerine uzun bir aradan sonra heykelin açılmasına vesile olan Rektör Prof. Dr. Mehmet Karaca'ya teşekkür ederek başladı. Hezarfen Ahmet Çelebi'nin kendisini bilime, ilime adanmış ve bu yolda hayatını riske etmiş bir isim olduğunu, heykelini yaparken bizzat kendisinden ilham aldığı söyledi.

Heykelin bağışçısı olan İTÜ mezunu

Dr. Y. Mühendis Keskin Keser de eserin İTÜ'ye kazandırılmasındaki süreçten bahsetti. 2006 yılının sonunda başlayan heykelin yapım sürecinin tamamlanmasının yedi buçuk yılı bulduğunu söyleyen Keser, eserin üniversiteye kazandırılmasında rolü olan önceki dönem rektörlerinden Prof. Dr. Hüseyin Faruk Karadoğan ile Prof. Dr. Muhammed Şahin'e ve Rektör Prof. Dr. Mehmet Karaca'ya bu sürece sundukları katkıdan dolayı teşekkür etti.

Açılışta bir diğer konuşmayı da Rektör Prof. Dr. Mehmet Karaca yaptı. "Gördüğümüz bu eser uzun soluklu bir çalışmanın ürünü olarak üniversitemize seçkin bir sanat eseri olarak kazandırıldı. Bu eserin tamamlanması bize nasip olduğu için kendimi şanslı hissediyorum" diyen Karaca, sözlerine şöyle devam etti: "Hezarfen Ahmet Çelebi, uçmayı başaran ilk Türk insanıdır. Bu vizyon ve başarıya sahip bilim insanına atfen yapılan bir heykelle sahip olmak da en çok İTÜ'ye yakışırdı. 241 yıldır öncü ve örnek olan üniversitemiz bilimin, teknolojinin uluslararası

merkezlerinden biridir. Böylesi anlamlı bir eserin üniversitemize kazandırılmasında pay sahibi olan bağışçımız Keskin Keser'e, eserin sahibi Mehmet Aksoy'a, çalışmaya destek sunan önceki dönem rektörlerimize ve genel sekreterliğimize teşekkür ediyorum."

Konuşmaların ardından Rektör Prof. Dr. Mehmet Karaca tarafından Mehmet Aksoy'a teşekkür plaketi verildi.

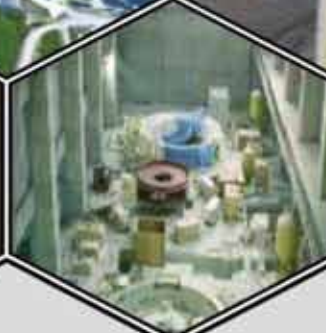
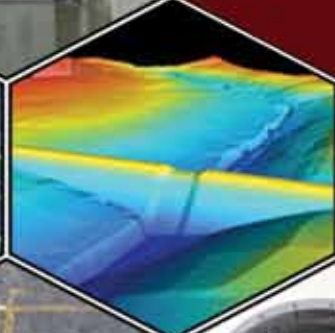

Faaliyet Alanlarımız

- Barajlar ve Göletler
- Otoyollar ve Yollar
- Tüneller ve Köprüler
- Sulama ve Drenaj
- Hidroelektrik Santraller
- Harita
- Jeoloji ve Jeoteknik
- Havza Planlamaları

Hizmetlerimiz

- Planlama
- Projelendirme
- Danışmanlık

PETEK PROJE
Mühendislik Müşavirlik A.Ş.

Çetin Emeç Bulv. 1314. Cad. 1331. Sok. 3/6 ANKARA

Tel:0(312) 472 83 07 Fax:0(312) 472 83 09

E-Posta: petek@petek.com.tr Web: www.petek.com.tr

Türk Müşavirler
Mühendisler ve
Mimarlar Birliği
(TMMMB)

Uluslararası
Müşavir
Mühendisler
Federasyonu

Avrupa Müşavir
Mühendislik
Birlikleri
Federasyonu

Türk Mühendis ve
Mimar Odaları
Birliği - İnşaat
Mühendisleri
Odası (IMO)

ISO 9001:2008

Mühendishane'de musiki

1974 yılında ilk çalışmalarına başlayan İTÜ Mezunları Türk Sanat Müziği Topluluğu 40'ıncı yılını kutluyor. Hüseyin Cevahiroğlu, İTÜ MTMT'nin tarihini kaleme aldı.

Mühendishane diye adlandırıldığı dönemden bu yana, 241 yıldır Türkiye'nin ana itici güçlerinden biri olma özelliğini ve önemini kaybetmeyen İstanbul Teknik Üniversitesi, teknik adamlar yetiştiren bir kurum olmasının yanında, ülkesinin kültürüne aşina aydınları toplum hayatına kazandırarak, kökleri derinlere uzanan eğitim kurumları arasında.

Kasım 1973'te Makine Fakültesi öğrencisi olan Osman Simav ve 27 arkadaşı tarafından kurulan İTÜ Türk Musikisi Korosu, ilk çalışmalarına 1974 yılında başladı. 1977'de İTÜ Müzik Merkezi'ne dönüştü ve diğer korolar eklendi. 1988 yılında İTÜ Mezunları Türk Müziği Topluluğu ismini alarak mezun faaliyetlerine devam ederken, bir taraftan da öğrencilerin ve mensupların

katıldığı koro faaliyetleri sürdü. Gümüşsuyu A101 amfisinde bir neyzen ve bir kanuni öğrencinin bulunduğu ilk çalışmalar, 30 Kasım 1974'te Sözer Yaşmut yönetiminde başladı. İlk konser 28 Mayıs 1975 tarihinde 620 kişiye verildi. Daha sonraki çalışmalar, anarşiden dolayı basket salonlarında, manken ve hosteslik okulu olan LCC salonlarında, Nişantaşı'ndaki konservatuvarının tarihi binasında ve son olarak Taşkılla binası 216 no'lu derslikte yapılmak zorunda kalındı.

1974-1976 yılları arasında Sözer Yaşmut'la çalışmaya devam eden koro, 1976-1977 yılları arasında Bekir Sıtkı Sezgin ile çalışmalarını yürüttü. Fakat konser verilemedi.

Ocak 1977'de İnci Çayırılı ile çalışmaya başlayan koromuz, Prof. Dr. Mehmet Küçükdoğu'nun

verdiği destekle daha da büyüdü ve İTÜ Müzik Merkezi kuruldu. Türk Sanat Müziği korosunun yanında, Şahin Gültekin ve sonrasında Taşkın Doğanışık yönetiminde Türk Halk Müziği korosu, Serdar Öztürk yönetiminde Çok Sesli Müzik Korosu kuruldu ve çalışmalar başladı.

En parlak dönemini İnci Çayırılı'nın çalıştırdığı 1977-1988 arasında yaşayan sanat müziği koromuz, 1985-1997 yılları arasında Eser Ciner Çolakoğlu, 2007-2008 arasında Taylan Kendirli ve Ferhat Ersoy, 2008-2010 arasında Emel Gültekin ve 2010 yılından sonra İTÜ Türk Müziği Kulübü olarak Prof. Dr. İbrahim Eksin desteğinde ve Mustafa Şahin yönetiminde çalışmalarını sürdürdü.

1977-1985 yılları arasında İnci

Sahnede ilk konser 10.1975

A101'de çalışma Haziran 1975

sanatçıları arasında kanunlarıyla merhum Halil Karaduman, Mithat Özyilmazel, İhsan Özer, Göksel Baktagir, Ahmet Meter; kemençeleriyle Ahmet Kadri Rizeli, Selim Güler, Derya Türkan; kemanlarıyla Hasan Esen, Kemal Caba; neyleriyle Sadrettin Özçimi, Arif Erdebil, Doğan Dikmen; tamburlarıyla Özgen Gürbüz, Necip Gülses, Mehmet Şeker, Hakan Talu, Dr. Rifat Doğan; udlarıyla Ömer Şatıroğlu, Mehmet Emin Bitmez, Yurdal Tokcan; viyolonselleriyle Uğur Işık, Emrullah Şengüller; ritim sazlarıyla Fahrettin Yarkın gibi isimler bulunuyordu. Ses gurubunda ise merhum Ahad Uruk, Mehmet Şafak, Nazan Karahasanoğlu Sivacı, Çiğdem Kırömeroğlu Yarkın gibi isimleri sayabiliriz.

Rusya Başkırđistan Ufa Konseri 1993

Taşkışla'da çalışma 5.10.2013

konser verildi. Bu konserin birinci bölümünde halen Mustafa Şahin yönetimindeki öğrenci, öğretmen ve mensupların oluşturduğu İTÜ Türk Müziği Kulübü, ikinci bölümünde İTÜ MTMT sahne aldı.

İTÜ MTMT altı yılı üst üste olmak kaydıyla uluslararası İstanbul festivallerinde, 1992 Yarımca ve 1996 YKB Gençlik Festivali'nde, üniversitemizde pek çok kez, 1993 yılında Rusya Başkırđistan Özerk Cumhuriyeti'nde verdiği konserlerin yanında televizyon programları, paneller, konferanslar gibi etkinlikleri de düzenlemiştir.

Koronun çalışmalarına katılan o günlerin öğrencileri, günümüzün ünlüleri olan saz

İTÜ MTMT aynı zamanda İTÜ Mezunları Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı. Hem koroda hem dernekte görev alanların içinde Haluk Taner, Reşit Öz, İlhan Burçoğlu ve Hüseyin Cevahiroğlu'nu sayabiliriz. Bugüne kadar bu korolara destek veren Ercüment Berker, A. Rasim Büyüktür, Kemal Erguvanlı, Selahattin Anık, Orhan Bozkurt, Mete Sümer, Müfit Yorulmaz, Mutlu Sümer, Mehmet Küçükdoğu, Ahmet Arısoy, İbrahim Eksin, Filiz Karaosmanoğlu gibi hocalarımızın yanında bütün rektörlerimize, 40 yıl konserimizi gerçekleştirmek üzere desteğini esirgemeyen rektörümüz Mehmet Karaca'ya ve İTÜ Geliştirme Vakfına çok teşekkür ederiz.

Çayırılı yönetiminde çalışan öğrenciler, mezun olduktan sonra tekrar bir araya gelip 1988'de İTÜ Mezunları Türk Müziği Topluluğu (İTÜ MTMT) adını alarak yalnızca mezunlara yönelik bir topluluğa dönüştü ve 1996'ya kadar başarılarına yenilerini ekledi. Bu tarihten sonra uzun bir süre çalışmalarına ara veren İTÜ MTMT, 2013 yılında 40'inci yılını kutlamak amacıyla toplandı. Cemal Reşit Rey konser salonunda çok başarılı bir

Gerçek bir lider nasıl olur?

20. yüzyılın ilk yarısı savaşlarla geçti. Kentler, kasabalar, köyler bombalandı. Milyonlarca insan yaşamını yitirdi. İnsanlığın tarihi mirasının en güzel eserleri yakıldı, yıkıldı. Sınırlar değişti. İkinci yarıdaysa, gelişme ve sanayileşme çalışmaları adı altında, doğa tahrip edildi. Nehirler, göller, su kaynakları, denizler hatta okyanuslar kirlendi. Su kaynakları azaldı. Ormanlar ve tarım yapılabilir araziler hızlı kentleşme ve çarpık sanayileşmeye kurban edildi.

21. yüzyıla ekonomik, sosyal ve siyasi krizler ve artan çevre sorunları eşliğinde girdik. Yıllarca, sadece rekabete, büyümeye ve karlılığa odaklanan iş dünyası, acil çözüm bekleyen sorunlarla karşı karşıya kaldığından emin olunca, 'sürdürülebilirlik' çalışmalarının sayısı artmaya başladı.

Günümüzde, iş dünyasının geçmiştekinden daha farklı bakış açılarına ihtiyacı var. Şirketler içinde yaşadıkları topluma, iş yaptıkları tüm alanlara ve genelde dünyaya karşı sorumlu olduklarını anlamalıdır. Yöneticiler, iş süreçlerini hızla dönüştürmek için yollar aramalı, çalışanlarına, müşterilerine ve topluma daha mutlu bir dünya sunmayı misyon olarak görmeliler.

Her fırsatta genç nüfusuyla övünen ülkemiz, ne yazık ki gençlere ışık tutacak lider örnekleri sunmakta zorlanıyor. Tüm şirketlere, eğitim kuruluşlarına, STK'lara ve medyaya başarılı örnekleri sunmak konusunda büyük görev düşüyor.

Liderin beş özelliği

Liderlik öğretilen bir beceridir. Gerçek liderler kendilerini sürekli olarak geliştirmek için çalışırlar, yaşamları boyunca öğrenmek zorunda olduklarını bilirler. Türkiye'de ve dünyadaki başarılı yöneticileri ve liderleri incelediğimizde beş temel ortak özellikleri olduğunu görebiliriz.

1. Kesintisiz eğitim

Yöneticilerin büyük bir bölümü orta kademeye kadar eğitime açık olmayı sürdürür. Sonra günlük yaşamın rutini içinde, okumaya, öğrenmeye ve kendisini geliştirmeye daha az

zaman ayırmaya başlar. Giderek yeni gelişmelere ve dönüşümlere uzak kalır. Sanal ve kısır bir dünyaya mahkum olur. Gerçek bir lider, her gününü yeni şeyler öğrenmeye, yeni insanlar tanımaya ayırmalıdır. Pazarlara, marketlere gitmeli, caddelerde dolaşmalı, kitle ulaşım araçlarına binmeli, bolca kitap okumalı, filmler seyretmeli, yeni eğitim programlarına katılmalıdır. Zamanın bir bölümünü gençlerle, tüketicilerle, sahada çalışan kendi ekibiyle konuşarak geçirmelidir.

2. Olumlu bakış açısı

Bir yöneticinin eleştirel, saldırgan, suçlayan bir tavır içinde olması, şirketine sadece mutsuzluk verir. Başarıyı azaltır. Çalışanlara korku salarak, verimlilik elde edilemez. İnsan beyni olumsuz bir mesaj aldığı anda, savunmaya geçer. Beden, kendisini tehlikede hissettiği için, kaçma ve savaşma için gerekli hormonları salgılar. Sürekli olarak gerilim içinde yaşayan kişilerde, sadece ruhsal değil, ciddi fiziki sorunlar çıkmasının nedenlerinden birisi vücudun hormonal sisteminin bozulmasıdır. Gerçek bir lider, birlikte çalıştığı insanların, makineler ya da köleler olmadığını bilir, onlara saygıyla ve sevgiyle yaklaşır. Sorunları karşı tarafı suçlandırma ve cezalandırma fırsatı olarak görmez. Sorunları aşmayı ve hatalardan öğrenmeyi şirket kültürü haline getirmek için çalışır.

3. Açık iletişim

Sadece kendisi konuşan, yanındakileri azarlayan ve sindiren bir yönetici asla lider olamaz. Bir lider çevresindekilere kulak verir. Soruları ve sorunları anlamaya çalışır. Yöneticiler, çalışanlarıyla, müşterileriyle ve içinde yaşadığı ülkenin vatandaşlarıyla diyalog kurmak zorundadırlar. İşe özel aracıyla gelen, çalışma saatlerini ofisine kapanarak geçiren, yemeklerini lüks restoranlarda yiyen yöneticiler zamanın ruhunu anlayamazlar. Liderlik yolculuğu, hayatın her alanına yakın olmayı ve gerçeklere tüm açıklığıyla bakmayı gerektirir.

4. Çeşitliliği kucaklamak

Çalışma ortamında şiddet ve nefret söylemlerinin olmamasına özen göstermek gerekir. Yöneticiler ırk, etnik

Fatoş Karahasan

Bilgi Üniversitesi Öğretim Üyesi
Capital ve Tempo Dergileri Yazarı

köken, sosyal sınıf, cinsiyet, yaş gibi ayrımlardan uzak durmalı, yılmadan ve usanmadan her fırsatta eşitliğe ve adalete önem verdiğini vurgulamalıdır. Çeşitliliği kabul eden bir yönetici, mutlu ve huzurlu bir çalışma ortamı yaratır. Yöneticiler buldukları kurumlardaki herkesin takım çalışması, iletişim ve kriz yönetimi eğitimleri almasını sağlamalıdır. Unutmamak gerekir ki insanları birleştirmek, ayırmaktan daha kolaydır.

5. İşbirliğine açıklık

İş dünyası kendi başına var olamaz. Dünyaya karşı sorumlulukları vardır. Yöneticilerin, yerel ve küresel sorunların çözümü için hükümetler, STK'lar ve vatandaşlarla birlikte el ele vererek çalışması gerekir. Gezegemimizin geleceği bu 'altın üçgen'in inşasına bağlıdır. Tüm markalar kaynaklarını vicdanlı bir biçimde kullanmaya özen göstermek zorundadır. Kalıcı başarılar için, sürdürülebilir iş ortaklıklarına ihtiyaç vardır. Yöneticiler, topluma ve gençlere 'rol model' olmak zorundadır.

Kalabalıkların yükselen sesi

İletişim ve bilişim sektörlerinde yaşanan hızlı değişim hayatın her alanında etkili oluyor. Geçmişin kuralı ve planlı çalışma biçimleri, belirsizlikle dolu yeni dünya düzenini yönetmekte yetersiz kalıyor. Kalabalıkların sesi yükseliyor, otoritelerin iktidar alanı daralıyor. Dijital dünyanın sonsuzluğunda kaybolmamanın yolu, insana yakın olmaktan ve saygı, sevgi, sorumluluk, vicdan gibi kavramları yeniden keşfetmekten geçiyor.

Gündoğın'nın incisi...
Nefes kesen manzaralı evler

Timur Sirt

İnsan tasarımın merkezinde

Tüketici zamanını en çok neye harcıyorsa tasarım sürecinde etkili oluyor. Radyo, sinema ve televizyon döneminin ardından akıllı telefon, tablet, yani internet ekranı yeni nesil tasarımın simgesi oldu.

Eğer 60'lı 70'li yılların mahsulüyseniz, bilgisayarlarla tanışıklığınız gençlik yıllarınızı bulmuştur. Oyunla tanışmak için de çok uzun süre beklememişsinizdir. O zamanlar, sadece kurumların devasa odalarında tamamen hapsedilmiş bir görüntüydü bilgisayarlar.

Farenin bilgisayarlarda kullanım tarihi 1960'ların başını buluyor. O günden bugüne gelene kadar, farklı tasarım ve teknolojileri kullansa da farenin

çalışma prensipleri değişmedi. Masaüstünden dizüstüne 10 yıl içinde taşınsa da mühendis tasarımı olmaktan kurtulamadı.

Gölgemiz bilgisayarın üstünde

İnsanın gölgesi henüz bilgisayarlara düşmediği dönemlerde, farenin şeklindeki radikal değişiklik bile şaşırmamıza yetiyordu. İnsanın gölgesi bilgisayarların üstüne hayat tarzına yaklaştıkça düştü. İnterneti ve mobil araçları hayatımızın içinde nerede ve ne zaman olduğuna bakmadan kullanmak onların daha kişisel araçlara dönüşmesini sağladı. Böylece bilgisayarlara gerçek insan gölgesi dokunmatik ekranlarla düştü.

Dokunmayı öğrendik

Aslında bilgisayar veya akıllı telefonlar dokunmatik ekranlarla tanışmak için Apple'ı beklemek zorunda değildi. Ancak internetin hayat tarzı olmasını beklemek zorundaydı. Yani medya değişmeliydi. İnsanların o ekrana bakmak istemesini sağlayacak daha insanca şeyler olması gerekiyordu. İşte bu durumu yaratan en önemli değişiklik internet, mobil ve sosyal ağların dönüşümüyle gerçekleşti.

Tasarım yıldızı neden teknoloji

Yıllardır asosyal olmakla suçlanan mühendisler ve teknoloji şirketi çalışanları nasıl bir anda tasarımın merkezine yerleşti? Herkes büyük bir hayranlıkla Apple, Google ve Facebook gibi internet ve teknoloji devlerini takip etmeye başladı. Yaratıcılığın teknolojiyle, disiplinle ve gelenekle oluşacağını düşünmek size de aptalca gelebilir. Oysa her ikisinin uygun oranda karışımı sağlanırsa iyi bir çözüm elde edileceği çok açık.

Sosyal ağlar doğumu hızlandırdı

İnsan merkezli tasarımın doğmasının en önemli sebeplerinden biri de sosyal ağların getirdiği süreç. Sadece teknoloji değil tasarım da milyonlara ulaşmaya başladı. İki yaşındaki çocuktan 80 yaşında ihtiyar delikanlılara kadar herkesin Facebook benzeri sosyal ağlarda buluşmasını sağlayan insan merkezli tasarımlar oldu. Bunu sadece donanım değil, menülerin tasarımı da yeni dönemin tasarım öğelerinde etkili olduğunu gösteriyor. Yani teknoloji artık dar ve uzmanlaşmış bir kitle için değil, herkes için insan merkezli yeni bir tasarıma kavuştu. Bu yüzden yaş ve kuşak farkı olmadan herkes dokunmatik ekranlı bir tablete ya da akıllı telefona sahip olabiliyor.

**İTÜ mezunlarına
ve İTÜ'lü işverenlere
müjde**

Sistem
Network Uzmanlığı

Yazılım Uzmanlığı

İşe almak istediğiniz
elemanlarınızı seçin, 8.000 TL
değerindeki bilişim uzmanlık
eğitimlerinin tamamını
ücretsiz olarak verelim

Başvuru ve Detaylı Bilgi için:

Ali İnce ali.ince@smartpro.com.tr

Tel: 0216 338 55 66 Bahariye Cad. Kırtasiyeci Sok. No.50 Altıyol 34710 Kadıköy - İSTANBUL

www.smartpro.com.tr

Omo Vadisi'nde ilginç bir yolculuk

Bugün dağlık bölgede yaşayan Dorzeleri ziyaret edeceğiz... 12 Dorze Köyü'nde toplam 7 bin 800 kişi yaşıyor. Guge Dağları'nın yamaçlarında Dorzeler teraslar oluşturarak tütün, baharat, yulaf, elma ve yalancı muz yetiştiriyorlar. Ancak esas meslekleri dokumacılık.

Harel Dağları'nı yanımıza alıp Rift Vadisi boyunca ilerliyoruz. Yol genelde asfalt ve düz.

Bu savan coğrafyasında sarı bidonlarla nehirden su taşıyan insan ve eşekler, şemsiye ağaçları, artık bir ağaca dönüşmüş dev kaktüsler, gat toptancıları, yiyecek bekleyen babunlar bize yolda eşlik ediyor.

Bir ara bir yerel pazarda duruyoruz. Etrafımız sarılıyor. Bir anne ile baba kucaklarındaki çocuklarını gezi arkadaşlarımız Pakize ile Ayşin'e 20 avroya satmaya çalışıyor. "Alın götürün" diyorlar. Çocuk ağlıyor, sanki durumu anlamış gibi. Öğlen yemeğimiz bu kez peynir ve yumurtalı sandviç ile muz idi. İnekler sıska, eşekler sıska, keçiler sıska, insanlar da sıska. Kısacası bu coğrafyada şişman yok.

Dorze Köyü, Chamo Gölü tekne gezisi ve aşırı sıcak!

Babun ve yabani domuzların eşliğinde göl manzaralı kahvaltımızı alıyoruz. Bugün dağlık bölgede yaşayan Dorzeleri ziyaret edeceğiz... 12 Dorze Köyü'nde toplam 7 bin 800 kişi yaşıyor. Guge Dağları'nın yamaçlarında Dorzeler teraslar oluşturarak tütün, baharat, yulaf, elma ve yalancı muz yetiştiriyorlar. Ancak esas meslekleri dokumacılık. Pamuğu pazardan satın alıp hanımları iplik haline getiriyor, erkekleri ise tezgâhlarda

dokuyup şapka, kumaş, şal, eşarp ve kilim üretiyorlar. Devlet her 18 yaşına basan vatandaşına ücretsiz 175 metrekare arazi veriyormuş. Ancak bu ülkede arazi sadece devlete ait ve mirasla çocuklarına geçemiyor.

Rehberimizin adı 'Geta'. Kıvrıkcık saçları ile tipik bir 'rasta'. Yalancı muzun hem yapraklarından hem de gövdesinden istifade ediyorlar. Liflerinden ise iplik hazırlanıyor. Yapraklarını hayvanlar yiyor. Gövdesini iyice ezip havasız ortamda üç ay bekletince peynire benzeyen bir ürün oluşuyor. Onu da hamur yapıp, saçta kızartıyor ve bal ya da acı sosla yiyorlar.

Zamanında dedeleri bu bölgedeki filleri avlamış. Şimdi evlerini fil başı şeklinde inşa ederek belki de günah çıkartıyorlar. Bambudan evleri çok yüksek (12 metre) çünkü ufacık kırmızı karıncalar bunları hızla öğütüyormuş. Evlerinin içinde örümcek besliyorlar ki örümcek bu karıncaları avlasın! Gerekince 60 dorze genci, evi daha sağlam başka bir araziye taşıyormuş. Yine de evlerin ömrü 120 yıl kadar sürüyormuş. Ne de olsa bambu dünyanın en sağlam yapı elemanı.

Çiğ etin yanında araki içiyorlar. Arkadaşlar da denedi. Sert bir içki. Buğday, anason, beyaz mısır ve sarımsaktan hazırlıyorlarmış.

Prof. Dr. Orhan KURAL
Türkiye Gezinler Kulübü
Kurucu Başkanı
kural@itu.edu.tr

Dönüşte kalça hareketleri ağırlıklı ilginç dorze dansını yollarda çocuklar başarıyla uyguluyorlar. Çok farklı bir dans türü.

Yemekten sonra Chamo Gölü'nde tekne gezintisine gidiyoruz. Sazlıklarda daima farklı su kuşlarına rastlamak mümkün... Suyun olduğu coğrafyada yaşam devam eder. Sahilde ağzı açık yatan uzun timsahlara ve arada bir kafasını çıkartan bir su aygırına rastlıyoruz.

Ballı içkiler, mavi kuşlar, şemsiye ağaçları, koşuşan çocuklar, işte Güney Etiyopya!
Sessiz bir doğa...
Huzurlu bir ortam...
Bir gecenin daha sonu...

Arba Minch gezintisi - Animist Konsolar - Key-hfer Pazarı ziyareti, kıpkızıl bir yolculuk

Konso Kabilesi yükseklerde yaşıyor. Çalışkanlar, tarım ve hayvancılıkla geçiniyorlar. Konsoların dokuz klanı köylerinde karışık olarak yaşıyor.

Tarımda devrim yaratıp verimsiz tepe ve vadilere teraslar yaparak yeşillendirmişler ve böylece bölgeye yağmuru getirmişler. Bu üretkenlikleri ve çalışkanlıklarıyla 2013 yılında UNESCO Dünya Kültür Mirasına dâhil olmuşlar. Çoğu animist ancak bir bölümü Protestan ve Ortodoks dinini kabul etmiş.

Biz, konsoların Amole köyünü ziyaret ettik. Başkentleri ise Konso.

Birer sanat eseri olan 'waga' diye anılan ürkütücü tahta oyma mezar totemleri çalınmaya başlanınca müzelerde korunma altına alınmış. Rehberimizin adı 'Tesfay' yani 'Ümit'.

Animist toplum atalarına ve yaşlılarına hürmet eder. Onları üzmemek istemez, çünkü ruhlarının geri dönüp evdekileri rahatsız edeceğine inanırlar. Cenaze törenleri önemlidir. Mezarların ihtişamı da önemlidir. Örneğin şefleri ölünce kokacağı için mide ile bağırsaklarını çıkarıp bir çeşit mumya şeklinde hazırlayıp saklarlar ve ancak dokuz yıl, dokuz ay, dokuz hafta, dokuz gün ve dokuz saat sonra şeflerini büyük bir törenle toprağa verirler. Köyde yürüyoruz, ufak çocuklara

“

Konsolar, tarımda devrim yaratıp verimsiz tepe ve vadilere teraslar yaparak yeşillendirmişler ve böylece bölgeye yağmuru getirmişler. Bu üretkenlikleri ve çalışkanlıklarıyla 2013 yılında UNESCO Dünya Kültür Mirasına dâhil olmuşlar.

”

para ve hediye vermemizi istemiyorlar; çünkü dilenmeye alışıp okula gitmiyorlarmış. Köyde sokaklar dar ve taş duvarlarla sınırlanmış. Böylece köye hırsız ve düşmanların girmesini önüyorlarmış.

Köy evinde 12 yaşından büyük bekar erkek çocukları ve misafirler kalıyorlar. Bu çocuklar köyü yangın ve diğer tehlikelerden koruyor. Eşi hamile olan erkekler de yaramazlık yapmasın diye çocukları doğana kadar burada yatıyor. Etrafı çitlerle çevrili olan köy evinde bir gölgelik, bir mutfak, bir yatak odası ve bir de kiler bulunuyor. Kahveyi satıp, kabuklarını farklı baharatlarla

pişirip kendileri içiyor. Ayrıca köyün erkeklerinin toplanıp yerel birayı yudumladığı kahve benzeri özel mekânlar göze çarpıyor.

Köyün ana meydanındaki 60 kilogram ağırlığındaki oval taş, evlenmek isteyen delikanlılar kaldırıp omzunun üstünden atmak zorunda... Yemin taşının önünde ise şüpheli kişi köyün şefinin huzurunda suçsuz olduğuna dair yemin edermiş.

'Nesil ağacı' (Generation Tree) çok sayıda koparılmış ağaç kütüğünden oluşuyor. Her kütük bir nesil olarak kabul edilen 18 yılı temsil ediyor. Böylece köyün yaşı ortaya çıkıyor.

Key-hfer (kıvıll toprak) pazar yerinde fotoğraf çekmek pek öyle kolay değil! Önce fotoğrafını çekmek istediğiniz şahısla pazarlık etmek gerekiyor. Pazarda Tsemay ile Benna kabileleri ile karşılaşılıyor. Giysileri, takıları ve davranışlarıyla sahiden çok farklılar. Benna erkekleri küpeli ve boyalı. Gayet havalı. Aşağı Omo vadisinde 20'ye yakın kabile var. Omo Nehri neticede Turkana gölüne dökülüyor. Güney Sudan sınırına yakın Turmi'de Buska Lodge'a ulaşıyoruz. Şu anda gezimizin en güney noktasındayız. Ve bir gecenin daha sonu!

İşte Mursiler ve tarih öncesine bir yolculuk

Araçlarımızla Mogo Millî Parkı'na giriyoruz. Aslında ismi dışında pek ortada millî park kalmamış. Bu bölge meğerse şeker kamışı ekimine açılıyormuş. Onlarca iş makinesi ve kamyon sürekli hareket halinde. Başaran hayvanlar komşu Gambella Millî Parkı'na kaçabilmiş. Kaçamayanlar yolda ölüsünü gördüğümüz ufacık dig-dig gibi yollarda eziliyor. Dönüşümüzde etrafına akbabalar toplanmıştı. Akbabalar doğanın çöp toplayıcısıdır. Ama buna rağmen yolun kenarında yatan bir leopar gördük. Onun da sonu hiç iyi değil.

Mursilerin ortalama nüfusu 6 bin civarı. Maso ile Omo nehirlerinin buluştuğu alçak topraklarda kavurucu bir sıcak altında hayvancılık ve tarımla uğraşarak yaşamlarını ve geleneklerini korumaya çalışıyorlar. Bu göçmen kabile yağışlı ve kurak mevsimlerde nehrin çekilmesine paralel olarak yer değiştiriyor.

Yol boyunca ormanlık alanlar maalesef yakılmış. Böylece hayvanları için taze ot elde etmeye çalışıyorlar ama bu arada eko-sistem de yok ediliyor. Binlerce böcek, hayvan ve faydalı organizma yanıyor.

Yağışlı mevsim olan eylül ayında hasat aldıktan sonra Mursiler bir şenlik yapıyorlar. Evlenmek isteyen delikanlı elindeki sopayla diğeri pes edene kadar dövüşüyormuş. Sonra devlet şiddet içeren bu uygulamayı yasaklamış. Vücutları beyaz çizgili çocuklar ve sırim gibi bedenleriyle Mursi erkekleri hemen hemen çıplak. Hanımların göğüsleri de ortada. Meğerse Mursiler bizler gibi üstlerine kıyafet giyenlere bu yükü niye taşıyorlar diye şaşarlarmış. Yanlarında köpekleri eksik olmuyor. Mursiler aslında cengaver ve agresif bir toplum. Hayvan hırsızlığı veya kız kaçırma kabileler arası bir savaş nedeni oluyor. Ellerinden Kalaşnikof ve AK47 eksik olmuyor. Düşmanını öldüren Mursi bugün bile kahraman kabul edilir.

Ziyaret için bir grup gelince koni şeklindeki sazdan kulübeleri önünde toplanıp bir sıra oluşturuyorlar. Daha süslü ve ilginç olan 20 adet kadın, 20 kadar erkek fotoğraf için seçiliyor. Hediyesi 80 dolar civarı. Bu para karşılığı onlarla 10 dakika kadar fotoğraf çekebilirsiniz. Aslında bir

Mursi köyünü ziyarete ortalama günde üç grup gelse, bu bir günde 300 dolar eder. Etiyopya standartlarında iyi para! Bu parayı yiyecek, tarım aleti ve hayvan satın almak için kullanıyorlarmış. Daha sonra bir tanesiyle özel kişisel fotoğraf çekeyim dersiniz, hediyesi 10-20 bırr.

Bu kabilenin en büyük özelliği kulaklarına ve dudaklarına taktıkları 'levi' denen kilden tabaklar. Bize ne kadar itici ve tuhaf görünse de bu tabaklar sosyal statü ve bir çeşit zenginlik göstergesi. 12 yaşına ulaşan her Mursi kızının iri bir dikenle kulağı deliniyor. 20 yaşına gelen kızın ise öndeki dört dişi çekiliyor. Sonra dudağı kesiliyor ve yaranın kapanması bir odun parçasıyla önleniyor. Genç kız kendi hazırladığı tabağı uzayan dudağına yerleştiriyor. Tabağın büyüklüğü gittikçe artırılıyor. Sonunda tabak 6 cm çapına kadar ulaşıyor. Tabağın boyutu büyüdükçe genç kadının başlık parası da artıyor.

Bu bölgeye yakın yaşayan Bodi Kabilesi'nde her ailenin seçtiği

bir bekâr çocuk bal-süt ve hayvan kaniyla beslenirmiş. Sonra bu çocuklar tek tek tartılırmış. Birinci gelen aile onurlandırılırmış.

Safari parkının terasında otururken bir bağırışma, bir tezahürat duydum. "Nedir?" diye sordum. "Müsabaka var" dediler. Bakayım belki ilginç pozlar yakalarım diye elimde fotoğraf makinem bir garsonla beraber yola koyulduk. Dereye geldik. Köprü yok. Ayakkabılar elde karşıya çıplak ayak geçtik. Meğer stadyumda bir lig maçı oynanıyormuş. Tribünlerin önünden yürüyünce herkes orada tek beyaz olan bana bağırma başladı! Bazıları taş gösteriyor, bazıları ise ayakkabı gösteriyor. Ne söylediklerini anlamıyorum. "Beni linç mi edecekler acaba" diye korktum! Futbol seyircisi cidden tehlikelidir. Ne de olsa Romalılarda olduğu gibi içlerindeki şiddet ve kötülüğü buralarda sergiliyorlar. Ben de havayı yumuşatmak için orada şöyle bir dans ettim, onlar tekrar maça konsantre olunca hemen kaçtım.

Can'Ca - Türkiye'de Endüstrinin Gelişiminde İz Bırakanlar

Havacılık sektöründe 35'inci yılını geride bırakan Can Erel, kariyeri süresince edindiği tecrübelerini ve yaptığı gözlemlerini, Can'Ca - Türkiye'de, Endüstri'nin Gelişiminde İz Bırakanlar adlı kitabıyla okuyucuların beğenisine sunuyor.

"Doğumumdan itibaren ilk gençlik yıllarım iki kutuplu dünyanın 'Uzay ve Ay Yolculuğu' mücadelesini izleyerek geçti; sonrasında yaşanan ambargonun ulusal havacılığımıza etkisini azaltmak üzere 'Kendi Uçağını Kendin Yap!' söylemi ile sloganlaştırılan politikalar da havacılık ilgimi mesleki kariyer yapılandırma güdüsü haline dönüştürdü." Mesleğine başlayışını bu sözleriyle anlatan Erel, yaptığı detaylı araştırmalara dayandığı makalelerini kendisine özgü bir ifade biçimiyle okurlarıyla buluşturuyor.

Türk milleti olarak geçmişe olan meraklılığımızdan ve ilgisizliğimizden kurtulmamız gerektiğini vurgulayan Erel, kitabında Türkiye'nin savunma sanayisi alanında üretim yapan ilk ve en büyük özel sektör tesisi 'Türk Mevad-ı Harbiye ve Madeniye Fabrikası'nın kurucusu olan ve yazarın 'savunma sanayimizin ilk özel girişimcisi' olarak nitelendirdiği Şakir Zümre'yi anlatıyor. Erel, eserinin ilk bölümünde, Şakir Zümre'nin Türk endüstrisine olan katkılarından söz eden Atilla Oral'ın "Şakir Zümre, İlk Silah Fabrikatörü" adlı kitabından edindiği geniş bilgilere de yer veriyor.

Kitabın ikinci bölümünde Erel, Tayyareci Vecihi Hürkuş'dan ve 'imrenilecek' olarak nitelendirdiği mesleki kariyerinden,

gerçekleştirdiği pek çok ilkten ve bu ilklerin kendisi üzerinde bıraktığı etkilerden söz ediyor. Yazar Can Erel bu bölümü, "Bu bölümde, Türkiye'de ilk özel uçak fabrikası, girişimcisi Mühürdarzade Mehmet Nuri (Demirağ) Bey ve onun bayındırlık, ulaşım, enerji, eğitim alanlarını da kapsayan endüstriyel faaliyetleri ile ulusal havacılık sanayimizde gerçekleştirdikleri ve etkisiyle düşünenlere ve önerilenlere yer verilmektedir" sözleriyle özetliyor.

Üçüncü bölümde yazar, Türk Tayyare Cemiyeti'nin Avrupa'ya gönderdiği ilk tayyare mühendisliği öğrencilerini ve makinist stajyerleri, "Atatürk'ün Avrupa'ya 'kıvılcım' olarak gönderip 'alev' olarak geri

dönmelerini istediği öğrenciler" olarak niteliyor ve bu bölümde onların, Türk Cumhuriyeti'nin kuruluşu aşamasından itibaren, Türk ulusunun kalkınması ve çağdaşlaşmasında ne denli önemli bir rol oynadıklarından bahsediyor.

Kitabın dördüncü bölümü havacılık, denizcilik, savunma, otomotiv, elektronik, beyaz eşya sektörlerini kapsayan geniş bir yelpazede yöneticilik/ mühendislik yapan öğrencilerin 'yaşayan efsane' olarak nitelendirdikleri, bir mühendis, pilot, yönetici, üniversite hocası ve hatta belirli bir süre İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Uçak Mühendisliği eğitimi almış Necmüzzafer Orbay'ı konu alıyor.

Sonrasında ise Erel, İstanbul Teknik Üniversitesinden bahsederek, cümlesini şöyle noktıyor: "En derindeki kökü Mühendishane-i Bahri-i Hümayun'un 1773 yılında kurulması ve 18 Kasım 1776 günü açılması ile İstanbul Teknik Üniversitesi bugün 240 yaşında; kutlu olsun!"

Kitabın kapağında ağırlıklı olarak kullanılan mavi rengi, sınırın hayal gücü olduğuna değinmek üzere özellikle tercih ettiğini vurgulayan Erel, kitaptan elde edilecek net kârın havacılık yüksek öğrenimi gören bir kız öğrencinin eğitimi için kullanılacağını belirtiyor.

Tüm Operatörlerden

**Burs yazıp
4884'e gönderin**

Ülkemizin Gelecek Nesillerine Öncülük Edin

Attığınız her SMS ile İTÜ Mezunları Derneği'nin
Burs Fonu'na 10 TL'lik bağış yaparak kısıtlı imkanlarla
okumak isteyen öğrencilere eğitim imkanı sağlamış olacaksınız.

Burs için bağışta bulunduğunuz 10 TL'nin yanı sıra operatöre bağlı olarak
AVEA için 2 SMS bedeli, TÜRKCELL için 2 SMS bedeli, VODAFONE için 1 SMS bedeli alınmaktadır.
Dileyenler, birden fazla veya düzenli olarak her ay SMS atarak Burs Fonu'na daha fazla bağış yapabilir.

İTÜ MEZUNLAR MEYDANINDA ADINIZ, YURT YAPIMINDA KATKINIZ OLSUN

240 yıllık bir geçmişe sahip olan üniversitemizin mezunları olarak, Türkiye’de üniversiteler arasında bir ilk olan “İTÜ Mezunlar Meydanı” projemizi başlattık. Bu projenin amacı, İTÜ’lü mezunlarımız ve İTÜ gönüllülerimizin, isimlerini sonsuza kadar üniversitemizde yaşatırken, yaptıkları bağışlar ile İTÜ’lü yeni nesillere barınma imkânı sağlamaktır.

Ağustos 2011’de başlayan “İTÜ Mezunlar Meydanı” projesinde ilk petek taşlarımız yerleştirilmiş olup, İTÜ Mezunlar Meydanımızın açılışı 24 Aralık 2011 tarihinde gerçekleştirilmiştir. İnşaatı biten İTÜ Mezunlar Yurdu’nun açılışı ise 12 Nisan 2014 tarihinde gerçekleşmiştir.

TÜM İTÜ’LÜ MEZUNLARIMIZ VE İTÜ GÖNÜLLÜLERİNİ “İTÜ MEZUNLAR MEYDANI”NDA YER ALMAYA DAVET EDİYORUZ.

EKİM 2013'TEN BU YANA MEZUNLAR MEYDANINDA YER ALANLAR

TAŞ NO İSİM SOYAD

2645	SELİM ZEYDANLI	2653	BİSULAY BEREKET UTKU	2661	YUSUF TURHAN SOYASLAN
2646	OSMAN KULLUK	2654	ABDURRAHMAN BEREKET	2662	SELDA ÇOLAK AKBAŞLI
2647	ATİLA ÖMER BOZKIR	2655	İBRAHİM ŞENER	2663	ADİL ACAR
2648	HALİT KARA	2656	NECİP YILMAZ AKSU	2664	EROL KALAYCIOĞLU
2649	BEDİRAN TUNCER	2657	ADİL PELİSTER	2665	DİNÇER İNANÇ YILMAZ
2650	FİKRET ERBİL ÖNEM	2658	MEHMET TEKİN HASEKİ	2666	MEHMET MUSTAFA ATASAGUN
2651	MİTHAT URAL	2659	SADIK KINIKOĞLU		
2652	ŞENOL UTKU	2660	GÖKÇE ALP		
					GÖNÜLLÜLER 25025 AYŞE AKSEL

BURS FORMU

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ'ne,

Üniversitemiz öğrencilerine 2014-2015 eğitim-öğretim yılında, burs olarak kullandırılmak üzere tarafımızca aşağıdaki şekilde ödeme yapılacaktır.

Saygılarımla,

Burs verilecek öğrenci sayısı: Yazıyla:
Burs Süresi: 12 ay (2014 Ekim-2015 Eylül) 9 ay (2014 Eylül-2015 Haziran)
Burs Miktarı: 200 TL (1 aylık, 1 öğrenci) **Toplam Aylık:** TL
Banka Bilgisi: İTÜ Mezunları Derneği

İş Bankası / IBAN: TR36 0006 4000 0011 2810 4318 68

Garanti Bankası / IBAN: TR97 0006 2000 3420 0006 2979 97

Ödeme şekli: Dernek hesabına 1 keredede 12 aylık veya 9 aylık.

Her ayın ilk üç iş günü içerisinde ödenmek üzere aylık 3 ayda bir

Bursiyer seçiminde uygulanmasını istediğim kriterler:

Tarih :/...../2014 İmza :

Adı Soyadı :

Adres :

İş Telefonu :

GSM : Ev Telefonu:

Fax : E-Mail:

Dernek İletişim Bilgileri:

Telefon : 0212 - 3283454 3 Hat GSM: 0533 - 7720817
Fax : 0212 - 3283457
Adres : İTÜ Mezunları Derneği / İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi No:1/3 Maslak İSTANBUL
e-mail : bilgi@itumd.org.tr

Not: Yukarıdaki formu doldurduktan sonra İTÜ Mezunları Derneği'ne fakslamanızı ya da e-posta olarak göndermenizi rica ederiz.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ

İTÜ Ayazağa Yerleşkesi Süleyman Demirel Kültür Merkezi Maslak /Sarıyer /İST

Tel: +90 212 328 34 54-55-56 Fax: +90 212 328 34 57

Web:www.itumd.org.tr E-Posta bilgi@itumd.org.tr

ÜYE BAŞVURU FORMU

Adı ve Soyadı : _____
 Doğum Yeri ve Tarihi : _____ T.C Kimlik No: _____
 Baba Adı : _____ Anne Adı: _____

Mezuniyet Fakülte ve Bölüm : _____
 İTÜ Giriş Yılı/ Mezuniyet yılı : _____ / _____

İşyeri Adı : _____
 İşyeri Görevi : _____
 İş Adresi : _____ İş posta kodu: _____
 İş tel / Faks : _____
 E-mail : _____

Ev Adresi : _____
 Ev ilçe / İl : _____ Ev posta kodu: _____
 Ev tel/ cep tel : _____

YAZIŞMALARDA Ev İş E-Posta Adresimi tercih ederim

Derneğin tüzüğünü okudum. Tüzükte belirtilen amaçların gerçekleşmesine katkıda bulunmak istiyorum. Dernekler Kanununa göre üye olmamda herhangi bir sakınca yoktur. 2014 yılı ödentisi olarak 120,00 TL ve gelecek yılların Dernek yönetimince belirlenecek ödentilerini ödemeyi kabul ederim.

Tarih:

İmza:

ÖDEME ŞEKLİ:
Nakit Havale Kredi Kartı (Ekteki formu doldurunuz)

Garanti Bankası Maslak Şubesi IBAN No:TR97 0006 2000 3420 0006 2979 97

İş Bankası İTÜ Kampüs Şubesi IBAN No:TR36 0006 4000 0011 2810 4318 68

Yapı Kredi Bankası Maslak Şub. IBAN No:TR75 0006 7010 0000 0069 2925 41

Gerekli ek belgeler: Kimlik ve Diploma fotokopisi, Bir adet fotoğraf

Index Grup olarak ilk günkü heyecanımızla **25.yılımızı** kutluyoruz!

1989 yılında büyük bir girişimcilik ruhuyla attığımız o ilk adımda büyük düşünüp küçük başlamayı hedeflemiştik.

Bugün, Bilişim Teknolojileri sektöründe 8 binin üzerinde iş ortağı, 100'den fazla dünya markası, 600'ü aşkın çalışanı ve her yıl büyüyen iş hacmimizle, İstanbul'dan başlayarak tüm Türkiye'ye katkı sağlayan bir teknoloji ekosisteminin ve sosyo-ekonomik dönüşümün öncülüğünü yapıyoruz.

Bilişim Teknolojileri, Tüketici Elektronikleri, Telekomünikasyon ve Teknoloji Lojistiği alanlarını yeni yatırımlarımızla sürekli güçlendirirken, Index Grup ve iştirakleri olarak daha büyük bir cesaret ve sorumluluk duygusuyla, verimli, kârlı ve güçlü bir şekilde, emin adımlarla büyümeye devam ediyoruz.

**Uzun bir yolculuğun henüz başında olduğumuz bilinciyle, tam 25 yıldır
"Türkiye'nin Bilişim Kaynağı"
olarak sektördeki liderliğimiz ile geleceği inşa ediyoruz.**

Bu yolda bizimle birlikte yürüyen başta çalışanlarımız ve aileleri olmak üzere, tüm iş ortaklarımız üreticilerimiz, yatırımcılarımız ve sosyal paydaşlarımıza şükranlarımızı paylaşıyoruz.

Index Grup

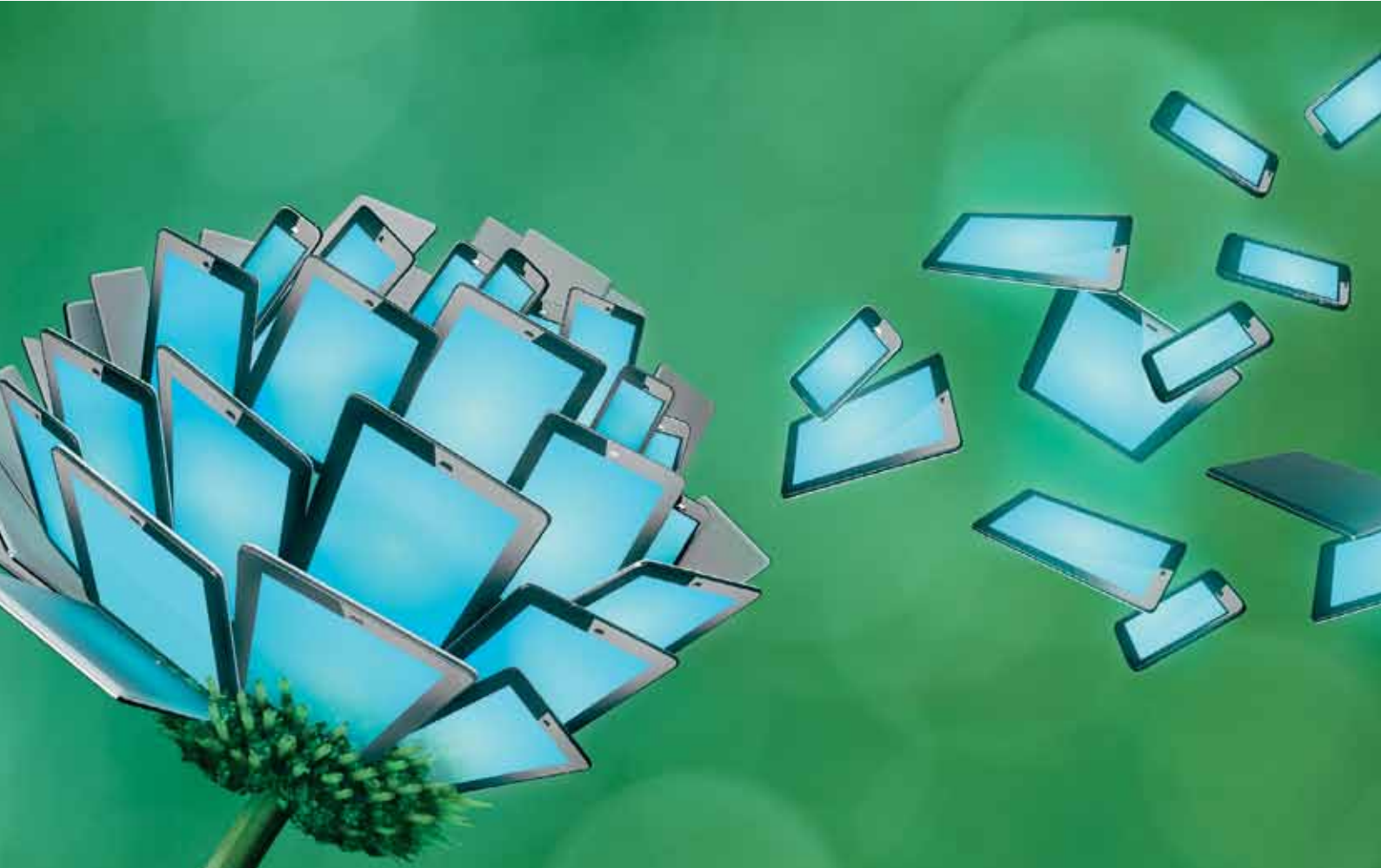

Teşekkürler

25.yıl

B İ L G İ T E K N O L O J İ L E R İ N İ N A R K A S İ N D A B İ Z V A R I Z .

accenture digital | interactive mobility analytics social

Our approach to digital can grow your business in entirely new ways.

Today, technology can transform every aspect of your company and every business must be a digital business. Our industry expertise – combined with our integrated digital capabilities – can help you innovate and compete to win. We can manage your digital processes for you and we can also take them to the cloud. It's all about delivering tangible results from the virtual world. That's high performance, delivered.

High performance. Delivered.

>
accenture